

Görev birleşmek, güç olmak direnişi genelleştirmektir

Çiller'in Kürdistan çözümü

Katliamlar için profesyonel ordu

ÇİLLER VE HÜKÜMET HAKKARI'DEYDİ: Çiller de Demirel'in yolu nu izleyerek yeni bir "şefkat" paketiyle Kürdistan'a gitti. "Şefkat paketi"nden çıkansa Kürdistan'daki katliamların baş faili olan özel timin sayısının 30 bine yükseltildi. Tek başına bu terör bile Kürdistan politikasını ortaya koyuyor. İktidar "katliam" politikasını ve "çözumsuzluğu" tırmandırarak devam ettirmekte.

KÜRDİSTAN'DA DİRENMEK: Devrimci işkencehane yirdiği an savaşın bir başka cephesinde çatışmakta olduğunu bilince çıkarp kavraya marmışsa daha başta yenilmiş demektir. Bu bilinç Kürdistan'da daha da

- Yüz binlerce işçi eylem içinde ve eylemi büyötmeye hazır. Türk-İş artık onları daha fazla oyalayamıyor. Açığa çıkan tepki Türk-İş ve iktidara uzlaşma yolları aratıyor.
- Kamu emekçileri Temmuz'un dinamizmini işkolları düzeyinde yaşıyorlar. Maliyeciler, sağlıkçılar, belediyeciler, PTT'çiler birbiri peşi sıra üretimden gelen güçlerini de kullanarak taleplerini dayatıyorlar.
- Sayısız işçi direnişi, sayısız memur eylemi aynı kesitte yaşıyor. Ama etkileri olması gerekenin gerisinde. Emekçiler ve devrimciler bunun çözümünü bulmak zorunda.
- Hoşnutsuzluk derin. Öfke sokağa iniyor. Tepki var. Görev tüm emekçilerin öfkelerini, tepkisini, bir araya getirmek, hayatın her alanında, her anında halkın birleşik direnişini örgütlemek ve sürekleştirmektir.

**DARBEÇİLİK
VE
SOL**

(Devamı 12-15. sayılda)

**DARBEÇİ
LİTERATÜRÜ
SİYASİ ŞUBEDE**
(Röportaj: A.S.YAZICI)

(Devamı 15. sayılda)

Süreç zorunluluklarla değil devrimci irademizle aşılacaktır

Devrimci Sol, darbecililiği kısas sürede aşarken, örgütsel, ahlaksal ve kültürel zararlarının sürdüğünü, bunu aşma ve yürüyüşünü hızlandırmaya mücadelesi verdiği açıktır.

Bu anlamıyla çeşitli açıklamalar, değerlendirmeler yapılıyor. İnsanlarını ve örgütsel yapısını yeniden düzenlemek amacıyla içe dönmük bir eğitimin ve çalışmanın yapıldığı gözleniyor.

İşte sürekli söylediğimiz gerçektir buydu. Darbe gibi bir yöntemin hiçbir ilercisi, yurtsever ve devrimci hareket içinde yer etmesini, zararlarının görünen ve büyük olacağını, bu anlamıyla gerekli tavrı ve kararlılığı göstermenin, Marksizme-Leninizme, geleceğe ve Türkiye halklarına olan sorumluluğun gereği olduğunu defalarca belirttik. Darbeciliği prim veren, arka çikanlar ancak Türkiye devrimine zarar verirler.

Devrimci Sol, darbecilik sonrası ile ilgili çıkardığı dersleri; neler yapmak istediğini, devrimci iradeyi, insanlarına, geleneklerine, inançlarına olan güvenle bu zararları atlatacağını ifade ediyor. Aşağıdaki yazı bunun bir başka örneği.

Türkiye halklarına ve sola dersler olması için Devrimci Sol dergisi 6. sayısından aldığımız bu yazıyı yayınlıyoruz.

Yaşadığımız sürecin önümüze diktiği engelleri, dezavantajları, "zorunlulukları" daha çok çaba ve yaratıcılığımızla aşmak durumunda. Mücadelemizin, örgütsel gelişimin önüne bir engel olarak çikan ve dünya devrim tarihinde epine rastlanmayan darbe olayını kısa sürede aşarak devrim yürüyüşümüzü sürdürebek bir noktaya geldik. Bu Devrimci Sol'un gücüdür. Geleneklerimizin, geleceğimize, sosyalizme inancımızın gücüdür. Bunu bağarık. Ancak daha fazlasını bağarmak durumundayız.

Parti açısından darbe öncesi ulaştığımız noktayı kısa sürede yeniden kazanmak, yürüyüşümüzü kaybettirdiğimiz zaman tahli edecek bir hızla devam etmek zorundayız. Baklameye, hele de darbelerin önümüzde engel çıkarmasına tahammülümüz yok.

Mevcut durumda önümüzde duran görev, atılım sürecinde ortaya koyduğumuz enerjinin daha fazlasını gerekli kılıyor. Atılım sürecinin başında "daha hızlı koymalıyız" demiştik. Şimdi de küçük bir ekle aynı şeyi söylüyoruz: "Daha da Hızlı Koymalıyız."

Elbette burada önemli olan bunun için doldurmak, hızlı koşmanın bugünkü süreçte nasıl biçimleneceğini somutlaştırmak.

Sürecin en önemli sorunlarından, dezavantajlarından biri, darbelerin ilkesi, kuralı, sorunsuz davranışları, hareketi için soktulan defrasyonu. Öncelikle bunu aşmak için hızla adımlar atmalıyız.

Çeşitli boyutlarıyla hemen tüm alanları kapsayan bir defrasyon söz konusudur. Defrasyonu aşmayı istemek, görmek yok etmek, birinci olarak, örgütsel yapılarımızın/mekanizmalarının yeni bağtan oluşturmaya geçtiklerini. Ancak bunun yeteceğini düşünmek yanıltıcı olur. İkinci olarak, örgütsel yapılarımızı yeniden şekillendirirken, bunları yöntemlerle yapılabilmek de en az birincisi kadar önemlidir.

Bilinen, açığı kırmış yol ve yöntemlerle oluşturulacak yeni yapılar gerçekte pek de yeni olmayacaktır, operasyonlara karşı dayanıklılığı uzun sürmeyecektir. Bu noktada polis bir adım önünde olmak zorundayız. İşte bu nedenle insanlarımızın yaratıcılığı, üretkenliği özel bir önem kazanıyor. Savaşçılarımızın güzelliğinin sağlanmasından, komitelerin, kurumların oluşturulmasından daha illeal yapımın her parçasının şekillendirilmesi, kolaycı yollarla değil, "Bir şey olmaz"çı mantıkla değil, hesap ederek, her ayrıntının üzerinde otuk olarak düşünerek hayata geçirilmelidir.

Örgütsel anlamda, manevi anlamda pek çok tabahatın yapıldığı sürecin de ıstetildiğinden ötürü, ekle, hatalı, yanlış pek çok ilginç, ilginç gerekçe "zorunluluk" olarak açıklanmaktadır. Bu gerekçelerin çok sık kullanıldığına tanık oluyoruz. Kuşkusuz bu süreçte

Bugünkü süreçte daha hızlı koşmamızı sağlayacak doğrudan etkenlerden biri de en fazla tahrip edilen değerlerimiz, geleneklerimiz üzerindeki hassasiyetimizdir.

Bu noktada özellikle sorumlu/yönetici yoldaşlarımıza önemli görevler düşmektedir.

Darbecilğin açtığı sağlıksız tartışma ortamında ekilen kuşku ve güvensizlik tohumları ancak yönetici yoldaşlarımızın örnek ilişkileriyle yeşermeden kurutulabilir.

cin objektif olarak böyle bir özelliği olacaktır. Ancak bu kimsenin kuralı, ilkesi, sorunsuzluğunu haklarını vermez. Hiçbir insanımız bu gerekçenin ardına sığınma kolaylığına kaçmamalı ve bu "zorunlulukları" en kısa sürede aşmayı indirilmelidir.

Ote yandan bu zorunlulukların doğurduğu ve doğurabileceği sakıncaların bilincinde olarak soruna eğildiğimiz, olanaklarımızı, yaratıcılığımızı zorladığımızda, "zorunluluk" dediğimiz şeylerin hiç de zorunluluk olmadığı kısa sürede ortaya çıkacaktır. Geçmişlerde de, bugünkü süreçte de bunun örneği çoktur.

Örgütsel mekanizmalarımızın yeni bağtan şekillendirilmesi insanlarımızın ıstetimidende de kapsamlı değişikliklerin anlamına geliyor. İnsanlarımızı iyi tanımak, doğru bir ıstetimi politikası izlemek, bu süreci aşmada özel hassasiyetimiz gerektiren sorunlardan biridir.

Şehitler Kampı'nda ve 1 Mayıs genç bir potansiyelinin olduğunu göstermenin ötesinde, iliskilerimiz içinde olan pek çok insanımızın, üzerlerinde biraz daha emek harcandığında çok şey yapabileceğini de göstermiş. ıstetimin sorununun en önemli yanı budur belki. İnsanlarımız için kısa yoldan "ipe yarıyılarımız" türünden kestirmeci yaklaşımların ötesine geçip onları, yetiştirmek, dönüştürmek için emek sarf ettiğimiz bir sürecin sonunda tanımlanmalıdır. Böyle bir süreç pek çok insanımızın yeteneklerini, kapasitelerini açığa çıkararak, onları hareket etme yararı insanları haline getirecektir.

İnsanlarımız için bıkmandan uğramalıyız. Ancak emek sarf ettiğimiz bir sürecin sonunda hala zaafırlardan ısrar eden, bunları konkleştiren insanları da ılla bir yerlere koyacağız diye gerekiz bir zamanı/enerjiyi kaybetmemiz lazım. "Adam yok" sorununun yapılmak istemiyoruz aşır, öncelikle eldeki malzemeyi en iyi biçimde değerlendirmesi bağarmalı ve ikinci olarak da her halükarda bugünden yeni alanlara, yeni ilgilere yönelmeliyiz.

Yaratıcılık bu noktada da öne çıkıyor.

Kitlelere ulaşmada, insanlarımızı eğitip dönüştürmede yeni biçimler, so-

nuç alıcı yöntemler yaratmak gerektiriyor. Eğer doğrudan, yeterli düzeyde ulaşamadığımız bir potansiyelin varlığını söz ediyorsak, kitlelere ulaşmada yeni kanalları açmamız gerektiği ortadadır. Onları kucaklayacak, müdelerinin içine çekebilecek programlar oluşturmak, bu zemine denk düşecek eylem biçimleriyle kitlelere gitmek bu noktada bir başlangıç olarak alınabilir. Darbeciliğe karşı mücadele kitle ilgilere nancaya değin ipe dönük bir gündemi öne çıkardı. Ve bu süreçte mücadele de daha çok siyasal bir misyon üzerine yoğunlaştı. Gelinek noktada kitlelerin ekonomik-demokratik taleplerini de kucaklayan bir perspektifi somutlaştırmak gerektiriyor. Yani kucakla mücadele için çok yönümlü, bütünsel bir hareketi alanda oluşturmaya çalışmalıyız.

Bugünkü süreçte daha hızlı koşmamızı sağlayacak doğrudan etkenlerden biri de en fazla tahrip edilen değerlerimiz, geleneklerimiz üzerindeki hassasiyetimizdir. Bu noktada özellikle sorumlu/yönetici yoldaşlarımıza önemli görevler düşmektedir. Darbeciliğin açtığı sağlıksız tartışma ortamında ekilen kuşku ve güvensizlik tohumları ancak yönetici yoldaşlarımızın örnek ilişkileriyle yeşermeden kurutulabilir.

Darbecilik ve küçük-burju zaafırlar karşısında her zamanından daha fazla duyuları kucaklayacak. Bu zorunluluk. Ancak bunun kuşkuçuluğun, güvensizliğin hakim olduğu bir ilişki ağında dönüştürme asla izin vermemek durumundayız. İlgilerimizin, örgütsel işleyişimizin harcı yine her zamanki gibi yoldaşça güvene dayanıyor, olmalıdır. Daha önce de vurguladığımız gibi genç insanlarımızı, kadroları güven politikamız, ıstetimidimizin temel prensibi olmaya devam edecektir.

Tom bunların hayata geçirilmesinde, en başta en önemli dezavantajımız olarak koyduğumuz sorunun, defrasyonun aşılmasında da mesafe katıdığımızı demektir. Çünkü bu sıralanlar gerçekte birbirine doğrudan bağlıdır. Ve çok uzun güzelliğimizin, sağlamlar bir yeraltı örgütlenmesi olgularının en temel gereklilikleri kuralı kitlelilek ve yoldaşça güven-
dir. ②

yorum... yorum... yorum...

Kamu emekçisinin önündeki engellerden biri: Statükoculuk

Yaşanan süreç gösterdi ki, kamu emekçileri artık suskunluğu kurarak hak almadı doğrultusunda idari adımları atıyorlar. Dün öğütülen, eylem, sendika mücadele kelimelerinden daha korkan memurlar, bugün kitlesel gösterilerle gündemi belirsizleştiren tartışmaların odasına yerleşebilecekler. Gelişen toplum muhalefeti olanlar yerlerini alarak katliamlara karşı tepkilerini dile getiriyorlar.

Toplumsal muhalefetin yükselmeye başladığı, anti-faşist potansiyelli açığa çıktığı böylesi bir süreçte, önderlik misyonu daha da bir anlam kazanıyor.

Kamu emekçisi kendisine önderlik eden, doğru politikaları yapması gerekenleri tanıyor. Önderlik misyonu, geri çizgiye ya da gelişmeyi engelleyen bir yapıda ise, kamu emekçisi ulaşacağı hedefe daha geç ulaşacak, ya da olduğu yerde sayacaktır. Ama önderlik, var olanın da üstünde, bir çizgiye, kamu emekçisinin üzerinde etkili olursa, çok süratli ve hedefi vuran bir hareketlilik yapacaktır. Bugün doğru önderlik yapınlar ulaşmaz, revizyonist anlayışlarca tecrit edilmiş, platformlardan çıkartılma ve önlerine devrimci olmayan kararlar konmaya çalışıyor. Bu da son süreçte yaşanan kimi olaylarla gerçekleştirildiği yapılmak isteniyor.

Kamu emekçilerinin ileri eylem biçimlerini yöneltmek, öfke ve tepkilerini doğru hedeflere yönlendirmek ulaşmaz ve statükoculuk anlayışları tarafından 'kaygıyla' karşılanıyor, ama "kitle bizdi" diyorlar, "Yeteri kadar hazırız yapamıyız", "hantallık" vb. sözlerle rahatlıkla söylebiliyor. Eğer kitlenin nabızını yakalamak ve var olan nabız daha ileri boyutlara taşımak yerine, "yapmayalım", "provokasyon olur", "tehlikeli" vb. gerekçelerle hareket edilirse, yukarıdaki sözler her zaman için söylenir. Her kimse de bu yanlışlıkları kendi üzerine almaz. Tersine doğru önderlik edenler veya etmek isteyenler eleştirilir. Yaptırımlar uygulanır. Ancak "eleştiri" sahipleri kendisini aklıyor, kurtarmış sayılmaz.

15 Temmuz'da Ankara'da gerçekleşen eylemler sırasında kitlelerin Meclis'e yürümüş olması eleştiriliyor. Oysa bu yürüyüş kitlelerce memnuniyetle karşılandı. Unutmamak gerekir ki, tepkileri törpülemeye çalışmak, kitleye önderlik edenleri "Boyle bir kararınız yoktu." diyerek eleştirmek kimseye fayda sağlamadığı gibi zararlıdır sadece önderlik edenleri değil, tüm kamu emekçilerini ilgilendirir.

Bu sözler hangi mantık ve gerekçeyle açıklanırsa açıklansın, bu kendine güvensizlik ve kitlelerin kararlılığını frenlemenin çabasıdır. Böylelikle "Biz en çok neyi yapabiliriz." denileceğine, "Biz en az neyi yapabiliriz." mantığı egmen kalmaya çalışıyor.

Olguların istediği zaman katliam politikasına sarıldığı bir ülkede yavaşlar. Tereddütü, korkak olundugu, cesareti adanların atılmadığı, bu adımları atmak isteyenlerin engellenildiği ve eleştirildiği gören oligarşi, asıl daha fazla korku salmak için böylesi bir durumda katliam yapar. Ama kararlı bir önderlik ve kitleyi karşılarında görmesi onu geriletecek panzehirdir.

Aynı mantığın bir başka ürünü ise, şehitlerin resimlerinin taşınmasında duyulan korkuda kendisini gösteriyor. Buna sınıfsızca fazla bir şeyin olduğunu sanmıyoruz. Bir Dağstan atıştırmaya ifade edildiği gibi "Gecmişine silah çekem geleceğini tolu tutar".

Şehitlerin resimlerine karşı çıkan her şeyden önce kendini buğüne ulaştıran geçmişine sadıktır. Böyle bir şey hiçbir kamu emekçisi zihninde veremeyecektir.

Ne tartışılacak? Katliamlar öğütülenlerin, sağlık emekçilerinin ölüm pHaması savundukları düşünceler mi, yoksa oligarşinin katliamlara sürdüğü egemenliğin mesruluğu mu? Her şeyden önce şehitler her emekçinin, her kamu çalışanının vicdanında bir yer etmiştir. Şehitlere karşı çıkarak kime ne mesajlar ulaştırılmaya çalışılıyor?

Hayır, dostluk, mücadele arkadaşlığı böylesi olmaz. Kamu emekçisinin son şehitleri hareketliliği değerdendirliği yerli yerine koacaksa, bu süreç şu ya da böyle önderlik eden her anlayış, her sendika kendini olduğu gibi ortaya koymalı ve statükoculuk, ulaşmacı, geri çizgileri üzerinden anlayışları terk etmelidir. Kamu emekçisi kendisini ileri taşıyacak sendikacılar istiyor. Kamu emekçisi bir şey yapmıyormuş gibi görünmeleri değil, gerçekte bir şeyler yapmaları ve yapacak olanları istiyor. Bunu da devrimci anlayışla savunmaları başarılabilir ancak. ○

Temmuz'un öfke

Kamu emekçileri iş bırakmalarla, gösterilerle, bordo yakmalarla Temmuz'un öfkesinin dinmediğini, eylemlerini sürdürdüklerini ortaya koyuyorlar. Hafta boyunca hemen her gün, hemen her ilde memurların büyük zamları protesto eden, grevli toplu sözleşme sendika hakkı isteyen sesleri vardı.

Sağlıkçılar, Belediye, PTT, Demiryolu çalışanlarından itidara uyarı

İSTANBUL

29 Temmuz günü Tüm Bel-Sen'i memurlar örgütü oldukları tüm belediyelerde ve İstanbul'da iş bırakma eylemi yaptılar. Bem-Sen'i memurlar da, peşili eleştirileri olmakla birlikte bu eyleme katıldılar. Bem-Sen'ilerin eleştirilerinin ösündüğü eylemin hayata geçirilşi biçimi vardı. Tüm Bel-Sen'iler kamuoyuna "iki günlük hak direnişi" olarak açıkladıkları eylemi, "işyerlerine gelmeye gerek olmadığı" şeklinde biçimlendirdikler, Bem-Sen'iler bunun etkisiz olacağını, iş bırakmanın işyerlerindeki eylemlerle güç-

cadelemiz" sloganları atıldı.

İZMİR

Sağlık-Sen ve Tüm Sağlık-Sen'i memurlar, 22-23 Temmuz'da iki günlük iş bırakma eylemi yaptılar. Hastane bahçesinde yapılan ve "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Hastaneler Halkın Özelleştirilmeye" sloganlarının atıldığı yürüyüş sonrasında, ortak basın açıklaması yapıldı. Sağlık emekçilerinin eylemine Tüm Gıda-Sen, Tüm Bel-Sen ve Haber-İş sendikaları destek verdi.

28 Temmuz günü on yedi sendikadan oluştuğu Kamu Çalışanları Platformu, memur zamlarının yeterliliğini protesto etmek için İzmir Basmane garında toplanarak Valiliğe yürüyüş kararı aldı. Saat 18.00'de Basmane garına gelen memurların toplanmasına izin vermemeyi polis, memurlara saldırarak 50 kişiyi gözaltına aldı.

İzmir Kamu Çalışanları Şubeleri Platformu 29 Temmuz günü bir basın açıklaması yaparak, polis saldırısını kınadı. Açıklamada "28 Temmuz günü istedikleri gündemde tutmak için basın açıklaması yapmak isteyen kamu emekçileri

Kararlılık, süreklilik kamu emekçilerinin bu yılki özelliği. Susmak, oturmak, kalabilmek istemiyorlar.

lendirilmesi gerektiğini savunarak, kendi katılmalarını bu çerçevede bildiriyorlar.

Eylemde sık sık "İşçi Memur El Ele Genel Grev", "Yaşasın Grevli-Toplü Sözleşmeli Sendika Hakımız", "Yaşasın Grevli-Toplü Sözleşmeli Sendika Hakımız" sloganları atıldı. Daha sonra basın mensupları İSKİ'de Nurettin Sözen'e yapılacak görüşmeye davet edildi. Sözen'in gelmemesi üzerine, memurlara açıklama yapılarak Sözen'in kaçmaktaki kurtulamazacağı söylendi.

KONYA

Tüm Haber-Sen'e üye memurların PTT Vakfı'ndan istifa etmesi üzerine, Konya PTT Bağrudüğü memurlar üzerinde baskı yaratmak amacıyla "geçici övne" adı altında sendika politikası uygulamaya koydu. Tüm Haber-Sen Yürütme Kurulu Üyesi Abdullah Benli Kulluya, Konya Şube Başkanı Nejat Çınar Hadım Taşkent'e sürüldü.

20 Temmuz'da sürgünlere ve son günlerde gündeme gelen özeleştirme politikalarına karşı Tüm Haber-Sen tarafından PTT Bağrudüğü'nde bir basın açıklaması yapıldı. KÇPY'e bağlı sendikaların da destek amacıyla katıldığı eylem sırasında sık sık "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "PTT Halkındır Halkın Kalacak", "Yaşasın Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Mü-

erriyet yetkilerine gözetilme alınırdı. Ayrıca gözetilme alınan arkadaşlarımızın durumlarını öğrenmek için valiliğe giden dört avukat ve sendika temsilcisi de Vali ile görüşmelerine gözetilme alınmadı. Dün keyfi olarak gözetilme alınan arkadaşlarımızın suçsuz olduğunu söyleyler ve bir an önce bırakılmaları istiyoruz" dediler.

ANKARA

Kamu emekçileri 27 Temmuz'da "Toplu Sözleşme Haklarımız Grevi Savaşımız", "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır" yazan yaka kokartlarıyla sürdürdükleri eylemler sonra, 29 Temmuz'da Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nda, Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nde, Bayındırlık ve Ulaştırma Bakanlığı'nda, Gazi Üniversitesi Hastanesi ve Ankara Hastanesi'nde bir günlük iş bırakma eylemi yaptılar.

Tüm Bel-Sen'i memurlar da saat 08.30'da Ankara Büyükşehir Belediyesinde toplanarak Ulus meydanına doğru yürüyüş yaptılar. Tüm Sağlık-Sen, Sağlık-Sen, Bem-Sen ve Eğitim-Sen'ilerin desteğiyle 1500 dolayında olan kitlenin önünü polis kesti. Kamu emekçileri burada bir saat oturma eylemi yaptıktan sonra dağıldılar.

si eylemlerle büyüyor

ADANA

Tüm Sağlık-Sen'liler Balcalı Hastanesine "Bu İyilerden Grev Var" pankartı astılar. Yarın günlük iş bırakma eylemine Sağlık-Sen de destek verdi. Türkü söyleyip halat çeken memurlar, eylemlerinin içeriğini anlatan konuşmalar yaptılar. Ancak jandarma kitleye saldırdı. Tüm Sağlık-Sen yöneticilerinden Meral Tuncer, Suzan Konak, Sağlık-Sen üyesi Ekrem Uçak ve top öğrencisi Bolubeyi Güneşliyi gözaltına aldı. Daha sonra yemekhaneden toplanan kamu emekçileri, basın açıklamasıyla saldırdı knadılar ve yemek boykotu yaptılar.

26 Temmuz'da Adana TCCD altıncı bölge kalesiyasinda Demiryol-Sen'li yaklaşık 100 memur yemek boykotu yaptı. Yemekhane duvarlarına "Toplu Sözleşme Haklarımız Grev Silahımız", "Memurumuz Halkın Kazanacağı" yazılı dövizler asıldı.

29 Temmuz'da SSK bölge müdürlüğünde çalışan memurlar, üç saat iş bırakma eylemi yaptılar. SSK bölge müdürlüğünün önünde toplanan memurlar halatlar çektiler. Tüm Sosyal-Sen'i memurlar da eylemi desteklediler.

Tüm Bel-Sen'iye memurlar da aynı gün iş bırakıp iş bırakma eylemi yaptılar. Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan memurlar "Bu İyilerden Grev Var", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni" pankartlarını açtılar.

KOCAELİ

29 Temmuz günü Tüm Bel-Sen ve Yapı-Yol-Sen'i memurlar bir günlük iş bıraktı. Öğle saatlerinde Fethiye caddesinde toplanan memurlar, son maaş zamlarını protesto ettiler. Farklı okullarındaki kamu emekçilerinin de desteklediği eylem, çekim halatları ve atılan sloganlarla devam sonra basın açıklaması okunarak bitirildi.

tırıldı.

ZONGULDAK

27 Temmuz günü Maliye ve Belediyeler memurları hükümet konularında toplanarak borsalarını yaptılar. Daha sonra topluca vizite eylemi gerçekleştirmek isteyen memurlardan sekiz kişi polis saldırısı sonucu gözaltına alındı. Ote yandan, Tüm Maliye-Sen'den çıkan bir grup memurun vizite eylemi de engellendi. Bu nedenle memurlar hastaneden kaçıp pratiksen hekim tarafından işyerlerine muayene edildi.

Ayrıca Zonguldak Belediyesi'nde çalışan memurlar, gerçekleştirdikleri bir günlük iş bırakma eyleminde nikah salonunda toplanarak eylemlerinin amacını basın ve kamuoyuna anlattılar.

Çanakale'de Tüm Bel-Sen'i memurlar tarafından bir günlük iş yavaşlatma eylemi yapıldı.

Maliye çalışanlarından bir günlük iş bırakma

60 ilde örgütlü olan maliye çalışanları, 26 Temmuz Pazartesi günü tam gün iş bırakarak hükümeti verdirdi. 12'lik maaş zammını protesto ettiler. Katma Değer Vergisi Beyannamesi'nin son günü olan 26 Temmuz günü, maliye çalışanlarının iş bırakması vergilerin yatırılmasında aksaklıkların yol açtı.

Tüm Maliye-Sen'i örgütlediği iş bırakma eyleminde maliye çalışanları iş bırakan yerlerinin önünde bekleyerek, halka neden iş bıraktıklarını ve vergilerin banka ya da posta yoluyla da yatırileceklerini anlattılar.

İstanbul'da, 46 vergi dairesinde çalışan 17 maliye çalışanı iş bıraktı. Yetkililer iş bırakma yüzünden sadece İstanbul'da 350 milyar verginin toplanamadığını açıkladılar. "Ne Katsayı Ne Göstergesi Yaşasın Toplu Sözleşme" sloganıyla yola çıkan maliye çalışanları, vergi dairelerinin duvarlarına "12'lik zammı, 12'lik iş" gibi sloganların yazıldığı dövizler astılar. Ayrıca astıkları duvarlarda eylemlerinin amacını halka açıkladılar. Tüm Maliye-Sen'i örgütlediği eylemler sırasında basın açıklamaları bulunan Tüm Maliye-Sen Genel Merkezi "Sendikamızla toplu sözleşmeye hemen oturulmasını istiyoruz" dedi.

Ankara'da mesai başlangıcında 1 günlük iş bırakma, gün boyu süren iş yavaşlatma ve yemek boykotu eylemlerini örgütledi Ankara Maliye Bakanlığı, Cebeci, Yeşenbey, Mithatpaşa, Ulus Sıte vergi dairelerinde ve Ankara Defterdarlığı'nda yanan maliye çalışanları, bu eylemlerin yanı sıra Ankara Defterdarlığı ve Maliye Bakanlığı'nın önünde gösteriler düzenlediler.

Saat 12.30'da Maliye Bakanlığı ve Ankara Defterdarlığı'nın bahçesinde yapılan gösteriler yüzlerce maliye çalışanı katıldı. Tüm Maliye-Sen'i kamu çalışanları yaptıkları basın açıklamalarını, ik-

tidarını tüm baskı ve yasaklarına rağmen kamu çalışanlarının inatla sürdürdüğü mücadeleyle bugüne geldiğini ve bugünkü süreğe grevli-testis sözleşmek bir sendika için kriterimden gelen güncellen kullanıldığını, taraf olarak kabul edilip toplu sözleşme masasına oturuncaya kadar eylemlerinin daha bir ıme kazanarak süreceğini belirttiler. Yüzlerce polisin de pembere alarak izlediği gösteride, "Memuruz Halkın Kazanacağı", "Yaşasın Grevli Toplu Sözleşme Sendikası Mücadelerimiz" sloganları atıldı. Davul zurna eşliğinde çeşitli türküler de söylenen memurlar gösterinin halayları sona erdirdiler.

Zonguldak'ta, saat 12.00'de düşük zamlarını protesto etmek için yürüyüş yapmak isteyen memurlara polis önce engel oldu. Yürüyüşleri durdurulan kamu emekçileri oturma eylemine geçtiler ve burada bir basın açıklaması yaptılar. Yaptıkları açıklamada Çiller hükümetinin Meclis'teki konuşmalarını, memurları yönelik uygulamalarını tam bir tezat oluşturduğunu dikkat çektiler.

Oturma eylemi dağıtılınca Tüm Maliye-Sen, Tüm Bel-Sen, Tamm-Sen, Maden-Sen, Tüm Enerji-Sen gibi Bakan-

ları ve temsilcileri polis tarafından izinli gösteri düzenlemek üzere gözaltına alındılar. Ancak aynı gün çıkarıldıkları ancak da serbest bırakıldılar. Kamu Çalışanları Platformu adına Tüm Maliye-Sen Şube Başkanı Uğur Örgün yaptığı basın açıklamasında "Bu iş eylemlerinde polislerin takındığı tavır kinizyor. Bu davranışlar haklı eylemlerimizi durdurmaz" dedi.

Eskişehir Defterdarlığı'na bağlı vergi dairelerinde çalışan 400 memur öğleden sonra iş bıraktı. Taşbaşı Vergi Dairesi'nde toplanan kamu emekçileri bahçede halatları çekerek itidatı protesto ettiler.

Kocaeli Emekçileri, Tüm Maliye-Sen'in düşük ücret zamlarını protesto etmek için aldığı eylem kararına bir günlük iş bırakma katıldılar. Yüzde yüz katılım gerçekleşen eylemde memurlar Defterdarlığı'nın bahçesinde toplanarak, Eyleme değişik iş ve memur sendikaları İzmir ÖZGÜR-DETLER'den destek ziyaretinde bulundular.

Bursa'da da vergi dairelerinde çalışan memurlar öğlene kadar iş bırakarak bunun bir uyarı eylemi olduğunu söylediler.

Maliye çalışanları iş bırakma ve iş yavaşlatma eylemleriyle devletin verdiği sadakayı protesto ettiler.

İzmir DGM'de Devrimci Sol Davası "SON SÖZ DEVRİMCİ SOL SÖYLEYCEK"

İzmir (Mücadele)-9 Nisan 1991 tarihinde polis tarafından Devrimci Sol Silahlı Devrimci Birlikler savcılığı Faruk Bayrakçı ve Ökay Ürün'un da katıldığı iddialı operasyon sonrasında açılan dava DGM'de duruyor.

21 Temmuz'da yapılan duruşma sırasında mahkemeleri devrimci kürsüler halinde getirmeye gelenekleştiren Devrimci Sol tutsakları bunları tekrarladi.

Tutsaklardan Ümit İler'in okuduğu dilkçe'de yer alan "Bu iş bitmiştir. Kalemler de kırış Devrimci Sol son söz söyleyecektir." sözleriyle tutsakların göğüslerine taşıdığı "Yaşasın Devrimci Sol/SDB" yazılı bayrakların açılması, mahkeme salonunun mücadele alanı olarak gören gelenek bir örneği olmuştur.

Tutsakların "Silahlı Emekçiler Sona Ermececektir" sloganları karşısında mahkeme başkanı tutsakların dışarı çıkarılmalarını istedi. Bunun üzerine saldırıya geçen askerler tutsakların direniş ve sloganlarıyla karşılaştılar. Tutsakların avukatlarının ve ailelerinin de müdahale ettiği bu saldırı karşısında mahkeme boyladı "Bu iş burada yapılmaz" diyerek müdahale etmek zorunda kaldı. Ancak tutsaklar istediklerini mahkemeler duruşma salonunun dışında söylediler.

İleri bir tarihle ertelenen duruşmada tutsaklar bir kez daha dirençleriyle ve devrimci hareketi şüphelenimleriyle yargılanan değil, yargılanan savunma olduklarını gösterdiler.

Sivas katliamının sorumlularının hakkında dava açıldı

Sivas (Mücadele)-Madımak Oteli'nin yakılıp, 37 kişinin katledildiğinden sorumlu tutularak, gözaltına alınan 157 kişi den 66'sı 16 Temmuz günü serbest bırakıldı. 91 kişi de tutuklanarak cezaevine gönderildi. Şu anda tutuklanamayan sayısı 98'e ulaştı. Kayseri DGM'de konuyla ilgili bir soruşturma açıldı. Soruşturma sonucunda 50 kişi için takipsizlik kararı alınırken, 48 kişi hakkında Kayseri DGM'de dava açıldı. 6 kişi hakkında ise gıyabi tutuklama kararı verildi. Emniyet Müdürlüğü hakkında gıyabi tutuklama kararı olan Refah Partisi Belediye Meclisi üyesi Cafer Erçakman'ın yurtdışında olduğu öbeleceğini belirtti. Sivas halkı, Emniyet yanlılarınca Cafer Erçakman'ın Sivas'ta olduğunu, istenirse yakalanabileceğini söylüyor.

Devlet buradan gösterdiği tavır, katliamı lanetleyen insanlar hakkında da dava açarak sürdürdü. Üste gelenide yüz binler Sivas katliamını lanetleyen, Sivas'ta düzenlenen gösteriler katıldıkları iddia edilen 46 kişi hakkında da dava açıldı.

23 Temmuz günü Devrimci Sol Güçler, Göğebatan Mahallesi'ne "Sivas katliamının Hesabını Soracağız" yazılı bomba pankart astılar. Sabah saat 6.00 saatlerinde anılan pankarttaki bomba bir süre sonra patladı.

Samsun'da da Devrimci Sol Güçler Modernpaşa, Cedit ve Mesken mahallelerinde "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Sivas Katliamının Sorumlusuna Ölümün", "Dün Marşıya Bugün Sivas'a Coşum Fazlasına Karşı Savaş" yazılamalarıyla katliamı lanetledi. **Ö**

Kemal Aygül sokak ortasında katledildi

"Katiller! Hepinizden hesap soracağız"

Devrimci Sol Halk Milisleri üyesi Kemal Aygül 16 Temmuz günü İstanbul Şirinevler'de İstanbul polisi tarafından katledildi. Görgü tanıkları anlatıyor: "Çok genç iki sivil polis koluna girmiş dövyörlerdi... Komiser 'Öldürün onu, gebertin, bana bırakın ben geberteceğim' diye bağırdı... O genç cümleden önce polislere

'Katiller! Hepinizden Hesap Soracağız' diye bağırdı... iki sivil polis döverek kolunu kırdı... Komiser başına gelerek 15-20 santimden önce dizlerine atış etti. Sonra da silahlıdan bütün mermileri püçünü Cüştüne sıkı. Katiller, çocuğu sokak ortasında öldürdüler" diye bir kadına polisler küfür ederek havaya ateş açtı..."

Kemal sokak ortasında katledildi. Bu katliama 12. sokakta yaşayan insanlar tanır. Polis işlediği cinayeti gizleme ihtiyacı bile duymadan, sağ yakaşadığı Kemal'ın insanların gözünün önünde kurşuna dizdi. Affedilmeyecekler. Sıkılan her kurşunun hesabını verecekler. Bu topraklara işkenceci katillerden Hesap sormaya yemimli devrimciler hep var olacak.

Onun devrimci harekete bağlılığı ve güveni hiç sarsılmadı

Kemal Aygül yoksul bir emekçi ailenin çocuğu olarak 1968 yılında Malatya Kürecikte doğdu. Ekonomik sebeplerden dolayı ilkökulan sonra okumaya ve çocuk yaşatan ailesinin geçimine yardımcı olmak için çalıştı.

Kemal'ın örgütü mücadeleye tanışması 1989 yılında Yen-De'ri (Yenbosna Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği) gelip girmesiyle başladı. Ve kısa bir süre sonra da örgütü ilgilere geçti. Çevresine karşı hep duyurdu bir insan olan Kemal, çevresindeki insanlara harekete tanıtıma çalıştırdı. O artık harekete tanıtıma başlamıştı.

Yoldaşlara bağlı, titiz, dürüst, fedakar ve yoldaşları tarafından çok sevilen biriydi. Her operasyon döneminde biriminde diğer insanlar gibi harekete dönüşü koymuş ve evine gömüyordu. O dönemde sokakta rastladığı bir yoldaşının aç olduğunu öğrenince, kendisi gülerdir aç olmasına rağmen cebindeki bütün parayı yemek ısıtmamıştı.

Kemal 1991 sonlarında yaşanan bir olumsuzluk nedeniyle örgüt ilgilerden uzaklaştırıldı. Karar kendisine iteldiğinde gözleri olarak hareketin kararına uydu notasında her şeyi razı olduğunu, fakat böyle bir cezayı hak etmediğini, bu her tekrar örgütü mücadeleye dönceğini ve hareket için elinden gelen her şeyi yapacağını söylüyordu.

Kemal örgütü ilgilerden uzak kaldığı dönemde

dahi harekete, mücadeleye olan inancını yitirmemiş, ilşki çıkartmaya, harekete olan yetiştirmeye çalışmış. Yaklaşık bir sene sonra Kemal tekrar örgütü ilgilerde döndü. Bir süre sonra hareket içinde darbe olayı gündeme geldi. Tereddütlüz hareket ve önderliği sahiplenilen Kemal, darbeciliğe karşı mücadelede ön saflardaki yerini aldı. Geceleri konfeksiyon içinde çalışıyor, gündüzleri de tükürmeneye enişisiyle koşturarak harekete yeni ilşki, olanaklar çıkartıyordu. Sağlık problemi yaratılabileceği kaygısıyla isten çıkması istendiğinde "Hareketin paraya ihtiyacı var, darbeci-ihanet çetesi hareketin bütün olanaklarına el koydu, bizim daha fazla çalışmamız gerekir" diyordu. Darbecilere karşı tavizsiz bir mücadele içinde yer alan Kemal, bir süre sonra darbecilerin hedefine haline geldi. Karatılığı, düğmana aman vermezliği hareketin güvenini kazanan Kemal, Devrimci Sol Halk Milislerinden görev aldı. O bununla yetinmiyor ve "Bir gün SDB'li olacağım" diyordu.

"Bir gün şehit dörsem ardından 'Bize Ölümlük' marşını söyleyin. Beni asla sağ yakalamayacaklar ve ben de direnerek şehit düşeceğim" diye Kemal sözünü tuttu. Ve bir Devrimci Soğuz gibi şehit düştü. Biz de sana söz veriyoruz ki, katillerinden ve bu katliama zemin hazırlayarlardan hesap soracağız. Elinde hiç bırakmadığın bayrağı yüzlerce Kemal olarak taşıyacağız. ☐

2 Ağustos'ta Ergül'ün yanından olalım

IYO-DE'ri öğrenciler devrimi-demokrat, duyuruları için, kurum ve kuruluşları Kachıkoy Moda'da Uğur Yaşar Kiliç ve Şengül Yıldırım'ın önderliğinde katliamdan sağ kurtulan Ergül Uzundiz'in güvenini sağlamaya ve sahip çıkıma çağırın bir basın toplantısı düzenlediler.

27 Temmuz günü İstanbul Tabip Odası'nda düzenlenen toplantıya ÖZGÜR-DE'ri ila-lier, Ergül'ün avukatı Ahmet Düzgün Yüksel, Ortaköy Kültür Merkezi, İHD ve ÇHD İstanbul şubeleri, Sosyalist Türkiye Partisi, SAĞLIK-SEN, BEM-SEN ve Devrimci Mücadelede içleriden temsilciler katıldı.

Basın toplantısında yapılan konuşularda siyasi polis-2 Ağustos'ta mahkemeye çıkacak olan Ergül'e tanıklık

30 Nisan gecesi en yakın iki arkadaşının katledilmesine tanık olan Ergül Uzundiz'in can güvenliğini korumak, ona sahip çıkmak için duyurılı, demokrat pek çok kişi ve kurum seferber oldu. Yargısız infazlara karşı çıkan ve Ergül'ü sahiplenerek kesimlere sanatçılar da katıldılar. 2 Ağustos günü Ergül'ün yanından bulunacaklarını ve devlet terörüne engel olmak için ellerinden geleni yapacaklarını belirttiler. Bu konuda sinema oyuncusu Menderes Samancılar, tiyatro ve sinema sanatçısı Orhan Aydın'la görüştük:

MENDERES SAMANCIKLAR: "ERGÜL'E SAHİP ÇIKMALIYIZ"

Devletin halka karşı uyguladığı terörü lanetliyoruz. Özellikle son süreçte devlet eliyle insan hakları ihlal ediliyor, işkence, yargısız infazlar, kayıplar... Devletin bugün uyguladığı olduğu insan hakları ihallerini ve gençlerin üzerindeki te-

Menderes SAMANCIKLAR

tör hareketini şiddetle kınıyor ve lanetliyoruz. Tüm bu yasadıkları insanın diyen herkes karşı çıkmak. Kamuoyundan daha si- cimal, daha duyuruları olmaları istiyoruz. Özellikle de sanatçı arkadaşlarımızdan. Bir aydın olarak bu tür olaylarda çok daha fazla duyuruları olmalıyız. Bu mesyonumuzun gereği aynı zamanda. Sanatçıların duyuruları kamuoyunu çok daha fazla etkileyecektir. Ergül'e sahip çıkmalıyız. Ne kadar fazla kamuoyu yaratılrsa, ona zarar vermeli o derece zor. Gençleri yanlış bırakmamalıyız. Bu konuyla ilgili her türlü faaliyetleri yarılmaz ve üzerine düşeni yapmaya çalışıyoruz. 2 Ağustos'ta mahkemeye gideceğiz. Herkesi mahkemeye getirecek bu genç arkadaşımıza sahip çıkıma çağırıyoruz. ☐

ORHAN AYDIN: "2 AĞUSTOS'TA ERGÜL'ÜN YANINDAYIZ"

Yargısız infazlar el değil, Polis sorgusuz sualsiz, yargı önüne çıkarmadan kendini yetkili sayıp cinayet işliyor. Katlieden Uğur ve Şengül'ün oraden kurtulan Ergül'ün tek "suçları" İYO-DE'ri olmaları... Pazaratesi günü Polis Ergül'ü almaya çalışacaktır. Burada devrimci, demokrat aydınların gö-

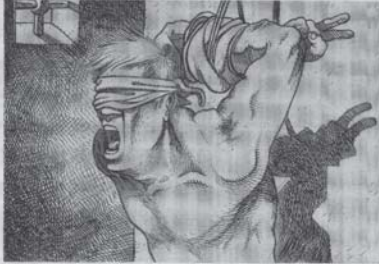

Orhan AYDIN

revi Ergül'ü devletin eline teslim etmemek. Polis katliamını gizlemek için elinden gelen her şeyi yapacaktır. Kendisine yetiştiririz, demokratın, aydının diyen, ülkenin gerçeğine, insan haklarına ve demokrasiye sahip çıkan herkesin o gün arada olması gerekiyor. Biz Sine-Sen'i (Sinema Emekçileri Sendikası) emekçiler, 2 Ağustos'ta DGM önünde olacağız. ☐

Savaşın boyutlarını geliştirdiği her yerde egemen sınıfların iktidarlarını aydalla tutmak için terörlerini artırmaları, ne devrimciler için ne de halklar için sürpriz olmamıştır. Olgarşı bugün "ayağını denk almayanı yok ederim" diyerek her tür yöntem ve araçla devrimcileri ve halklara saldırıyor. Bu saldırıların önemli bir ayağını da işkence oluşturtuyor.

Devrimcilerin işkence konusundaki tavırları ve anlayışları açık ve nettir. Bugüne kadar yaratmışları önce gelenek, değer, ilke ve kuralları işkence karşısında nasıl tavrını alması gerektiği bilmedikleri. Eskiak olan bunun bilince çıkartılamasındır.

Her koşulda direnmek ve işkenceyi evinde vurmak zorundayız.

İşkence, devrimci iradeden üstün değildir

Kürdistan'da Devrimci Olmak

İşkence karşındaki tavır ve davranışlarımız ölünen her yanını geçerdiler. Bu ilke ve kurallarımlar şartlar ne olursa olsun tartışmaya açıktır ya da "nesnel koşullar" denilerek tahribata açık değildir.

Kürdistan özgünlüğü ise işkence konusundaki tavır ve davranışlar var olan nesnellikten dolayı daha da bir önem arz ediyor.

Nedir bu nesnellik?

Yıllardır hiçbir hareket, bu topraklar üzerinde işkence karşısında kök salıp, kendini sürdüren bir geleneğe, bir anlayışa sahip olmadı. Bu da ister istemez çeşitli devrimciler, ileriler ve yutseverler üzerinde, gerekse halk üzerinde olumsuz etkiler yarattı. "Burasi Kürdistan, koşullar farklı" denilerek, biraizim devrimci geleneği ve değerleri yarattı, tam tersine işkenceye teslim olan köleleşip doğal hale geldiler. Bunun birçok örneği var. Düğmanla ilgiliyi yavaş ıtırata bulanlarla, hiçbir şey olmamış gibi aynı koşullara kalma, kısmı çözümleri görülmeyerek "Daha ilerisini engellemek için var olanı kabul et" demek, yakalanan yakalanmaz direnmek, açık grevi yapmak, işkenceyi kendi evinde vurmak gerekirken, hareketine, önderliğine küfür etmek; "suçlu psikolojisi gerekler" ilerideyim, esirim, bana her şey yapılabiliyor" düşüncesiyle tam teslimiyet pernesine girmek sıkça yaşanan örnekler oldu. Öyle ki "Normaldir, her devrimcinin başına gelir" anlayışıyla kimi zaman açtıkları, kimi zaman utançla direnmeleri teorisi yapıldı.

Bu sayede işkence karşısında direnmek öyle doğal hale geldi ki, bir kişi işkenceye çözüldüyse "çok kötü işkence yapılmış, o yüzden çözülmüş, yoksa çözülmüş" gibi komik ama doğal karşılanıran bir ruh haline oluşturtuldu.

İşte olguları bu ruh haline çok iyi derlendiren hareket ediyor. Yıllardır bu doğallığı pekiştirecek politikanın korku temininde keşilleceğini biliyor ve korkuyu her aşamada kullanıyor. Militarist gücün bugün tam bir "öcü" haline gelişinden dolayı, insanlar onları görünce başlarını öne eğerek yürüyor. Bunun yanın da belirli isimler ve yerler hakkında çıkartılan söylentilerin halk ve devrimciler üzerinde etkili olduğunu görüncü, bu yer ve kişiler öne çıkarak bir korku dalan yapıldı. "Onu 1800 Evler'e götürdüler, götürdüler" sözlü sıkça duyulan sözlerdir. Oysa 1. Şube'de işkence yapan da, 1800

Durum ne olursa olsun, şartlar ne kadar kötü olursa olsun bir devrimcinin görevi direnmektir, gerekçeler ardına sınınmak değil olması gereken tavır göstermektir. Hele bir devrimci var olan düzünü değiştirecekse hiçbir şekilde nesnelliğin arkasına sınınmaz; devrimci nesnelliği değiştirir.

Evler'de işkence yapan da aynı işkenceci. "Sorguya Bozo katilim" düşüncesi yanında işkencecilerin "Benim adam ka-kamırlar" veya benzeri sözleri hep etkin oldu.

Düğman bu etkiyi güçlendirmek, yaygın hale getirmek için elinden geleni ardına koymuyor. Güçlü her şeyi muktird olduklarını, karşılarında kimsenin dayanmayacağı yıllardır insanlara şırınga ediyor.

Bu gerekçeler sadece Kürdistan'a özgü değil elbette. Ülkemizin dört bir yanında aynı etki söz konusu. Ancak bu durum Kürdistan'da düğman açısından belirli kazançları sağlıyor.

İşkence Savagın Bir Bakışa Cephesidir

Devrimci işkencehaneye girdiği an savagın bir bakışa cephesinde çarpışmakta olduğunu bilince çarpıp kavrayamamışsa, daha başka yenilim demektir. Burada savagı değış ve en zorlu biçimde yapar. Ruhun ve bedenini direnmeye hazır bir devrimci, o andan itibaren direniş düğünerek, hareketine, yoldışlarına, halkına ve kendisine olan görevlerini on planda tutup, hem kendisi açısından hem de mücadeleye atkından onurlu bir sayıy işkencehanede kırarak çıkar.

Burada tereddüt, şüphe, güvensizlik, suçluluk psikozuna girmek ya da, direnmemenin gerekçelerini bulmak yoktur. Her şey açık ve yalındır. Ya direnilecektir, ya da onurumuzdan taviz verilecek teslim olunacaktır.

Polisin her yerde uyguladığı "Biz her şeyi biliyoruz" taktiği herkes tarafından bilmesine rağmen bunun etkin olduğu gözardı edilemez. "Polis biliyoruz ben de kabul ettim" ya da "Başka şeyleri kurmak için gunları soydum" sözlerinin geleceği kurmak isteyen, bu ülkede büyük değışikliklere önderlik edeceğini söyleyen bir devrimci için anlaşılabılır ki? Tamamen veya kısmen çözümler

kimseyi onurlandırmaz. Tam tersine iktidarimizden, değerlerimizden kopmayı ifade eder. Hele ki "Polis her şeyi biliyor." sözünü devrimcinin hiçbir zaman ağızına alması gereken sözlerdir. Düğman her şeyi biliyor dedi mi, bu ülkede devrimcinin hiçbir şey yapamaması isteniyor demektir. Hiçbir devrimcinin böyle bir gerekçe arkasına sınıma hakkı olmaz.

Ülkemizin başlı başına olduğu çok daha boyutlu yaşanan işkence karşısında destanlar yaratırken, bir tokat karşısında tam bir teslimiyet söz konusu olabilir. Burada önemli olan işkencecinin yoğunluğu değil, devrimci inanç ve kararlılıktır. Düğman karşısında psikolojik üstünlüğü olmayan bir devrimci için bir tokat dahi çözümlere neden olabilir. Örneklere göre yuruz. Düğman "Biz onurumuz işler yaptırma, söyle" der demez, daha baştan suçluluk temininde keşillemiş bir psikoloji engemise, işkenceci gerekten "onursuz iş yapıyoruz". Çünkü karşısındaki insanı itediğini alabildiği gibi onu itediği gibi kullanıyor da.

Direnmemek Halkın Güvenine Vurulur Bir Darbedir

İşkence karşısındaki tavırın emelki halk üzerinde etki gözönünde bulundurulduğunda, devrimci işkenceye daha büyük sorumluluklar düğüyor. Göstergeci tavır halkın, ya düğmana teslimiyetini ya da direnirini ortaya çıkartacaktır. Ulak bir çözümler halkın bizzat bir moral kökütüsüne, devrimciler olan güvensizliği ve mücadeleden uzaklaşmasını neden olabilmektedir. Karşımda "Ya-yiminiz alıyorum. Gözaltına aldingiz da beni de ele veriniz.", "Her giren benzeri ev veriyor." vs. sözleri düğman pek de yadırgatıcı değil. Kaldi ki bugüne kadar verilen emeğin, enerjinin hiçbir anlamı kalmadığı gibi, geleceğin açısından da büyük zorluklara neden olabilmektedir teslimiyet tavrı.

Halk nezdinde devletin güçlüğü, her

şeyi muktird olması ve benzeri düğüneler ortadan kaldırılıp devrimcilerle olan güven büyütülmek isteniyorsa, devrimci işkenceye, sadece kendini koruyan, düğün bir tavra bürünemez.

Devrimcilerin uzaklaştıran, güven duymayan, her şeyi saklayan bir halkın karşısında devrimcilerin yapacağı hiçbir şey yoktur. Düğmanın "denizi kuruma" politikasının altında yatan amaç budur. Kitlelerin sayıtlarını bir devrimci hak reketti... Bunu barışabildiği oranda, devrimcinin işi zorlar. Düğman, hiçbir şey elde edemeyeceğini bildiği halde, çözümler önündünde ortaya çıkan eve, büyük bir güç yitirmekte, mahalleyi yaklaştırmak alarak terör estirebilmektedir. Buradaki amaç açık ve nettir; halkı kor-

utmak, devrimcilerden uzaklaştırmak ve güveni sarsma. Böylece emelki yayandığı bilinir.

"1800 Evler'a grip de ifade vermeden çıkacaklar, mümkün mi" veya "İndirisi git de bir gör." anlayış, öncelikle devrimcilerde kırılmalı ve bu halka yayılmalıdır. Bunun yolu da direnmektir, her bir şekilde düğmanla anlaşmaktan kaçınıyor. Direnir emelki istisna olmanın ötesine çıkıp, sıradan, doğar bir hale gelir. Böylelikle düğmanın bu konudaki psikolojik üstünlüğü bertaraf edilebilir.

"Üzerinde anlatarak çıkmış, evin anahatı olduğu halde onu bile söylememiş", "Ben işkenceciye konupmam" diyen örnekler de yaygın Kürdistan'da. Bu örneklerin bugün dahi, halk üzerinde etkileri tartışılmaz boyutta. Ancak istisna olması, genel durumu ve psikolojide değıştirmiyor. Bunun değıştirmesi, tavizsiz, gerekçesiz bir direnilecektir.

Her Kuşpuda Direniş,

Her Kuşpuda Mücadele

İşkence karşısındaki tavır ve geleneklerimiz Kürdistan'da da yaygın değildir. Bu devrimciler için vazgeçilmez bir görev, devrimci hareket için gelişmenin dinamizmlerinden biridir.

Eğer bu ülkede bir şeyler yapılabilsen, bunu yapacak olan devrimcilerdir. Devrimcilerin göstereceği kararlılık, mücadeleye, direniş hiçbir lekeye yalı açmayacak biçimde sürmek zorunda. Ortaya çıkan lekeler en kısa sürede temizlenmeli ve yeniden yaratılma sürecine indirilerek kalmalıdır. İşkence karşısında geleneklerimiz ve değışikliklerin sürsürsün veya burasından tahribata uğraması, rencide edilmesi veya hiç yokmuş gibi hareket edilmesi affedilemez.

Durum ne olursa olsun, şartlar ne kadar kötü olursa olsun bir devrimcinin görevi direnmektir, gerekçeler ardına sınınmak değil olması gereken tavır göstermektir. Hele bir devrimci var olan düzünü değiştirecekse hiçbir şekilde nesnelliğin arkasına sınınmaz; devrimci nesnelliği değiştirir.

Hele ki Kürdistan özgünlüğün ölünen diğer bölgelerinden daha zorlu, direnmemenin nesnel şartlarının etkin olduğu bir gerekçe arkasına sınınyıyorsa, devrimci ölünen başına yerinde gösterdikleri direnişin daha fazla nesnel göstermelidir. Yani, şartlar ne kadar kötüysa, direnme bilinci o kadar fazla olmalıdır.

"Terör" Kürdistan'ın her alanında

Dağlara Silah Sıkılıyor...

Malatya (Mücadele)- Akçadağ'a bağlı Darca Köyü'nde jandarma baskısı sürüyor. Dağlar taranıyor. Konuyla ilgili olarak görüşüyoruz. Darca Köyü sakinleri, 'Akçadağ sabaha kadar dağlara silah sıkılıyor. Sabahları da evler basılıp arama yapılıyor. Erkekleri harman yerine toplayıp şunları söylüyorlar. 'Siz gerilla görüyor musunuz? Dağlarda gerillalar geziyor. Bunları bize söyleyin.' Bizlerden bir sonuç alamayınca da, dağlara doğru silah sıkıp gözdağı veriyorlar.' di-yerek yaşananları anlatıyorlar.

Yine Darca Köyü'ndeki çobanları "Sizler teröristiniz" deyip dövüyorlar ve çobanlık yapamaları için tehdit ediyorlar. Yaylalara akşam ışıklarını yapıp halka korku veriliyor çağırılıyor. Bunun üzerine çıkan çıkıp "Kimsiniz, ortaya çık" diyecek köylüler "Biz zaten gelinyoruz, asil sizler ortaya çıkın" tehditleri yapıyor. Köylüler her gün rahatsız edildikleri söylüyorlar.

Bu durum geçimini hayvancılıkla, sağ-layan köylülere zor durumda bırakıyor. Köylüler buna karşı tepki gösterip "Hiçbir şekilde bizi yıldıramazlar" diyorlar.

■ ■ ■

Malatya'da Demokrat Bir Gazete Olun Özgür Gazetesi'ne Karşı Gerici Cephe Oluşturuluyor

Malatya'da gerici-faşist yerel yayımlar

dişinde demokrat bir çizgide yayınıni ay-lık olarak sürdüren Özgür Gazete'nin yayınından rahatsızlık duyan çevreler, ga-zete ve sahbine karşı giderek bir cephe oluşturmaya başlıyorlar. Malatya'da bu-lunan Hacı Bektaş-ı Veli Kültürünü Tanıt-ma Derneği Başkanı Hasan Meşeli de bu cepheye yerini aldı. H. Meşeli, Malatya Valisi ile Hamle, Gayret, Görüş, Yorum ve Hakimiyet gibi gerici yerel basının desteğini de alıp demokrat kişi ve kurum-ları yıpratmayı, tavrı almayı sürdürüyor. Gerici ve faşist çevrelere çok kalı olan Meşeli bu durumunu "Sünni kardeşlerim-le iyi ilişkilerim" diye açıklıyor insanları kandırma-yı yapıyor. Özgür Gazete Meşeli'nin başkanlığını yaptığı dernekte dö-nen çeşitli yayınları ve Meşeli'nin de içinde bulunduğu bir skandalı kamuoyu-na duyurduğu için Meşeli ve gerici çevre-sinin hüsnama uğradı.

Özgür Gazete'yi ve sahibi İlhan Atıl-gan'ı belli çevrelere hedef göstermeye çalışıyorlar. Atıl-gan, gelişmelerle ilgili olarak yaptığı açıklamada, "Muhafiz olaylardan sonra birçok dernek üyesi dernekte ilgisizlik kısmı ve bazıları kan-gazetizme gelecek çeşitli bilgi ve belgeleri bize vermişlerdir. Bunlar bize mevcut-ur. Hakimimizdeki asilist iddiaların düzel-tilmesi için başvurduğumuz Hamle gazetes-i, 'Sivas olaylarını gerici faşistler yaptı' dedirgin için yayınlandıkları haberi tezip etmeyeceklerini söyledi. Biz Malatya'da demokrat nitelikli bir gazete olduğumuz

Dokuz yıldır Kürdistan'ın dağını taşını bombalıyorlar. Ama bombalar her de-fasında daha büyük bir öfke doğuruyor.

için hedef gösterilmekteyiz. Demokrat kamuoyunun duyuruları olmasını istiyoruz." şeklinde konuştu.

■ ■ ■

SAĞLIK-SEN Şube Başkanına Keyfi Gözetli ve Tutuklama

12 Temmuz 1993 günü SAĞLIK-SEN Malatya Şube Başkanı Fatma Yıldırım çağılışta devlet hastanesinde gözaltına alındı. Uzun süreli Malatya Terör Mü-cadele Şubesi'ne bağlı polisler tarafın-dan sürekli takip edilerek, tehditler alıyor-du. Fatma Yıldırım, gözaltından bulundu-ğu süre içerisinde fiziki ve psikolojik i-kence görüyor. Tonguç Mao ve Vahap Şa-hin de gözaltına alınıp işkence denen geçi-riliyor. Polisler hazırladığı hayali senaryo-ların sonucu, üçü de tutuklanarak cezaevi-ne gönderiliyor.

SAĞLIK-SEN Başkanı Fatma Yıldı-rımın tutuklanmasından Malatya İHD ve İ-stanbul'da SAĞLIK-SEN Genel Merkezi tarafında yapılan basın açıklamasıyla giddetle kınandı.

■ ■ ■

Diyarbakır'da Sesimiz Susturulmak isteniyor

Diyarbakır temsilcimiz Sakine Fidan ve muhabirimiz Serdar Afcan ile Tavr dergisinden Nuray Gökci evlerinden gözaltına alnan polis, gözaltılarla okurlarımız-dan Fikret Aslan ve M.Ziya Korkut'u da ekledi.

Günlerdir gözaltında bulunan ve iş-kence gören temsilci ve okurlarımızın gö-zaltılan halini devam ediyor. Diyarba-kır'da bugüne kadar üzerimizdeki baskı-ları sıkı ekimeldi. Büroymuz, okurlarımı-zı ve yayınlarımızın dağıtımına yönelik polis baskıları, gözaltı ve engellemeler-i hep sürüyor. Öyle ki, gazetemizin dağıtım-ını engellemek için önceden havasallanma veya kargoya göndere gazetemizin gelmesi beklenirdi.

Tüm çabalarına rağmen bizi sustura-mayan Diyarbakır polisi temsilci, muhabir ve çalışanlarımızı gözaltına alarak tutuk-latmanın yollarını deniyor. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da doğru bildi-

ğimiz yoldan mücadelemize devam ede-ceğiz. Tüm baskı, yasaklama, gözaltı ve tutuklamalara rağmen Diyarbakır'da da susmayacağız.

Konuyla ilgili olarak; Diyarbakır Müca-dele Temsilciliği, Diyarbakır SAĞLIK-SEN, Diyarbakır TÖDEFiler, Kültür ve Sanatla Tavr Diyarbakır Temsilciliği ve Komra Berfin bir basın açıklamasıyla ola-yı kınadılar. Basına ve kamuoyuna ses-lenen açıklama şöyle:

"Demokrasi maskeli terör tüm hızı ve vahşetli sürüyor. Öyle ki yasal alan-da kuruluş çalışmalarına izin verilen ba-sın-yayın kuruluşlarını basıp, kapatmaya çalışırken, çalışanlarını yıldırmak için her türlü saldırı gerçekleştiriyorlar.

Evlet, yanlış okumadınız, devlet terör tüm hızıyla halka karşı devam ediyor."

Basip, talan edip kapatamadığı, kat-lepdi bitiremediği, işkence yapıp, tutukla-mayı yok edemediği, kimsesini ve okun-masını engellemeyemediği 'Sosyalist Basın Susturulmadı'.

Diyarbakır'da önce Mücadele gazetes-i temsilcisi, muhabirini ve Tavr dergisi çalışanını gözaltına aldı. Şimdi de Fik-ret Aslan ve M.Ziya Korkut adlı okuyucu-ların gözaltında. Hala yoğun işkence gör-mektedirler. Sosyalist basına ve okurları-na yapılan bu tür saldırıları kınıyor sustu-ramazsınız ve susmayacağız diyoruz."

■ ■ ■

Dokuzyazı'da Devlet Terörü

PKK gerillası 27 Temmuz 1993 tari-hinde saat 22.00 civarında jandarma ka-rakoluna roketatarları saldırısında bulundu-lar. Devlet güçleri bir snir buhane ede-rek işi merkezinde halka yönelik saldırı gerçekleştirildi. Saat 22.30'da başlayan saldırı 1.5 saat boyunca aralıksız devam etti.

Saat 04.00'e kadar kısıtlı ara aralıklarla sı-lah ve roket sesleri duyuldu. Devlet güç-leri uç mahallelere roketatarlarla rastipile atıp ederek birkaç evin yıkılmasına na-den oldular. Ölü ve yaralı halkada kesin bilgi yok. Belediyede devlet güçleri tarafın-dan tarandı ve bir eve roketatar isabet etti. Dokuzyazı halkı bu saldırıyı pro-TESTO etmek amacıyla kepenk kapadı. ■

Elazığ Valisi'nin haka muhbirlik teklifi

Polisin gözaltına alıp işkence yaptığı insa-nalara sık muhbirlik teklifi ettiği bi-liniyor. Topyekün savagın sürdüğü öke-mizdeki Kürdistan'daki valiler de "terör" edebiyatına katılıp, işi daha da ileri gö-türerek, topladıkları halka muhbirlik tek-lifi ediyorlar. Bunlardan biri de Elazığ Valisi Doğan Ünüsoy'dur. Son günlerde Elazığ Emniyet Müdürü Tuncay Katarak ile birlikte sık sık kahve toplantıları ya-pan Vali Ünüsoy, toplantılarda halka "Gü'venliğe özel önem veriyoruz. Terör-i faaliyetleri zaman zaman ilimizde et-kili çıkmak istiyor. Şüphelerinizin kişileri polise ihbar edin. İhbarcılığın muhbirlik-le ilgili yoktur." diyerek, "Huzur Topla-ları" adı altında halka muhbirlik teklifi-ri-ni yapıyor.

Vali Ünüsoy'un bu tavrı karşısında Elazığ halkı, "Bizim kendisine iletmiş-ğiz gibi sorunlarımızı düşünün. Vali iş-i gücünü kırarak muhbir arama pe-ninçle. Polis zaten fazlasıyla var işi üst-lenmiş durumda. Bu yetemeyi olacak ki, Vali Ünüsoy devreye girer. Elazığ'da huzuru bozan, haksızlık yapan polis-ter. Kimi kimne hükmetecek? Biz ih-barcılığın suçlusu olarak nitelinyor. Vali bu işlerle uğraşacaklar dafalarca ken-disine iletmiş sorunlarımızı çöz-me-yeye calışın." dediler.

Etildiği gibi Elazığ şehir merkezinde Devali Sol Güçleri'nin parkterinin asılması, yoğun baskı ve öldürme saldırı-larını polisli fazlasıyla rahatsız et-

miş, çaresiz kalan polis kapılarına, so-kaklarda bulabildiği özel sayı ve bildiri-leri toplayıp, yakmakta bulmuştu çareyi.

Bu arada Vali Ünüsoy'da bir az ya-kından tanınmakta sayı var. Doğan Ünüsoy ANAP iktidarı döneminde 1983-85 yılları arasında çeşitli ilerde valilik yaptıktan sonra merkez valiliğine alın-mıştır. DYP-SHP koalisyonu hükümeti kurulduktan sonra SHP kontingenleri Elazığ'a vali olarak atanmış Doğan Ünü-soy, tam da o dönemde kurulumla olan kamu emekçilerinin yasal sendika-larının kurulmasını engellemeye göste-rdiği tavırla gerçek yüzünü göstermiştir.

Ardından Elazığ Terörle Mücadele Dairesi polisinin çeşitli aralıklarla sık sık gazete, dergi, dernek ve sendika pla-karlarına ve yöneticilerine karşı sürdü-rüldüğü gözaltı ve tutuklamalardan sonra sık duyurulan tehlile olan kamu emek-çileri açığı atarak "Siz kesirlikle gö-nev verem." diye, hıbrisini bugüne kadar görevle baskıladı.

'92 Haziran ayında Elazığ polisinin şehir merkezinde yurtsever hareketin 3 gerillasını kalettiği olay meydana, polisi atlamak için elinden geleni yapan Vali Ünüsoy infazcı zülden de kamuoyuna sergilemiş.

Bugün bir adım daha atarak halkı muhbirliği "kna" etmeye çalışıyor. Ama şu bilirmelidir ki, ihbarcılığı onur sayı-lanını onursuzluğuna sahip değildir. Elazığ halkı. ■

Çiller Kürt halkından daha fazla "kan" istiyor

Hakkari yoksul bir Kürt ildir. Toprak yolları mayını, köyleri yangınlı-yıkılmış, evleri kurgun yarıdır. Şırnak baskın şehridir. Geceleeri roket parçaları ve ızı mermiler uçuşur göklerinde. Ölümler zaman nereden geleceği belli değildir. Yeniköy İstanbul Boğazı'nın en güzel köşelerinden biridir. Tarihi köylüklerden, ihtiyacı yıllardan şeyredir İstanbul'u. Tansu Çiller o yıllardan birinde oturur. Robert Kolie mezuunu Amman vatandaşına ve TC Başbakanı. Ömründe hiç ayak basmamış Hakkari'ye. Başbakan olana kadar aklından bile geçirmemiştir Şırnak'ta bulunmayı. Başbakan olup gitmek zorunda kaldığında Hakkari'li: "Halini-zi en iyi ben anlıyorum, ben de bir anıyım." diyor.

İki yıl önce Demirel'in geçtiği yollar-
dan geçen Çiller yanından bir "şefkat pa-
keti" götürmüştü. Oraya göç "Amerika'yı
yeniden keşfedince" paket büyüdü ve iki
trilyonluk yatırım paketi 10-15 trilyona fi-
nişler. "Ana" meydanlarızı ırmusuz
kalabalıklara "umut" dağıtmak zorunday-
dı. Bu yüzden "100 bin işsize iş" dedi.
"Herkes iş" vaat edip Ankara'ya döndü.

ŞEFKAT PAKETİNDEN KONTROLLERİ LAZIM

Hükümetin Kürdistan seferinden son-
ra kararlaştırarak hükme bağladığı ilk iki
konu Genelkurmay Başkanı Güreş'in gö-
rev süresinin uzatılması ve "profesyonel
ordü" kurmasıydı. İki yıl sonra bu kez
"ana" işe girişen olgıları bir yandan
"halkı kazanmak" söz ederkten öte yan-
dan terör firmanadrıcak politikalar
getiriliyor. Profesyonel ordü, özel time-
nin sayısının 30 bine çıkarılması psikolo-
jik savaş yöntemlerinin geliştirilmesi, bur-
juvya basının daha aktif kullanılması, dev-
rimci yurtsever basın üzerinde baskıların
byullandırılması... Bütün bunlar organi-
ze bir saldırının parçalarıdır. Sözü edilen
"ekonomik kalkınma" ve yatırımlar mese-
lesi de bu saldırı dalgası ile at başı sür-
dürülmek istenmiş çok boyarna kampan-
yasından başka bir şey değildir.

Kürdistan'da bütün yolların asfaltla-
nağı, yatırımların yapılması ve meslek oku-
ları açılması, hayvancılığa destek veril-
ceği, yeni iş olanakları yaratılacağı ön-
lenmiştir. İşsizlik sigortası kurulacağı söy-
lenip yazılıyor. Amaç Kürt halkında bir
beklentiyaratmak "şefkat" demagojisiyle
mücadelesinden soğutmak ve düzene
bakmaktır. Ancak Çiller'in "şefkat" pa-
ketinden şu ana kadar çıkarılan "Ana'nın
pekinatını" de "baba'ninkinden farklı ol-
madığını" göstermeye yetmiştir.

Çiller'in gözdeğinden bir şey kıymaya-
cağı Kürt halkı için de sırdır. TV muha-
birinin sorularına yanıt veren yöre
halkından insanlar; daha önce de başba-
kanların, bakanların gelip bol bol vaat
dağıttığını ama hiçbir şeyin gerçekleşmedi-
ni, Tansu Çiller'in de onlardan farkının
olamayacağını, gagaalı gösterileceğini son-
ra yine bir şeyin değişmeyeceğini, her se-
yin eskisi gibi süreceğini belirtiyorlar.

Politikaların kaynağı her zamanki gibi
MGK ve özel savaş kurmaylığıdır. MGK
tarafından Çiller'e sunulan program dev-
redir. Kürt halkının çok yönlü bir kus-
kaç atma alınması ve ulusalı hareketi-
ni yatıştırarak çok edimesini planlayan
programın ilk adimlerinden biri Genel

**Bir kez daha tekrarlamak gerekir: Türkiye bugüne kadar
yaşanmış bütün süreçlerin çözemediği çelişkileri bağrında
taşıyarak ilerliyor. Bunca değişken bir gündem, bunca
çalkantılı bir siyasal ortam bu çelişkilerin karmasıç
yapısını kavrayıp sürece müdahalede kararlı adımlar
atılmasını zorunlu kılıyor.**

kurmay'da verilen briefing ile burjuva basın-
nın kontrol altına alınarak daha etkili bir
şekilde kullanılmasıdır. Bununla birlikte
düşünülen "politik psikoloji merkezi" ise
bugüne kadar kullanılan psikolojik saldırı
yöntemlerinin daha organize bir şekilde
kullanılması sağlamaktır.

Bugüne kadar çeşitli faaliyetlerle to-
palsal psikoloji üzerinde etkili yapılar-
ma çalışan özel savaş aygıtları artık daha
merkezi politikalarla belirlenecek yöne-
dirme faaliyetlerine girişeceklerdir. Bu
merkezin işi her türlü yalan ve çarpıma,
demagoji yoluyla kullanılarak devrimci ve
yurtsever hareketleri karalamak, spekül-
asyonlarla güvensizlik yaratmak, devrim-
ci yurtsever salfırdakı insanları etkileye-
rek çözmeye çalışmaktır. Gerilimin hangi
yöntemi pımarlığı çağıracağı hangi
kesime nasıl yaklaşılabacağı ya da kimin
nasıl karalanacağı artık daha merkezi
saldırı mekanizması tarafından sapta-
nacaktır. Politik psikoloji merkezi sadece
Kürdistan'a yönelik olmayacak bütün öl-
keyi etkilemeye oynayacaktır.

Profesyonel ordü ise bugüne kadar
verilen ağır kayıpların yaratıldığı tepkinin
aktif kaldırılması için büyük bir boyuta
ulaşması ve mevcut ordunun başarısızlı-
ğının açığı kırmak ile gündeme gelmiş-
tir. Elindeki son model silahları, araç ge-
ceci ragnme hareket yeteneği ve uzman-
laşma düzeyi sınırlı olan birlikler yerine
Kürdistan'da uzun süre savaş deneyimi
olan elemanlardan kurulaçak birlikler
oluşturulacak, bunlara verilecek olağüs-
tünce yetkililer kitle katliamlı dahil her
türlü yöntemi kullanabileceklerdir. Bugüne
kadar harcadığı "Mehmet"lerin kanı alın-
da ezilen devlet kayıplarını azaltarak ra-
hatlamayı ve bu "Mehmet"lerle her zaman
yapamadığı igranc yöntemleri daha
kolay uygulaması hesaplanmaktadır.

Özel timlerin sayısının artırılması da
aynı hesaplara günde getirilmiş, katli-

amların önü açılmıştır. Bir süredir ortaya
atılan "yetki veriliyor" demagojisinin al-
tında yatan sıkıntı bu programa gidil-
miş ölüm sayısının ve yetkililerin artırıl-
ması için yeşil ışık yakılmıştır.

"EKONOMİK KALKINMA" BİR GÖZBAĞIDIR

Programın en çok parlatılan "eko-
nomik" yönü ise şu için hayaller ve ya-
nalar manzumdur. Bu denli parlatılma-
sının, yarımdır bir çırpıda 2.5 trilyondan
15 trilyona çıkarılması nedeni de bu-
dur. Kimsekin Hakkari'de, Şırnak'ta, 15
trilyonluk yatırım yapacağı yoktur. "100
bin işsize iş" vaadi de daha önce ANAP
ve Demirel tarafından dide getirilen "90
bin kadro" hikayesinden farklı olmay-
acaktır. "Ana'nın eteğindeki dokuz tüköl-
müştür. Profesyonel ordü, özel tim, pol-
itik psikoloji merkezi ve Delta Force tipi
saldırı alayları... Bunlar için çoktan start
verilmişti. Trilyonların aktığıcağı yer bel-
di...

Bugün Çiller'in bir istuf gibi sunduğu
2.5 trilyonluk "yardım" paketi, "herkes
Çek Hakkari ve Şırnak için aktarılan Baş-
bakanlık Genelgesi ile düzenlenen yatırı-
m paketinden başka bir şey değildir.
15 trilyonluk açığı olan bütçeden 2.5 trily-
on bile bölgeye aktarılmayışın Çiller'in
15 trilyonluk yatırımdan söz etmesi
çokçağydıkları tarafından bile "hayal"
olarak niteleniyor.

Yillar önce Özal Diyarbakır'da "Burayı
Paris yapacağımı açığı ifade ediyorum."
demış ancak hiçbir şey değime-
miştir. Hakkari'de kürsüye çıkan Demirel
ise "Burayı Bursa yapacağım" diye vaat-
te bulunmuştu. Bu kez de Çiller Diyarba-
kır'da konuşuyordu: "Burayı İstanbul ya-
pacağım." Bunları anlatıp "Çiller de pa-
lavra yarına katıldı" diye manget alan
gazelere haksızlık yaptığını kim söyleye-
bilir?

SAKIN "DEMOKRATİKLEŞME"!

"Kürtçe yayın, eğitim diyecek oldu,
ağzına tiktılar. Bıvı MGK'den çıkıyor oldu,
ağzına tiktılar. Demirel'e Önderlik bırak-
mayla öünü kastiler hemer, demok-
ratik bir şeyler yapmaya kalksa, kendi
partisinin içindekiler kırar mı? Asker bi-
raker mı?..." Hasan Cemal'in Batımları
bir politikacının ağzından aktardığı bu
sözler, aslında sistemi çarpıcı bir şekilde
ortaya koyuyor. Gerçekten de sonun Çil-
ler'de bağlaşıp yitiyor. İki yıl önce "Kürt
realitesi" ve "demokrasi" diye diye do-
ğan Demirel'in bugün "Terör önlenmeden
demokratikleşme olmaz" noktasına gel-
mesi hem bundan başmısz değildir,
hem de Demirel'in sahip olduğu gerekç
düşüncesini açıklamasıdır. Sistem açılım
yapmakla yapmamak arasında bir yor-
un durmaktadır. Bir yandan baskı ve ter-
ör uygulamaları öte yandan toplumun hak
ve özgürlük istemleri karşısında yipanan
mekanizmaları rahatlatmak istiyor. Yıl-
lardır baskı ve yasaalardan ağırlığı altında
ezilen kitlelerin kimi taleplerinin kabul
edileceğini belli eden olgıları, öte yandan
eilen verdiğinde kolunu kaptraçığının
korkusunu taşıyor. Örneğin bir yandan
Kürt radyo-TV vererek ulusal hareketin
elinden "çok almayı" hesaplıyor, ama
öte yandan Kürtçenin gelip yazı dili ha-
line gelmesinden ve Kürtçe eğitimi talebi-
nin güçlenmesinden korkuyor.

Olgıların farklı kitlelerin farklı ter-
cihleri, farklı yöntem ve önerileri olmakla
baraber bu korku, "Önce ezileni sonra
"Ezilen" denilen devrimci-yurtsever mü-
cadelerdir. Bu ve mücadele sürdürce
egemenler korkulmaya yavaşladıklarını bi-
liyorlar. Korku "demokratikleşme"yi değil
terörü güçlendirmelerine getiriyor.

Çiller'in Kürdistan gezisinde "sosyal
demokrasi" önünüye yereceği partilerin
"Daha önce terör yoktu, bölgenin kalkın-
ması için bir şey yapılmadı, bugün terör
var deniyor, yine bir şey yapılıyor, yarın
terör yok edilece yine bir şey yapılıyor-
cağı. Uygulanan yanlış politika partiyi er-
ime noktasına getirdi, bu yanlış politika-
dan vazgeçmek gerekir." demesi ünze-
ne, İnönü "Parti erime noktasına getirdi,
"Ezilen" denilen devrimci-yurtsever mü-
cadelerdir. Bu ve mücadele sürdürce
egemenler korkulmaya yavaşladıklarını bi-
liyorlar. Korku "demokratikleşme"yi değil
terörü güçlendirmelerine getiriyor.

Bunca terör aygıtı bu korkudan kurtul-
mak içindir. Ancak terörün neredesye
darbeyi, sıkıyönetimi aratan bir saldırıya
girmesi, halk hareketinin giderek dü-
zenden koparak devrimci kanallara yö-
nelmesindendir.

Olgarış ufuktaki büyük ve kanlı sava-
ğı pek çok devrimden halfta pek çok
devrimci çevreden daha iyi görüyor. Ha-
zırılık bundandır.

Bir kez daha tekrarlamak gerekir: Tür-
kiye bugüne kadar yaşanmış bütün so-
reçlerin çözemediği çelişkileri bağrında
taşıyarak ilerliyor. Bunca değişken bir
gündem, bunca çalkantılı bir siyasal or-
tam bu çelişkilerin karmasıç yapısını kav-
rayıp sürece müdahalede kararlı adımlar
atılmasını zorunlu kılıyor.

Adettendir, her iltikdar olan "devlet erkanyıla" birlikte Kürdistan'a bir "gezi
şov" yapar. Çiller de bu geleceğe uyanlardan...

İsrail yine sahnede

Bekaa bombalanıp, yok edilmeye çalışılıyor

ABD'nin Ortadoğu'daki koçbaşısı İsrail, bir haftadır Bekaa vadisini bombalıyor. Karaden, havadan ve denizden yoğun bir şekilde süren İsrail saldırısı, ne gerilla kampı ne de sivil yerleşim birimi tanıyor. Ölü ve yaralı sayısı bilinmiyor.

ABD Ortadoğu'daki bu koçbaşının işlerini bırakmış durumda. Verdigi her direktif yerine getiriliyor. Tüm bunlar yine dünya düzeni adına yapılmakta.

Bu saldırının şaşırtıcı hiçbir yararı yok. ABD'nin bölgedeki çıkarlarının en ufak bir zarar görmesi karşılığında, İsrail devreye girip hem kendisinin hem de efendisinin yüreğini rahatlatmak istemekte.

Pervazsız öylesine saldırıya ki, ABD ve İsrail'in dostları bile boyutları açıklan savunamıyor. Çünkü ABD hiçbir şeyi saklama gereği duymadan "ABD çıkarları" adı altında dünyaya ya benim dediği yaparsınız ya da ölümlerden ölüm beğenin demek istiyor.

ABD bugün Lübnan'daki kendi çıkarlarına kuş veya bu biçimde zarar veren yerleşim birimlerini ister sivil olsun, ister gerilla kampı olsun, yok etme düşüncesinde. Bu iş için İsrail kanalıyla Elkesa'ya esliyor.

İsrail, kendisine karşı sürdürülen intifadanın giderek daha fazla silaha eşanması, Lübnan'da bulunan Hizbullah ve "İstisnâ" genitalleri kendisine yönelik silahlı eylemlerin artışı karşısında rahatsız olmuştur. ABD'nin ve İsrail'in çıkarları için, kendilerini rahatsız eden, politikalarını zorlaştıran bu silahlı güçlerin silahtan edilmesi gerekiyor.

İsrail böylece kadar her şeyini masala

ABD'nin koçbaşısı İsrail, yeni dünya düzeninin Ortadoğu'daki temsilciliğini yapıyor

daki görüşmelere indirgeyen FKO önderliğinin uzlaşmacı politikasından oldukça memnun. Ancak silahlı hareketler, radikalizm hiç de şine gelmiyor. Bunun içindir ki, Lübnan'da yerleşmiş olan gerilla güçlerini ve onların dayandığı sivil halkı yerle bir ederek, bulundukları yerlerden sürmek, dolayısıyla bu "aynık" sesleri susturmak istiyor. Pazar gününden beri birlerce ton bomba karaden, havadan ve denizden bunun için yağıyor.

İsrail kontrol edemediği Lübnan'a var gücüyle vuruyor, ancak vurduğu sivil hedefleri. Çünkü İsrail sivil hedefleri varmanın daha etkili olduğunu düşünüyor. Daha önce Ürdün ve diğer bölgelerde de aynı yöntemi denemişti. Sivil hedefleri vurarak, sivilin bölgedeki teki etmesini sağlamak, dolayısıyla deniz, balık esprisinin bir gereği olarak bölgenin bombalanması hedefleri. Hedef bununla da sınırlı değil. İsrail güç edenlerin Suri-

ye'nin bir başka bölgesine yerleşeceğini ve Suriye'nin de bunları denetim altına almak zorunda kalacağını da hesaplıyor.

İsrail Başbakanı İzzat Rabin "Güney Lübnan'ın insanları yaşamaya çalışan bir yer haline getirebilmek için" söyleyerek pervazsızlığını gösterdi.

Daha önce Filistinlilerin kollarını bacaklarını kıranlar, Lübnan'ı ıgal edip, Filistinlileri sürgün yollarına dökenler, on yıllardır Filistinlilere kan kusturanlar yine aynı İsrail'di.

ABD'nin Ortadoğu'daki saldırıların gücü İsrail hiçbir uluslararası hukuk normunu tanımadan, pervasızca saldırıların sürdürüyor. "Demokrasî", "insani yardım" sözleriyle dünyaya saygı kaldrılar, onun İsrail'in saldırıların okuna susuyor hepsi.

Buğün artık ABD'nin Temsilciler Meclisinden bir fark kalmayan Birleşmiş Milletler, bu konuda birakılmı toplantı ka-

rar almıyor, ciddi bir açıklama bile yapmış değildir. Genel Sekreter Butros Butrosi'nin sözcüsünün yaptığı formalite bir açıklamanın dışında, herhangi bir şey yapamamıştır. ABD'nin çıkarları söz konusu olunca, ABD hapırınca nezle olan BM'nin, bu konuda farklı bir tavra girmesi zaten beklenmezdi.

Tüm bu gelişmeler olurken, Dişgiler Bakanı Hikmet Çetin İsrail'e yapacağı ziyareti "iptal" ettiğini açıkladı. Çetin'in İsrail'in bu denli pervasızlığı karşısında "ziyarete" bulunamaması kimseyi şaşırtmamalıdır. Hele ki, "İsrail'e tavrı alındı" düşüncesine ulu açmamalıdır. Türkiye'nin böyle bir tavrı yok. İsrail'in saldırısı öylesine keyfi ve pervasız ki, bunu savunabilecek, ya da İsrail "dostu" görünebilecek hiçbir devlet katlama "ortak" görünmek istemiyor.

Türkiye de bu katliamı "sesizce" algılayıp, İsrail'in arkasını savazıyor. Her şey bir yana Hikmet Çetin'in "terör" konusunda İsrail'e "bilgi, denetim, tecribe" almaya gittiği düşünülürse, Türkiye'nin saldırıya nasıl değeri verdiğini, aktırdığını ve sevindiğini anlayabiliriz.

Ortadoğu halkları, İsrail'e yapıldığı benzeri dramları her zaman yaşayacaktır. Ne masa başı diplomatik pazarlıklar, ne "yi niyet" taktileri, İsrail gerçeğini değistirmiyor. Bundan sonra da değistirmeyecek. Tüm dengeleme süreci, halkların devrimci dinamiklerini ML temelde paketlenmesi ve mücadele etmesini paralel gelebilecektir. Kadın değistirecek, Ortadoğu halklarında var; görev devrimcilere. O

Dünya insan hakları konferansı ve gerçekler

Mevcut "BM İnsan Hakları Sözleşmesi"nin insan haklarını korumaya yetmemesi ve yeni dünya düzeni dikkate alınarak, BM bünyesinde düzenlenen "Dünya İnsan Hakları Konferansı" Viyana'da gerçekleştirildi. Konferansa hükümet dışı örgütler de (NGO) çağrıldı. İlk bakaışı iyi niyetli, olumlu bir yaklaşım gibi görülen bu davranışın amacının, yipranan BM'nin yüzüne insan hakları savunucusu maskesi takmanın ötesinde bir şey olmadığını çoğunluk için hiç de muğlak değildi. Bu konferansa ülkemizden gözlemci olarak katılan Marmara ÖZGÜR-DER adına Nilüfer Alcan ve Haluk Hukuk Bürosu avukatları adına Avukat Ümran Gün konferans izlenimlerini bizlere anlattılar:

Birleşmiş Milletler bünyesinde gerçekleştirilen Dünya İnsan Hakları Konferansı'nın hükümet dışı örgütler olarak Türkiye'den Marmara ÖZGÜR-DER ve Haluk Hukuk Bürosu da katıldı.

Bizler ülkemizdeki insan hakları ihlallerinin yoğunluğu, Marmara ÖZGÜR-DER'in de sık sık kapılması gibi nedenlerle, daha yapılan çağrıya gerekli formalleri tamamlayıp, zamanında yanıt veremedik. Bunun için de gözlemci olarak katıldık. Çeşitli insan hakları kuruluşları ile birbiri görüşmeler yaptık, yine bu tür kuruluşların da katıldığı seminerlere katıldık. Bu tür seminerlerde insan hakları ihlallerinin yanı sıra, bu ihlalleri karşıya veren etkenin mücadeleyi yöntemleri ve konferans değerlendirilmesinde tartışıldı.

İnsan hakları ihlallerinin yoğun yaşanıldığı ülkelere yöntemlerin her ayrı olduğunu gördük; içken, gözetilmez yapılar, ev infazları, faili meçhul cinayetler,

koşulların bombalanması ve bombalanması. Yine bu katliamlarda kontrolsüz yöntemlerin ağırlığı ve her yer yerde ülkemizde olduğu gibi devlet "bu katliamlar hiçbir ilişkimiz yok" diyor. Kiri savaş, tüm sosyal çevreyi etkiliyor. Hedef sendikalar, eğitim ve kültürel alanlar da dahil her alandan, herkesse bilinen, tanınan, önder olan insanları ve bunların özetinde verilen mesajları tüm toplum. Devletlerin halka karşı uyguladığı bu kırıl savaşta, halkın yanında olan gözetimci hareketler de ortak noktalarından biriydi. İnsan hakları mücadelesinde tek tek içkenler, infazları karşı çıkarak yineliyor, bunları ihlallerin kaynağına yönelik emperyalizme, faşizme ve sömürçü karşıyasa mücadelesinin verilmesi, her türlü araç ve yöntemlerle desteklenmesi gerektiğini aktı. Biz bu noktada uluslararası dayanışmanın gerekliliği üzerinde duruldu.

Ajanitleri analar (Mays Analari, Per-

Av. Ümran GÜN

Nilüfer ALCAN

gebe Analari) ile Filistinliler, Güney Kore'den, Porto Riko'dan, İspanya'dan, Kolombiya'dan, Guatemala'dan insan hakları kuruluşlarıyla birbiri görüşmeler yaptık. Bu kuruluşlarda ortak olan nokta tutuklu, kayıp ve pehit ailelerinin aktif yer almamasıydı.

Ayrıca Amerika, Avusturya, Almanya, İspanya gibi ülkelere çeşitli parti, kuruluş ve kişilerle görüştük.

Dünya İnsan Hakları Konferansı'ndan, insan hakları açısından bir beklentimiz olmadı hiçbir zaman. Konferans'taki gelişmeler de bunun doğruluğunu kanıtladı. Hükümet dışı örgütlerin önerilerinin dikkate alınacağı, amacın o olduğu söylenmesine rağmen, bunda olmadı. Biz, bu örgütlerin kendi ülkelerinde gövdenin sağlanması önerisi daha kabul edilmedi. Hükümet dışı örgütlerin (NGO), konferansa katılıp açıklanan ve önderleri değil isim kullanmalarına yaksak.

Yine önemli bir nokta da, BM bünye-

sinde İnsan Hakları Komiseri'ğinin oluşturulması ve bu yapıya gözlemci sonucu istediği ülkeleri müdahale hakkının verilmesinin istenmesi idi. Böylece, Irak, Somali ve benzeri müdahaleler BM pırmayesi altında insan hakları adına yapılabilecekti. Söylenide olumlu gibi görünse de, gerçekte emperyalizmin çıkarlarını koruyacak olan bu yapı başta Küba'nın karşı çıkmasıyla kabul gömedi.

Sonuçta Dünya İnsan Hakları Konferansı hükümet dışı örgütlerin desteğini alamadı. Çizilen sınırlar ıstırakı alamadı da mümkün değildi. İnsan haklarını korumaya ve geliştirilmesine hizmet etmedi. Bizim için avantajı olan, çeşitli kuruluşlarla tanışma-tanırma olanışması olması, ülkemizde yaşanan gerçikleri anlaşılmaması, diğer ülkelere taşıması, dayanışmanın sağlanması ve diğer ülkelere mücadele yöntem ve araçlarını öğrenmekti. Türkiye gerçeğindeki uygulanabilirliği tartışmak ve uluslararası hakları dayandırmayı sağlamak oldu. O

Barışçılık

Devrimci harekette ortaya çıkan darbe olayı ile ilgili yazılanlar, darbecilerin Şubat sonlarında iş-çivce sınırında yakalattıkları ve konunun buraya basına yansıması mevcut sorundan herkeş haberdar oldu. Olgarların konuyu kullanacağı göz önüne alarak, sorunun sol ve halk tarafından bilmesinde bir sakınca görmedik. Sorunun gerek devrimci hareketin safından gerekse de sol ve halk nezdinde açık bir şekilde tartışılmasına bağlanması irdemizi dışında gündeme geldiğinden dolayı, gelişmelerin olguların çarpıtmalarından kurtarmak, kadroların birliği bir eğitim aracı olarak ele almak ve sorunu bu temelde çözmek görevi zorunlu hale gelmiştir.

Darbenin ne olup olmadığı, nasıl geliştiği, darbecinin militanlığı, temel noktalarıyla, herkesin anlayabileceği şekilde yazıldı, tartışıldı. Devrimci hareketin kadro ve taraftarları, halka politize olmuş halk kesimleri böylesine açık alması büyük önem taşıyor. Bu suça büyük lütufta gösterildi. Uzun süren tartışmalarda sonra, devrimci hareketin bütün bölge ve alan komitelerinin, sorumlu kadrolarının, komutanlarının darbeciliği mahkum eden ve suçlu gören kararı ezici bir çoğunlukta ortaya çıktı.

Devrimci hareketi önderliğiyle, kadrolarıyla ortak saptadığı stratejik ve taktik çizgisinde yürüme kararıydı. Darbecilerin, kadroların irdesine uymayacakları bir arı değildi. Bunun kavranabilmesi için, kimlerin hangi mantıkla darbeye başvurduğu, darbe yöntemleri hangi sonuçlar almış istediği ve bu sonuçları almayınca neler yapılabileceğini tahmin etmek gerekiyor. Bunlar devrimci bir şekilde analiz edilmeyen, bugünkü durumu, darbeciliğin yol açtığı sonuçları, şiddetli anlamak mümkün değildir.

Darbenin gelişim seyri, darbecilerin hareketimize verdiği zararlar birçok kez yazıldığı halde, hala sorunu gerek anlamada kavrayamayan siyasi yapıların olduğu görülmektedir.

Aylardır yaşanan darbecilerin saldırgan, yalan, yaralama, insan kaçırma, cinayet, yalan ve demagogilerinden sonra, ancak zamanla bazı siyasi hareketlerin sorunu kısmen de olsa irdelendiği bakıldığında görüyoruz. Sonuçta gerçekçi kaçmayan, darbe gerçeğini tüm yönleriyle gören bir boyutta olmasa da olumlu diyebileceğimiz bazı adımlara tanık oluyoruz. Bu yaklaşımın ilk örneklerinden biri 15 Mayıs 1993'te yayınlanan Ekim dergisinin 73. sayısındaki "Devrimci Sol'da Vahim Gelişmeler" başlıklı yazıdır. Bir diğeri Emeğin Bayrağı dergisinin 11 Haziran tarihli 92. sayısında yer alan "Pari (ç) Mücadele, Leninist Öğret ve Devrimci Sol" başlıklı tasayın yazıdır. Son olarak ise Haziran 1993 tarihli Proletaryanın Yolu dergisinin 33. sayısındaki "Devrimci Sol'daki Gelişmeler ve Tutum Sorunu" yazısı sayılabilir. (Bu yazı için Yolu dergisinde de yayınlanmıştır.)

Bu dergilerdeki yazılarda konu çeşitli biçimlerde sorgulanmaya çalışılmıştır ancak, darbe ve darbecilik olayı yeterince kavranmadığından sorunun özünü

inlememekte ve bunun sonucunda da dogmatikla güden kaçınılmaz olarak ortaya çıkan güdün unsuruna karşı bir çözüm yolu önerilememektedir. Örneğin Ekim dergisi şöyle demektedir: "Devrimci Örgüt ve çevrelerin kavga ve çatışmalarının önünü almak için özellikle Avrupa'da hercadığı çaba, taraflardan birinin katı, sekte ve sorumsuz tutumu nedeniyle manesiz hiçbir sonuç vermemiştir." Bu ve buna benzer sözleri başka dergilerde de görmek mümkündür. Bu tür değerlendirmeleri yaptırın bakış açısının temelinde darbe olayının devrimci bir tarzda analiz edilemeyeceğidir. Birçok sol siyasi yapı sözde de olsa darbe yönteminin yanlışlığına vurgulamakta sakınca görmemektedir. Ama darbecinin mantığı, neden darbeyle başvurdukları, darbenin esas nedenleri görülmüş ve görülmek istememize bizim darbeciliğe karşı mücadelede anlamızdır. "Katı, sekte" vs. diye nitelenmemiz, darbeciliği düşününce bütün boyutlarıyla görme-

mayla politik olmayan, düşüncelerine güvenmeyen, kendine gönen duyumayanlar, duymayanların yöntemidir. Bunun için de açık ideolojik mücadelede kaçarlardı. Bu tür bir ideolojik mücadelede kaçbedecekleri kesin bildiklerinden devrimci ideolojik mücadele yönteminin kullanmazlar.

3-Darbeci korkaktır. Gerçek anlamda siyasal bir davranış insanı olmadığında davranışların sonuçlarına katlanamaz. Kaybetildi noktada hemen her türlü yöntemi kullanarak can güvenliğini sağlamaya çalışır.

4-Darbeci, örgüt demokrasidesinden, azınlık ve çoğunluk ilkesinden, demokratik merkezileştikten hiçbir şey anlamaz. Çünkü azınlıkta kalıp, siyasal bir mücadeleyi sürdürecekt ideolojisi, özgüveni sahipsiz değildir. Çünkü ideolojisi yoktur.

5-Darbeci, disipline girmeyen, otorite tanımaz ideolojisi, sürekli kendiliğinden burjuva zaafıların dayatan ve bunların

Darbecilik olayı aylar öncesinden herkesin gözleri önünde tartışılmasına ve darbeciliğe karşı mücadelenin tüm devrimci hareketin çikarına olduğu defalarca belirtimesine karşın, sol bu süreçte sessizlikle izlemeyi yeğlemiştir. Ne zaman ki, hareketimizin hemen hemen tüm kadrolarının darbeciliği suçlu görün ve darbecilerin gelip örgüt irdesine teslim olmalarını, örgütün gasp ettiklerini geri vömelerini isteyen kararları ortaya çıkışında solun sessizliği bozulmuştur.

mez, gerek devrimci hareket, gerekse tüm devrimci yapılarımlara, mücadeleye ne tür zararlar verebileceğini tahmin etmemizden.

Darbecilik olayı aylar öncesinden herkesin gözleri önünde tartışılmasına ve darbeciliğe karşı mücadelenin tüm devrimci hareketin çikarına olduğu defalarca belirtimesine karşın, sol bu süreçte sessizlikle izlemeyi yeğlemiştir. Ne zaman ki, hareketimizle hemen hemen tüm kadrolarının darbeciliği suçlu görün ve darbecilerin gelip örgüt irdesine teslim olmalarını, örgütün gasp ettiklerini geri vömelerini isteyen kararları ortaya çıkışında solun sessizliği bozulmuştur.

Hep söyledik, ısrarla söylemeye devam edeceğiz. Darbe şiddettir. Darbecilik bu kafa yapısı tahlil edilmeyen darbecilik ve devrimci hareketin sorunları üzerine polemik sürdükçe basit demekle polemizden öteye geçmez.

Darbecilerin derliklerin devrimci hareketin sorunları olmadığını 13 Eylül 1992 gününden itibaren her söyledi ve söylemeye devam ediyoruz. Geçen zaman bu tepisizliklerin doğruluğunu her gün biraz daha kanıtlamaktadır.

1-Darbe şiddettir. Şiddetle sonuç almak zorundadır. Bunun için hızı kurmaz, darbeyi örgütlemiş ve önderliği tutuklayarak sessiz ve sinsice örgüte kendi irdesini kabul ettirmek istemiştir.

2-Darbecilik kelimelerin gerçek anla-

matmini için uğraşan ruhsal bir yapıydı sahiptir.

Genel olarak bu anlayış ve kılık yapılarında olan darbeci, dogal ki, tüm halkın nezdinde tartışılan ve açığa ilan edilen kadroların kararlarına uymayacaktır.

Deneyimli ki, bütün bütün bilindiği halde, şiddetle o güden başvurup, darbecilik sorunu ortadan kaldırılabildi. Hayır. Bu düşünce demokrasi ve eğitim anlayışımızda, sorunların devrimci tarzda çözme yöntemimizle bağdaşmaz.

Ekim dergisinin sıkça değindiği gibi "çok özgün bir hareket". Dünyada devrimci hareketlerinin her birinin kendine özgü gelişimleri vardır. Bizim gelişiminizin taneşel seyri de bu anlamda kendine özgü olmuştur. Bir yerde herkeş, her şeyi rağmen doğru bildiğini ısrar etmek, mekânı ve gabınculuğu dümdüzen, ayaklarını ülke toprağına basarak, kendi perçemiği doğruya tahvil ederek, yürümek hedefimiz olmuştur. Bu hedefte olumlu sonuçlara da varılmıştır. Ekim'in anlayamadığı budur. "Hemen her devrimci çevrenin bireysel terörü bir çizgi haline getirdiğini ileri eleştirildiği devrimci Sol, ilginçtir, bugün devrimci hareket içinde tartışmaya en geniş teke tabanına sahip bir örgüt, daha doğrusu yeni dönemde bir ölüde kitleselleştirmeyi başarabilmiş tek örgüttür." Ekim bu sonucu görülebileceğini, neçin özgün olduğumuzu da anlayabilirdi.

Devrimci hareketin gelişim seyri içerisinde, yapılanmasında demokrasi ve örgütsel ılgırık, gerçekten özgün bir yer kaplar. Bu örgütlük çok bilinen ve sıkça yinelenen seçim, konferans, kongre vs. uygulamalar olmadan, partileme sürecinin nasıl tamamlanacağı, seçim, konferans ve kongrelerin olduğu aşamaya nasıl varılacağından saptanıp biçim ve hayata geçirilmesindedir. Bu örgütsel hedef dahil, örgüt ideolojisinin, strateji ve taktiklerinin ortak trade haline gelmesi ve uygulanması Türkiye sonunda hemen hiçbir örgütte görülmeyen geniş bir katımlılık ve demokrasiye uygulanmıştır. Çünkü sorun kadroların eğitim sorunudur.

Örgütsel gelişim ve ideolojik birliği sağlama sürecinde gematik olarak oluşturulmuş herçin organ veya konferans, uygulamayageldiğimiz ve olumlu sonuçlar aldığımız geniş bir katımlılıkla fadessini bulan bu demokrasinin, demokratik işleyiş yirini almaz.

Ekim bazen gerçeğe yaklaşıyor gibi olsa da onu yakalayamamaktadır. "...Son üç yılın içinde tasfiyeciliğin yeni dönemine zemin olan koşulların getirilic etkisinden Devrimci Sol'un da kendini kurtarmadığı büyük artış tüm açıklığıyla ortaya çıkmış bulunmaktadır."

"...Zira o yanlış bir eylem çizgisiz ilayerecek de olsa teslimiyetin ve sınımlıların egemen olduğu bir ortamda, idişin çizgisinde ısrar etmiş, bunun için ağır bedeller ödemeye göze almıştır."

"Bu nedenle, devrimci şiddetli, şiddetli, acemazlığı özellikle de Devrimci Sol üzerinde yoğunlaştırdı. Her olanağı, fırsatı kullanarak kanlı bir imha savışı yürüttü. Devrimci Sol buna karşın direndi, fakat bu çapta bir karşıdevrim yüklenmesinin tahrip edici etkilerinden de kendini kurtarmadı."

Evet, Ekim'in bu tepisleri gerçeği bir yanıyla görüldüklerini fadessir. 12 Eylülün kanarak yanlış örgüt ve mücadele düğmanlığını boy verdiği, silahlı mücadeleye olguların gözüyle bakıldığı, sosyalizm konusunda emperyalist ideolojinin küçümsenemeyeceği boyutta etkin olduğu ve de olgularıyla uzaşıp, silahlı- nın birakıldığı koşullarda M-L'i ve silahlı mücadelede bayrağı yeniden yükseltmek bedelsiz olmuştur. Bu bedelleri göze almak zorundayız.

Küçük burjuvazinin zor karşıdevrimci teslimiyet, panji, iltirasi ve çeşitli tutukları her olacaktır. Hareketimiz bu olguya karşı mücadeleyi her günderme tutmuş, bunlara savayarak mücadeleyi yükseltmiştir. Emperyalizm ve olgulara karşı yükselttiğimiz mücadele ile örgütlenmenin gelişim ve örgütün nitelik aşırına yapması bu sürecin ana halkası olmuştur.

Örgütlenme-mücadele-örgütlenme birliktedir sürdürülerek parti arifesine varılmıştır. Tabii bu süreç çok değerli önder ve savayışlarımızı yitirdiğimiz ama destansı bir tarih yaratıp halklarımızın umudu olmaya bağladığımız süreçtir de.

Ekim diyor ki: "Ekim'in silkin tasfiyeciliğin yeni dönemine ilköde tahmini ortaya koyduğu sıralarda (Ekim 1992)

sonrularını çözmeye, siyasal mücadelenin risklerini göğüslemeye diğer bir tavırları olamazdı.

Sol, darbenin neden ve niçinlerini ararken, sorunları çözse genel komite veya konferans, kongre gibi organlar yoktu diyerek kolaycı çözümler peşinde koşmaktadırlar. Hemen herkesin çok açık bir biçimde gördüğü gibi başta BY olmak üzere hemen bütün darbeci hareketlerin yitkin olumsuzlukta bulunmuş strateji ve taktiklerini, örgütsel işleyişini, programını benimsenmiş, onaylamışlardır. Ola ki, kimsenin geçmişte düşündükleri ve onayladıkları çözümleri yanlıştır, görüşlerini değıştirmeli. Ama bunları kabul etmemenin yola asla darbe olmaz. Darbeyi neden anladıkları noktada darbe teoride edip, meğlurlaşırıyor demektir. Darbenin hiçbir meşru gerekçesi olamaz.

Sol soruna öncelikli gerekçe ne olur-sa olsun "Darbe meşru darbe" eksiksinde baktım ki, Bu eksikse bakımdaki bütün ülkelerin darbe ve karnışgıncılıklarını, süregelen olumsuzlukları konusunda doğru tavır almak mümkün değildir.

Darbe, giddetli, tutukluydu ve kadroların iradesine uygundur; kadroların iradesinden kaçmaya ise yeni suçlar işlemeyi beraberinde getirmiş ve bu noktada itibaren sürekli suç işlemeye devam etmişlerdir. Sorunun ana halkası darbedir. Bununla birlikte birçok nokta tartışılabilir. Ama tüm bunlar talii olup, sorunun esasını oluşturmazlar.

Özellikle aşamada devrimin çıkarlarını düşünenler, hareketin kurma adına yola çıkarak darbecilerin hareketini yönlere gettiklerini, ne tür zarar verdiklerini yeniden ve yeniden düşünmelidirler. Sağduyu ve devrimin çıkarlarını herkeşe bunu dayatmaklardır.

Özellikle, darbeci, hareketin çözümleri diğer kadroların kaybını birleştirerek, örgütü ve önderliği en güçsüz halinde yaladığını düşünenler, örgüt yönetime işe geçirecekleri ummıştır. Bütün planlar ve hesaplar bunun üzerine yapılmıştır. Bu hesap ve planlar tozlaşmış, bu planlar paniklerine girerek, işledikleri diğer suçların hesabını vermek için aklıa gelmez ve gelmeyen, 15 yıldır olgularının da hi bağarınmadığı Devrimi Solu parçalamak, zarar vermek, gücün doğrudan doğruya için tam bir karşı-devrimci savaş başlatmışlardır. Kaybettiler, mahkum edildikleri her durumda sonra daha da hırçınlaşmış, Devrimi Solu ne kadar çok zarar vermiş, ne kadar çok gücün düştürmüş o kadar fazla yaşanmış anlayışı hakim olmuştur. Şiddet, yalan ve demagogi onun temel karakteri olup, oligarşinin özüne alınmıştır. O öylesine korkutucu ve zalimdir ki, Devrim tutukluluk koşullarında kıyması büyük bir panikçe kapmış, kendi içlerinde birbirlerini gımsilemişler. DK'nin gerekçeleri açıklayacak durumdaki olmaları en büyük korkulu rüyası olmuştur. Özellikle paranoyak Hüseyin ve mücadelenin habersiz Avrupa'da yememiş, zayıf kişiliği Zafar gibiler DK'yı 3 kez tutuklamış, daha öldürmüştü düşünmüş ama çözümleri nelerden bunu bağarınmışlardır.

Solun görmesi gereken darbenin çözüm olduğu ve bugünkü giddetin kaynağının, uygulayıcılarının darbeciler olduğudur.

Çözümlerini bulmaları gereken şu soru kendini dayatıyor. Darbe suç mudur? Suçsa nasıl bir suçtur? Bu suçun kargılığı olan ceza nedir? Darbe yapmak, örgütünü ve askeri olanaklarını gasp edip ayrılmak, hızla kurmak, hareketin önderi-

ni tutuklamak, örgüt kadrolarına hırs vermeden örgütü yönetmek, örgüt iradesi ortaya çıkartıp gasp etkilereyle kaçıp, sunu gerekçeleri "Ben ayırdım ve hareketi böleceğim" demek şeklinde gelişen bir tavrı için herhalde aksi başında hiç kimsenin "Bunlar çok doğal ve makul şeylerdir, suç ve ceza kavramları uygulanamaz" diyemez. En doğrusu, bu tür hareketin sadece tasfiye ile yetinilmesi gerektiğini söyler. Görünüşünde doğu gibi gözükmemektedir. Ama sorunun özüne inildiğinde ve darbecinin amaçları göz önüne alındığında sadece tasfiyeyle yetinmek tam da darbecinin işteğidir. Darbeci baştan bunu gözde aldığında ve bunda kendi "kurtuluşunu" gördüğünden hiçbir kolduğa gasp etkilereyle devam etmeye yanaşmamıştır. Onun tek güvencesi darbeye gasp ettiği bu olanaklardır. Sadece tasfiye yetinilmesi, darbelerin suya veya bu nedenle meşrulaşması, gaspın, hırsın, gılsın, gelişme demektir. "Su organları olaysı darbe ve ceza olmaz" şeklindeki yaklaşım da büyük bir yanılgıdır. Her devrimci hareketin çok özün konuşulabilir, Bizzat kontrolieri veya iflah olsun hiczipiler, kariyeristler fırsatını buldukları an tutuklamak ve gasp faaliyetine girişebilirler. Doğal ki, hiçbir örgüt kimsenin gasp etkilereyle, işledikleri tüm suçlarına birlikte çok git, hareketi böl ve özgürce yasa diyemez. Doğru noktada devrimci bir örgütte suç ve asalet kavramları yadsınmaz olur.

Darbeci devrimci midir, karşı-devrimci midir? sorusu net cevap verilemez. Fakat bir gasp gelişim sürecinde darbelerin hareketlerinde ve genel sol hareketinde, ahlak ve geleneklerimiz verildiği ve verileceği zararlar yeniden düşünülmüştür. Düşman böyle bir durumda talii çok sevinir. Devrimi Solu tüm katliamlarına rağmen yok edemedikleri ve bunun için çok ciddi hazırlıklar yaptıkları bir aşamada darbe imdatlarına yönelmiştir. Darbe düşmanı sevmemekte kalmamış, cinayetleri, pusulalar, kontrolierleri tüp propaganda ile doğrudan dışlanmış bir meşruiyet. Bir yandan açık düşman gücünü, bir yandan darbeci hareketimizi tasfiye etmek için her şeyi yapmaktadır. Öyle ki kaçılma ve katliedilen yoldağlarımızın kontrolierleri mi, yoksul darbeciler tarafından mı kaçınlıp katliediliyor bir süre öğrenilememektedir.

Karşı-devrimci, doğrudan karşı-devrimci ideolojisi savunup-savunmamak veya oligarşinin paralı gücü olup-olmaması ayrılanlındandır. Önemli olan söylenin sözler değil, pratik kim neye hizmet ettiği, devrime faydalı veya zararlı olup-olmadığıdır. Keza bir devrimin geçmişinde, geleceğinde ve kendinde de haklılıklar, bunların gelecekte de mutlak devrimci olacakları ve karşı-devrimci bir konuma savrulmamacakları anlamına gelmez. Devrimci birçok insanın, mücadelenin çözümleri menterlerinde, işleri zıkkırlar çizerek karşı-devrim safına savrulmuşlardır, devrimci hareketlerin tarihleri çokça tanklık eder. Ülkemizde de bunun bolca örnekleri vardır. Hareketimizde darbeye yapılan geçim devrimci yapılarına rağmen, darbe yöntemiyle birlikte karşı-devrim safına savrulmuş ve kendi kişisel çıkarları için giderek karşı-devrimci bölünmüş ve hareketimizde karşında karşı-devrimci bir niteliğe bürünmüşlerdir. Kujkusuz "darbe" gibi bir yöntem rağmen, anında kadroların bilgilendirilip, sorunu çözmek için çaba sarfetmeye; ve da kadroların iradesi karşısında teslim olup, düşüncelerini ve zeminde savunmaya çalışmaları veya bir

özleştiler sürecine girme durumlarında, deneyimsizliklerinden yanlış yaptıkları varsayılabilir "Yıy niyetli" olarak değıştendirilebilirler. Elbette bu durumda da her örgüt suç ve ceza kavramları işlemek zorundadır. Ve işleyecekleri de. Ama böylesi bir durumda karşı-devrimci konuma düşmeleri ve düşmanla birleşmeleri çok tehlikelidir.

Proletaryanın Yıy niyetliyle darbecilerle çalışan yapısı :

"1-Eski örgütleri al olup, su veya bu biçimde işe geçirilen veya el konulan maddi olanaklar (para, silah vb.) meselesinde örgütsel gücüne uygun bir çözüm bulunmalı, bu temelde bir lade gerçekleştirilmelidir.

2-Devrimci Sol adını kullanmaya, bu isimle yanlış çalışmaya son verilmeli..." vb.

Hemen belirtelim ki, aylar boyunca bu örneklere çok geç yapmış hiçbir sonuç almamıştır. Çünkü darbeci, darbe ile çok olmak istemiştir. Bunun için darbe yapmış, hatta göç propaganda yaparak silahlıların ve paranın kendilerinde olduğunu belleterek insanları etkilemeye çalışmışlardır.

Proletaryanın Yıy devrimci hareketle de çağrı yaparak şöyle diyor:

"1-Devrimci Sol teşhir ve tecrite yönelik politikasından şiddet unsurunu çıkarmalıdır. Öldürme, yaralama, baskın, kaçırma, "devrimciliği braktım" şeklinde belgeli ezeltimale yöntemlerini kullanmamalıdır.

2-Konu ile ilgili olarak aldıkları 3 Mart ve 7 Haziran kararlarını yeniden ele almalı, cezalandırmaya yönelik kararları iptal etmelidir.

3-Karşı-devrimci, kontrolierlerin çocukları ve türünden değıştirdikleri meşruiyet gözden geçirmelidir ve bunlara son verilmelidir."

Yukarıda da belirtmiş gibi şiddet unsurunu gündeme sokan bir değış. Şiddet darbelerin ortaya çıkardığı bir elgudur. Darbeci suç işlemeye ve cezadan kaçmaya çok suç işlemeye devam etmektedir. Bu anlamda, öldürme, yaralama, baskın, kaçırma türü hemen tüm olaylar darbelerin marifeti olarak ortaya çıkmıştır. Darbeciler başlangıçta devrimci hareketin kadro ve taraftarlarına zarar kurarak öldürme, silahsız baskın, kaçırma vb. yöntemlerle insanları indirmek istemiştir. Bu oyun bozulup, Muammer ve Ercan'ın ölümü"2" ortaya çıkınca bu kez de sol içi çatışmaya karşı mağdur, saldırgan uğrayan, masum görünümüne dayanarak, meşrulaşmaya çalışmıştır. Ne yazık ki, birçok sol yapı da bu oyuna gelmiştir. Bu örneği de gözden geçirip, gelişmeler de sol içi çatışma olarak yanlış, darbeye propaganda bilekerek veya bilmeyerek alıstırılmıştır. "2" Darbeciler sol sayısında kısmen meşrulaştıkları düşündüklerinde, masum rolünden vazgeçerek, polis denetiminde kaçırma, yaralama ve cinayetlerini darbe başlangıçlarıdır. Sol, bu noktada kendini sorgulamak durumundadır. Devrimi Solu teşhir, tecrite, çözümleri uygulamaya kararlı -hem de hiç şüphesiz hakirlemde, tartışılmasında, dānışılmasında- alınıp, darbelerle örtü açılmakları yapılar, komuları üstlenip, himaye edipken, darbeci yeni tuzaklar ve cinayetler planlıyorlar.

Devrimci hareket tüm bunları bilerek olanca sabırla, olumsuzlukları bir parça da olsa engelleyemiyor işin sağduyulu davranarak, tüm kadroların kararları olarak 3 Mart ve 7 Haziran kararlarını yayınladı. Darbecilere gittikleri batak yoldan vaz-

geçmeleri için çağrı atıyordu çağrı yaptı. Bu çağrıları aynı zamanda sola da bir seslenişti. Darbe geçireni ve devrimci hareketin kadrolarının iradesini görmeleri ve buna uygun tavır almaları isteme çağrısıydı. Sol bütün bu çağrılara adıyla gözlerini kapattı. Ve yüksek bir konsantrasyonla darbeyi kormaya ve bizi teğhire aldı. Darbecilik, sol sayesinde yeni bir kan buldu ve daha çok saldırganlaştı.

Bu sofu ortadadır. Darbecilerin daha fazla suç işlemesi nasıl onelerince, daha çok zarar vermesi nasıl engellenemez? Proletaryanın Yıy halkı olarak, Devrimi Sol adını kullanmak ve bu isimle yayın çıkarmak çoğunluğun hakkıdır, darbeciler bu isim kullanamaz, el koydukları mali ve askeri olanakları lade edemeyebilir diyor. Bu olanakları hangi göç, hangi yöntemle ve nasıl darbecilerin ellerinden alacakları darbecilerin çıkartıp, bizzat polisin satıpını, dağıtımını yaptı, kontrolierleri propaganda, dahası cinayetleri nasıl engellenemez? Darbenin haliyle tüm yabancıları rağmen "sözde" anlayışa karşılarıya bu kötü bir yanılgı olmalıdır. Darbeci, mantığı göç sadece ve sadece gücün artar. Gücünü yitirdiği an ise tüm devrimci söylemleri de bir kenara bırakarak düzende yapamayan yolları arayacaktır. Bu nedenle elinde gücü yitirmeyen işin sonuna kadar her türlü püskürtmeye hazır olmalıdır. Hak ettiği cezayı gizleni kadar bu tavırı sürdürmelidir. Bunlardan dolayı kararların iptal edilmesini istemeyi, darbelerin devrimci hareket ve tüm sol hareketi daha çok zarar vermesine yitirmiş olmak, devrimci adaleti reddetmek anlamına gelir.

Doğrudur. Darbecilerin kontrolierlerin çocukları olduğuna söyleniyor. Çünkü darbe ve sonuçları tüm objektif ve objektif tartışmalarında dışında artık somut bir olgu haline gelmiş olup, karşı-devrimci, açık bir kontrolierli faaliyetidir. Belki durum, darbe ve sonuçları bugünkü gibi düşünmek yerine göremeyenler için de yararlı olabilir. Ama bu, karşı-devrimci hareketlerin tarihlerinde bu tür gelişmelerin altında her oligarşinin ve emperyalizmin su veya bu şekilde yönlendirmesi, aynı faaliyet ortaya çıkmıştır.

Gelinen noktada özellikle 12 Temmuz 1991'den sonraki gelişmeler tekrar tekrar bakılıp düşünülmelidir. Kontrolierli sıkı ketiği vesilesi DK'nın örgütlenişine değıştiği keşitli tarafında sorgulanırdığı, tutuklanıldığı vb. haberler burjuva basınına sızdırdı, devrimci hareket ve önderliğine yönelik kompolar oluştuluyordu. Darbe yapıldı geçireldi, darbecilerle insanları olumsuz psikolojik savaş taktikleri olarak ele alınabilir. Ama bugünden bakıldığında kontrolierlerin bu tür haberleri zaman zaman basına yansıtarak adeta darbe için yığın bir zemin oluşturmaya çalıştığı görülmektedir. Ve darbeciler bazı önder ve MK üyesi yoldağlarımızın katliedilmesi fırsat bulup, en uygun anı yakaladıklarını düşünerek darbeye geçireldiği meşruiyet. Bu yanlışları katliamlar, kontrolierlerin oluşturmaya çalıştığı zemin ve darbe birbirlerinden ayrı düşünülmez. Bugün ortaya çıkan sonuçları birlikte bu durum somutlaştırmak. Kujkusuz, gerekçe darbecilerin hareketi kontrolierliye doğrudan işlettiriyor yağırmış sorunu henüz belirsiz olmasına rağmen, çok da anlamlı değildir. Hemen belirtelim ki darbenin ideti BY olmasına karşın tüm kurgular ve darbe düşüncesi hastalıkları bir beyne sahip olan ve bugün darbenin liderliği yapan Hüseyin'i attır. Zaman içerisinde kimsenin nerede ve na-

sit, kimlerle iştirak ettiğini, darbe planının ne zaman ve nasıl gerçekleştirileceği tüm boyutlarıyla ortaya çıkarılacaktır.

Berzwood dergisinin 15 Temmuz 1993 tarihli 161 sayısında Focus dergisinin A.Ocalan'ın röportajını çıkartması üzerine Focus dergisi ve muhabirine ilgili yaptığı araştırma sonucunda Federal Krimele İdaresi elemanı olduğunu belirledi, adını sıkı tuttukları, emrin bir kaynak olarak nitelendirildiği, Focus muhabirinin MIT, MOSSAD, SAVAK vb. örgütlerin peşgiri faaliyetleriyle ilgili uzun ve ayrıntılı açıklamaları bulunduğu sonra şöyle demektedir:

"MIT ve kontrolgiriş gelinen dönümde önemli projeler geliştirildi. Türk devleti iki ilki ilgili baş düşününce olarak ele alıyordu. Kürdistan'daki askeri ve politik kuruluşların devleri PKK'yi ve diğer bir örgüt ele Devrimci Sol Tur Secret bir CIA belgesinde de bu iki örgütün en tehlikeli örgütler olarak değerlendiriyor.

"Türk devleti bir taraftan bu örgütleri askeri olarak çok önemli istersen, diğer taraftan yanlış haberlerle ve anti-propaganda ile onları siyasal olarak da ortadan kaldırmak istiyor.

"Devrimci Sol'un bundan bir süre önce parçalanmasında Türk MIT'in kesin permaçı vardı. MIT temsilcilerinin O'rtadoğu'ya yaptıkları bir gezide Devrimci Sol'da olacak bu parçalanma, parça lanmadıktan haberi vardı. Tüm Ortadoğu'ya ilatışları servislerin katıldığı bir e toplantıda MIT, Devrimci Sol'u içten çok tehlikelicek adamlara sahip olduğunu açıklamıştı."

Bu belge darbe ve gelişim konusunda kontrolgirişin rolünü göstermektedir. Bu araştırmanın denetleştirilmesi tüm devrimci hareketin esenliğini düşünen herkesin görevi olmalıdır. Sol söylemleri aldanmamak gerekiyor. Tüm olana biterne rağmen, darbeye sol diye nişaneye, soyut ve hiçbir okuma sonucu yaratmayan, tesirine olumsuzluğu körükleyen, kontrolgiriş faaliyetini güçlendiren, kontrolgiriş hiyerarşide olan soyut bir sol içi çatışma edebiyatı sorunu çözmeyi ve devrimci hareketin zarar görmesini engelleyici bir işlev görmemektedir.

Tekrar da olsa değeri konusunda Devrimci hareketin eziği çoğunlukla kadrolarının örgütlerine, örgüt çizgisine, mücadelelerine sahip çıkmaları ve darbeye karşı halk etmelerine karşın, halkı kim sol örgütlerin "Devrimci Sol'un iki kadını" vb. ifadeleri kullanmaları, darbeleri hiyerarşide etmeleri, sol göstermelik, darbelerin kontrolgiriş meselelerini yanıtlamaları, yazılarını dağıtmaları, çok ve eylemler birliği yapmaları, demek ve eylemler onların kullandıkları sunumları, devrimci hareketi teşvik ve teşirte yönelmeleri, hareketi bilmeye niyet eden darbeye karşı ve darbeye karşı suçuunu -hizmet ne olursa o laun- meşgulatmaya çalışmak tın başka bir anlama gelmiyor.

Devrimci hareket kendi örgütü kılığı, bağırışığı konusunda hassas olduğu kadar, gündüski sol ve devrimci örgütlerin de örgütelliklerine ve bağırışıklıklarına, her saygılı oldu, olmasa da devam edecek. Ama devrimci hareketin kendi çikarını, söz konusu olduğunda doğruları söylemekten de geri kalmayacağı biz bilir-miz.

Kendi söylemleri, amaçları ne olursa olsun, kimin siyasi yapılar darbe olayında fırsatçı hareket etmiş, darbeye bilecek, istemeyek güç vermiş, vermede de devam etmektedir. Bunlar genel içerisinde azin-

littardır, ama çoğu kez etkili olmaktadır. Bu arkadaşlar bu yolla devrimci hareketi tasfiye edemeyeceklerini, siyasi arenadan silmeyeceklerini görmek durumundadırlar. Bu yoldan geri dönmeleri kendilerinin de, genel devrimci hareketin de çıkarına olacaktır.

Buyluk çoğunluk ise sorunun özünü kavramakta güçlük çektiğinden çoğu kez soyut bir sol içi çatışma veya siddetle karşı olma noktasına sürüklenmektedir. Bu sürüklenme istemeyerek de olsa darbeye karşı güç vermek, onu meşgulatmaya yaramaktadır. Gerçekleri tüm sola, halkımıza anlatmayı ve kavratmayı görev bilirsiniz. Doğal ki, bizim tartışmadık, dinlemediğimiz yollarda halkımızda kararlar alıp uygulamaların fazla bir anlamı olmayacaktır. Basit ve saf düşüncelerden, yerli yersiz teahhüdün kaçınılmazdır. Devrimci hareketi yönelmiş bu büyük komployu tüm devrimci safılara karşı yönelmiş bir kompo faaliyetleri olarak görüp araştırmak ve dağıtmak bulmak, bu an uygun tavır almak devrimciyi diğer herkesin görevidir. Kadrolarımızın iradesine, kararlarına sahip duymalı, kimse kendi iradesini dayatmaya kalkmamalıdır.

Sol, darbeye karşı savunulamaz, mağrur değildir diyorsa ve de Devrimci Sol'un savaştan devrimci bir örgüt olduğunu kabul ediyorsa,

- Darbeye karşı meşru göstererek, hareketimizi bölünmüş gösteren, Devrimci Sol'un iki kadını vb. ifadelerden kaçınılmazdır.
- Devrimci Sol adını kullanarak sadece Devrimci Sol'u savunulara ve onun çizgisini uygulayanlara atılır. Terin bir yaklaşım kadrolarımızın darbeye karşı mahkum eden kararlarını saygısızlık olduğu gibi, darbeye meşgulatmak ve objektif olarak konuşmak anlamına gelir.
- Darbeye karşı sadece ve sadece darbe suçuyla işledikleri için tüm sol hareketten tecrit edilmeli, muhatap kabul edilmemelidir.
- Darbelerin devrimci hareketten gasp edip götürüldükleri mal ve askeri olanakların geri verilmesi istenmelidir.
- Darbeye karşı analizi ve yö açtısı sonuçları halk nezdinde mahkum edilip, teşhir ve tecrit edilmelidir.

(*) Darbelerin darbe gerekçesi olarak ileri sürülen bütün paranoyak görüşler ve kurgular esas olarak bu zata atılır. Bunun için bu zatin kılığı ve ruhsal dünyasını görebilmek için özeleştiri ve kişilik çözümlemeleri tekrar olunmalıdır.

(**) Darbelerin anlatımı ile hareketimiz mahkum edilemez.

(***) "Devrimcileri birakım" diye kimse den belge alamamıştır. Bu propaganda darbelerin yalanlarını açığa çıkardığımızdan geldiğinden bir propaganda türüdür. Mücadele gazetesinde çıkan Sol imzalı yazı kendi açıklamasıdır. Bu arkadaş ve birçok insan darbeye karşı halkta darbelerin farkı lanse etmesinden dolayı yanlışlanmıştır. Kazay bulan yazı ifadeleri, teyit kasıtları emzeldir. Herhalde tüm bunların başını ve zor altında altında iddia edilemez. Ama darbeye mantık buna yapar. Çünkü önderlik misyonunu yüklenmeye kalktıkları halde kendilerinin de zorla özeleştiri verdiklerini söyleyebilecek kadar zayıf kılıktı ve devrimci kültürden yoksundurlar.

RÖPORTAJ

"Darbeci literatürü siyasi şubede"

Ayşe Sultan Yazıcı 29 Haziran

1993 günü Beylerbeyi darbe bir otobüste yapılan arama sırasında gözaltına alındı. Hemen Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. 15 gün boyunca MIT ve Devrimci Sol Tımı tarafından işkenciler sorgulandı geçirildi. Açlık grevi yaptı, ifade vermedi. Çıkarıldığı İstanbul DGM'de tutulanarak Sağmacılar Cezaevi'ne gönderildi.

Ayşe Sultan YAZICI

Yasadiklarını anlatır mısınız?

Ötobüste yapılan aramada üzerimden hiçbir şey çıkmamıştı. Ancak otobüste bulunan bir sivil polise aramayı yapar resmi polise beni de almaları söyledi ve böylece beni otobüsten aşağı indirdiler.

Gayrettepe'ye getirildikten sonra itibaren, imler tanyıp tanyım noktasında gözden geçirildi ve isimleri soruldu. Daha sonra beni daha ödenen yanları işkenciler, gerçek adımla bir etmeye başladılar. Kılmış güç çıkıyordu ve beni de işkenceciler karşı açtıkları tavırları andı. O andan itibaren sahte kılınmış daha hiçbir şeyi kabullemeydim. Sorgulama artık teğitler hiyerarşideki yerime değildi, darbelerin ardından sorgulanmaya dönüştü. Fiziki işkencem yanı sıra etrafı ideolojik anlamda çözmeye çalışıyorlardı.

Bunu açlarken mısınız?

Sorgulanmaya ilk başladıkları andan itibaren beni öldürceklerini, infaz edeceklerini söylüyorlardı. Yaptıkları bir prova değildi. Ötüm karşısında benim tavırımı ölmek gibi bir amaçları da yok. Benim bu konudaki tavırımı, bedelleri göre aldıkları rahatlıklar onları şaşırtmadı. Ancak öldürdüklerini vazgeçtiklerini "neden" diye cevaplar verdim. Çok basiti. Yusuf Ersoylar'ın katilide mi engelleyen otobüste yakalamamla ilgili bir resmi belgeydi.

İşkence darbelerine övgülerle sürdü. Beni Filistin askerleri alıyorlardı. "Sen buna bilmiyorsun. En iyi Filistin askerleri bunu biliyor. Bunu bize Mustafa Demirel ayrıntılı anlatı" diyorlardı.

"Sen istediğin kadar diren, sen istediğin kadar ifade verme, darbelerin seni çoktan mahkum etti, ceza vermedi. Mustafa Demirel geldi, ağı bir sığara ver dedi, çekirdek de çıkardı diyanmaya başladılar. Bide bir bildi dedim."

Düşünmeye çalışmaktaklar hiçbir şeyi kalımsızdır. Her işkence sonunda "darbeci rin ah çözüyor" diyorlu işkence bitti.

Sorgulama artık örgütsel hiyerarşideki yerim, konuşum vb. sorularım dğna taşımıştı. "Konuşamı ifade vermem önemli değil, önemli olan tavırımı kırmak" diyorlardı. Çünkü ilk aldığımız mara söyleydiğim başka kimlikler başa gızdım den kelime bile almamışlardı. 5 gün boyunca suyu ve gıdaları açtıkları sıldırıldıkları açlık grevinde, işkenceciler burnumun tutup nefes almamı engelleyiş, ağzımı zorla açmaya çalışıyorlardı. Menzic açtıkları beni yandıran kovarak götürüyorlardı.

Ötümde daha önceki katilim operasyonlarından ele geçirildikleri raporlar serip her şeyi bildiklerini, onun için teslim olmamı istiyorlardı. Halbuki gerçek hiç de söyledikleri gibi değildi. Her şey bilmiyoru değişimlerin aldıkları darbelerin yazıp çizdiklerinden, ön aktıkları deşifraylardan kaynaklanan sözümüne bilgiler vardı. Gerisi boştu aslında.

Psikolojik olarak örgüte ve önderliğe olan güvenimsizlik, insanşığızlığı vurgulayarak benim teslim alıncaıkmamı şaşırtıyordu. Yoldaki işkencilerin, örgüt işkencilerinin güzelliğini hiçbir zaman da anlayamıyacaklardı. Direnen de ben oluyordum, kazanan da ben.

Önderliğin yıpratılmasında konusundaki neler söylüyorlar?

Önderliğe yönelik namus değişmişti. Düne kadar siyasi polise, MIT önderlikleri, Suruç'un Karatay'ı öldürceklerini söyledikleri, artık tutuklanışın Hüseyin öldürmeceğini anlatıyor "Silah bulamazsa ona silahı bir veririm" diyorlardı. Önderimizin ne kadar rahatsız olduğunu düşünüyorduk, lüks içinde Avrupa'da yaşadığını, darbelerin ne kadar haklı olduğunu, Bedrin ne kadar akıllı olduğunu vurguluyorlardı.

Azıcıklarından ellerini birbirine vurarak benim önderliğime her sahip çıkıyordu. "Dursun Karatay'ın pıskacılarıdır; onun dediklerini diğer çözümleri sabit haldedir. Siz ikna olamazsınız, onun olamazsınız. Bedrin yanından olamaz; lazım. Bedrin her istediğini yeteneğe sahip, akıllı bir önderdir. Hani derlerlerize sahip çıkıyordunuz, hani şehitlerini yazıyattınız. Bak Bedri bile operasyonlarda Dursun Karatay'ın neden olduğunu söylüyor. Karatay bile öldürme adına nasıl görevlendiriliyor;" diye devam ediyordular.

"Dayın gelmiyor. Sizin gibi akıllıların koşturuyor. Siz beşirizdirler ne hale gelmişsiniz, ama hala Dursun Karatay'ı sahipleniyorsunuz. Çiftçilerimizde evde hayvan çifti, Beymen ve İGS den gıdaları çok. Bedri doğru söylüyor." Bütün bu düşünceler ve konuşmalar karşısında Menzic Bedrin'in onurunu, "ibarnı" (1) ifade edeceğim düşündüm.

İşkence ve 306 sayılı sorgulama günlerinde birinde Asaf'ın (Erdoğan Elyazgan) Okumaya emri vefa etmedi. Kendileri istedikleri halde Kapakule'de resmi işleri yapıldığını, darbeye karşı Gayrettepe'ye getirildiklerini, örgütsel hiçbir iddaiya dosyaya konuşmaktaklarını, gerekirse savcılıkla bile bırakılacaklarını, bize de önderliğe karşı saldırılarını devam ettirmesini sağlayacaklarını söylüyorlardı.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Son olarak hareketimizi ve önderliğimizi yönelik hiçbir suç özünü kalmayacaktır. Devrimci adaletimizi hiç kimseden esirgemeyeceğiz. Düşünme da bizi bitiremeyeceklerini söylüyor. Halkımızın bağında köklerini güler omurumuzla, kavramızın yücüklerini bızın suçumuzla, zafere olan inancımızla da devrim yürütüşümüzü sürdürüyoruz. Polis işkence tezgahında olan açlık psikolojik savaş yapıyor. İşkenceci insanları devrimcileri bırakmak için yapıyor. Bu sırada da her şey bilmiyoru yalanlarını insanları etkilemeye çalışıyor. Oysa bildiği bir şey yok. Bütün yaptıkları darbelerin ortası çıksın neden olduğu bilgileri, çok özel şeyer biliyoruğumuz hasında anlatmak.

İşçi sınıfının yeni bir sınavı: Türk-İş ve iktidar engellerini aşmak

- ✓ 600 bin işçi sessizliği bozdu...
- ✓ Yedi aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanmasıyla birlikte Türk-İş, işçileri daha fazla oyalamada.
- ✓ İstanbul'da 150 bin, Ankara'da 20 bin, Adana'da 13 bin, ülke genelinde 600 bin işçi vizeyle eylemleriyle gerekse de iktidara "Biz buradayız, gidiyoruz" mesajını verdiler.
- ✓ İşçiler daha büyük direnişlere hazırlanırken, Türk-İş ve iktidar uzlaşmanın yollarını arıyor.

Türk-İş ve iktidar uzlaşma peşine düşerken, işçiler meydanlarda haklarını arıyorlar.

İşçi sınıfı cephesinde bir haftaırd günlerde olan bunlar.

Emekçi sınıfların giderek artan ve açığa vurulan hoşnutsuzluğuna, işçi sınıfı vize eylemleriyle katılarken, gerek Türk-İş yönetimi, gerekse de iktidar, gelmekte olan tehlikeyi önleme veya en yumsak şekilde geçirme uğraşı içinde.

Bu uğraşta Türk-İş'in politikası açtıkları itidara uzlaşma, işçilerin sindirme değil, deyim yerindeyse yağdan güre politikasıdır. Türk-İş Başkanı Bayram Meral'in "Teşkilatımız kabul edilmeye eylemle gideriz" sözlerinde ifadesini bulan bu politika hiç de yabancısı değildir. Türk-İş işi sınıflarında huzursuzluğun giderek arttığı ve kendini zorladığı noktada, "asır, keşer" taktilerine bürümek çok beşvurdu. Ancak yağdan gösterdik, bir çok sözün ve tehditlerin aslında içi boş ve asil olarak da huzursuzluğu sakınlıktırmı ve mektupların sağlama almayı hedefledi.

"Meydanlara ininiz", "Genel grev yapınız", "Yürünüz" sözleri çok duydu. Türk-İş değişmiş, radikalleşmiş değildir ve işçilerin "biricik konfederasyonu" da hepsi zaman olmadı. Onların gerçek dostu, iktidarlar, patronlar ve oligarşidir ve Türk-İş'ın emgen sınıfların itidarı sarsacak herhangi bir gelişmenin kendilerini de sarsacağına içi iyi biliyor.

Ancak, işçi sınıfı Türk-İş'in yönetiminin bu taktikini iyi bilmedi. Yıllardır, "yupa-çığı", "edeceği", "sarsacağı" vaatleriyle sendika patronlarını bir şeyler yemalarken bekledi duvar. Sonunda her zaman terk edilen, satılan tarak oldu. Bugün Türk-İş'in radikalliği de bundan farklı değildir. Zaman zaman milyonun aşan sözcük sarf etse dahi, kulagi hermen engellerle çekile ve Türk-İş'e yerine oturur.

"Uzlaşma sırasında eylemsel hareketlere başvurulmasını yadsımadığımızı söyleyemeyiz. Türk-İş'ın bir zaman sonumukla hareket etmiş bir kuruluşumuzun bu eylemsel hareketleri daha öteye götüreceğini sanmıyorum."

Bu sözler iktidar adına görüşme masasına oturanlardan kamu sözleşmelerinde sorunlu Türk-İş Bakanı Bekir Sami Dağcı'ya idi. Sözler açık ve net: "Fazla iletmiş, her zamanki sorumluluğunu takin, bize danışmadan hareket etme ve işçi sınıfını sat."

Zaman göstermektedir ki, iktidarın Türk-İş'e yönetimini verdiği mesele yerine ulaşık ve işçi sınıfı masada satılacak.

Süreci tersine çevirmek, ancak işçi sınıfının bugünden göstereceği tavır, kararlık ve devimcilik öncülüğüyle ilgili. Türk-İş yönetimi ne kadar sıkıştırılır, sarsılabilir, ne kadar yaklaşımlı o kadar sak-

lama ihtiyacı hissedecek ve zaman zaman istemese de kitlenin tepkisine yanıt verecektir.

Bunun yanında iktidar büyük bir "kararlılık" direnciyle işçilerin mesajlarını veriyor. Bugün bunun en çarpıcı yanını özelleştirme oluşturmuyor. Çiller "Böyle bir maddeyi kesinlikle kabul etmem. Bu özelleştirme operasyonunu baştan başarısızla mahkum etmek anlamına gelir," diyor. İşçilerin özelleştirme ile ilgili taleplerini tartışmaya bile gerek görmüyor. Ayrıca 94 sayılı İLO sözleşmesinin taşeronlaşma ile ilgili maddesine de olumsuz bakmak gerektiği. Çünkü böyle bir

maddenin kabul edilmesiyle, KİT'lerin işçileriyle beraber satılması hayal olmanın ötesine geçemeyecek.

İktidarın bu açıklaması karşısında bugün "Üretim durduruz", "Türkiye'yi işleme hale getiriz", "Grev salın ki kanınız" diyebilecek cesarete sahip olan bir konfederasyonun varlığından söz etmek alışı değil. Tam tersine ekonomik taleplerde bile geri adım atmaya hazırlanan işbirlikçi sendikacı Bayram Meral ve Türk-İş var.

İktidar yularındaki sözlerde de görüldüğü gibi kollarını açık oymuyor, 60 bin ölümlü yüz yüze dirençlerin sürdürülen Kağıthane Belediyesi işçilerine dahi kullaklarını tıkıyan iktidarın, bir günük vize eylemleriyle Türk-İş'e anlaşılmaya oturmayacağına görmek için kahin olmaya gerek yok.

Oysa bir gün önce "Güneşdoğdu paketi" için 2.7 trilyon ayırdığı söylenen, bir gün sonra da bunu 15 trilyona çıkardığı açıklayan bir iktidara karşı yapılacak şey, "ledakilik" değil, mücadeleyle yükseltmek olmalıdır. Bugün iktidar ve sarsandıkacılık engeline rağmen işçi sınıfında toplu grev, olaya kasa dönme toplu sözleşme perspektifini baktırmadık mücadeleyle sürüklemek, üretimin engellenmesini, direnişlere, "Genel Direniş" planına sahip çıkmaktır. Bugüne kadar yaşanan toplu sözleşme deneyimlerinde de açıkça görüldüğü gibi, hükümet, önce alarlarda, fabrika önlerinde, grev cadılarında dize getirilir. ○

Asgari ücret azami yolda

Her yıl olduğu gibi bu yıl da asgari ücret artırdı. (1) İktidar partilerinden, sermaye çevresinden, sarsandıkacılarından ve üniversitelerden birer temsilci bir araya gelecek bu yıl "sefalet" ücretini belirlediler.

Milletvekili meclisinin 10 milyon olduğu, yeni yetme, sonradan görme zenginlerin yeni yıla "altın zulo ördük çorbası"yla başladığı bu ülkede, daha birkaç gün önceye kadar asgari ücret bir 1 milyon 850 bin liraydı. Yine 10 milyarlık düşümlerin yapıldığı bu ülkere 40 Haramiler, Osmanlı'nın Lale Dönemi'ni anımsatan bir dönem yapıyorlar. Bu ülkenin zenginleri, Koçları, Sabancıları "tanrısal" vergi retkormeni Manuk-yanları, Çırağları, Swiss ve Hilton otellerinde düğünlerindeki düğünleri Deli İbrahim'e rahmet okutucasına, çocuklarını tepesinde altın olmasa bile yeşil yeşil dolarları saçıyorlar. Tüm bu şatafat içinde bu yıl asgari ücret bir 2 milyon 497 bin 500 lira olarak belirlendi. Ancak asgari ücretin işçilerin eline azami kaç lira geçeceği ise bundan sonra beşaplanıyor. Önce bir dolarlık belirlenen asgari ücrette geçen yıl işçilerin eline net 907 bin lira geçerken, bu yıl ise 2 milyon 497 bin liralık asgari ücretin işçilerin eline net 1 milyon 499 bin lira geçecek. Yani işçi başına yaklaşık 1 milyon lira asgari ücretinin cebinden vergi adıyla, tasarruf yasalatıyla kalıyor ve bu para-

lar iflasın eşliğinde "birader şirketlerini" kurtarmak için kullanılıyor. Çünkü asgari ücretin hermen hermen yatan fazlası önce sermaye sahiplerinin, oradan da devletin kasasına giriyor. Sermaye sahipleri asgari ücret kesintilerini (işçilerin vergi, tasarruf fonu vs.) önce dediği gibi kullunup, devlete borçlanıyor, sonra da periyodik olarak çıkan af yasalariyla işçilerin sınırlıyorlar.

Evvel, bu ülkede asgari ücret devlete ve onun patronlarına kalıyor. Geçen yıl asgari ücrette yapılan kesinti oranı tam tamin % 51.9 iken, bu yıl asgari ücretin bir ve net miktarları arasındaki oran göz önüne alınrsa, hiçbir şeyin değişmediği, kesintiler, enflasyon ve zamalar karşısında gerçek bir artışın olmadığı bir kez daha görülmektedir.

Ölkemizde halkın yandan fazlası yolsuluk sınırların altında yazıyor, birlecek çocuk bakımsızlıktan, besin yetersizliğinden daha bir yaşına varamadın ölüyor. Bu yüzden'deki bebek ölümlerinde Avrupa'da birinci, dünyada ilk sıralardadır. Yaklaşık 900 bin asgari ücretliden devlet yıldı 850 milyar civarında kazanç sağlıyor. Asgari ücrette kalınsa bir emekçi bir ayda 13.5 günün devlete, 12.5 gününü ise kendisine kalıyor. Asgari ücretli dört kişilik bir aile, bugünkü koşullarda asgari 2.5 milyon olan geçim endeksi göz önüne alındığında bu ücretle en iyimser tahminle ancak 12 gün ge-

çinebilir. Ölkemizde durum bu iken, gelişmiş kapitalist ülkelerin bazılarında, örneğin Luxembourg'da 25, Hollanda'da 19, ABD'de 20.8, Almanya'da 20.3 gününü kendisine kalıyor.

İş kazası, bebek ölümleri ve milli gelirin eşitsiz dağılımında Avrupa ve dünyada ilk sıraları iktidarı bir şekilde denediren birmakymın Türkiye, aynı başarıyı silahlanmada ilk üç sırada bulunarak gösteriyor.

İktidar sermaye için açığı beyaz saydıkça kamu emekçilerine aylık 1 milyon 495 bin liralık bir sefalet ücreti belirlidi. Evvel, bugün asgari ücret, sermayenin basık, açık ve sendikasıızlık ücretinin ardı. Ve buna karşı birliki çıkıp, emeğin karşılığında, iş güvencesinden, demokrasiden ve insan haklarından bahsetmeye kalkışınca da her türlü baskı ve terörle susturulmaya çalışılıyor. Yalnız işçi olup taraf emekçisi halkta yutmadıkları baskı-terörün aracıları da oradan kesilen paralarıyla kalıyorlar.

Karakollar, cezavlen, DGM'ler, katliamlar, infazlar, kontergamlar, konuklar, özel tim, dış harekât, iş operasyon... Koşkocaman bir çark parayla, hem de emekçi halkın alın terinden kesilen parayla dönüyor.

Bu yüzden her gelen diyor aratıyor. Bu yüzden her gelen emekçi halkın canını, kanını, ilğini biraz daha fazla sömürmeye çalışıyor. ○

Kağıthane işçileri Türkiye işçi sınıfı için kazanmalıdır

Tek tek direnişler önemlidir. Bir araya geldiklerinde iktidarı karşı bir bütünü, bir cepheyi oluşturlar. Daha güçlü ve daha bıcıyıcı eylemlerin, direnişlerin hazırlanmasında örnek olurlar, kazanımları motive ederler. Kağıthane Belediyesi'nin sokakta attığı 340 işçiyi başlatmış direniş bu yüzden önemlidir.

7 aydır süren direniş, tüm kamuoyunu etkileyen bir gündem olarak sürerken, direnişçi işçiler sürdürdüğü süresiz açlık grevini hiçbir somut kazanım elde etmeden, 66. gününde bitirdiler. Gösteriler, protestolar ve Ankara yürüyüşü ile süren direniş, daha sonra açlık greviyle devam etti. Direniş özellikle 30'tü güne kadar açlık grevi olduğunda toplannması, kamuoyunun direnişçi açlık greviyle özdeşleşmesini iyi açtı.

Bir direnişin, bir eylemin başarılı olmasının asli motoru, direnişçilerin kararlılığı, karşılarındaki güçten saldırlmaları ve taktiklerine karşı sürdürdüğü politikalara, kazanımları olan inancı ve asil olarak kendilerini olan özgüvenleridir.

Zafer ancak kendi gücüne güvenilene gülmüşür. Kendi gücüyle değil de, direniş odayına başka güçleri oturtup, "medet" umulursa, o direniş baştan yenilgi demektir. Elbette ki Kağıthane direnişi birer böyle olmadı. Ancak direnişin hiçbir desteği ve dayanışması olmadan, kazanmaya hedefli tam bir özgüvene sahip olduğuna da söylemek mümkün değil.

İşte bu anlamda, açlık direnişinin istenilen düzeyde kazanımları sonuçlanmaması, bir yarıyla direnişin kendi bünyesinde taşıdığı zayıflıklardır, diğer yarıyla dayanışmanın yetersizliğinden kaynaklıdır. Direniş süresiz açlık grevi ekseninde yoğunlaştı, daha sonra 66. gününde hiçbir somut kazanım elde etmeden

bitirmek, direniş 7 ay önceye taşınmıştır. Diğer bir nokta ise, süresiz açlık grevi, 66. gününe kadar her an kırılabilir bir havada sürdü.

Kağıthane işçilerinin "örgütülü olduğu Belediye-İş, sınırlı bazı eylemlerin dışında, hemen tüm gelişmeleri "seyirci" gibi izledi. Kağıthane işçileri karşılarında sadece "adil düzen" belediyelerini, devlet terörünü bulmadı. İktidarlara ters düşmekten korkan, rahatsızlıklarını bozulmasını istemeyen, koltuklarını korumaktan başka düşünceleri olmayan, uzlaşmacı, sarı sendikacılar da karşılarında buldular.

Tüm emekçilerin gözlerini üzerine çevirdiği Kağıthane direnişinin bugün gelinen noktada ortaya çıkan artırımları ve ekollerinden çıkarılacak dersler var.

Direnisti ki her gerileme, tereddüt çoğu zaman karşı tarafla üstünlük kazandırıyor. Bu yüzden iktidar, Kağıthane direnişini ve hak alma mücadelesini kırmak, direniş emekçi halkın mücadelesine katkısı dinamikleri köreltmek istemedi. İktidarı "adil düzen" belediyeleri buca zaman bunun için sessizliği seçti-

yorlar. Bugün direnişlerin kazanması, iktidarı geriletmeye ihtiyacı var. Ülkenin için için kaynadığı, işçilerin, memurların sokaklara indiği, öfkeden büyüdüğü bugün, her türlü radikal çıkışın zemini ve meşruluğu vardır.

Kağıthane işçileri yedi aydır süren direnişin boşa gitmesini, çığnemesini istemiyorlarsa, işçi kıyımları, taşeronlaşmaya, özelleştirmeye güçlü bir barikat olmak istiyorlarsa kazanmak zorundadır.

Eltimize, tımarımızla kazandıklaştırmızı, kazanmak için mücadelesini verdiğimiz düğüme teslim etmek için, "Direnişler, iş kâdılar da ne oldu?" dedi-mek için, Kağıthane işçilerinin kazanmalarını gerekçeyi Kağıthane işçilerinin kazanımını sınırlı zafere ölecektir. Sokaka insanın işçileri, memurları, tüm emekçi halkın zaferi olacaktır. Yarım bırakılan direnişlerin, hüsrana uğrayan hak arayışlarının faturası işçilere, memurlara, emekçi halka karşı olacaktır. Kağıthane direnişini radikalleşerek ve dayanışmasıyla beslenerek sürmedik takdirde, olumsuzluklar, hayal kırıklıkları kaçınılmaz olacaktır. ○

"Direniş devam"

Kağıthane işçileri ile açlık grevini bitirdikten sonra görüştük. İstanbul'da Yaşar Turgay "Dayanışmayı sağlayamadık, üretimden gelen gücümüzü kullanmadık" diyor.

Süresiz açlık grevinde yer alan, direniş komitesinde görevli Kağıthane Belediye işçisi Yaşar Turgay:

"Direniş sürekli kazanmak zorunda. Başlattığımız direniş bir iki kampanyaya sığdırmaya da bunlarla bir aşamaya kaydetmeyi beklemek hayalci-lik olur. Her türlü eylemi yeni

ve zamanı geldiğinde kullanacağız. Bizim açlık greviniz ne zaman 20-25. gününe geldi, kamuoyu için ciddiye alınmayacağına başladı. Açlık greviniz direnişin bütünü yerine konan bir eylem değil, bir aşamada ortaya çıkan tıkanıklığı açmak için önemli bir araç olarak ortaya çıktı.

Direnşimiz boyunca çeşitli sendikalar, DKÖler, öğrenciler ve halktan destek geldi. Ancak yetersiz bir destekti. Kazanmalarımız ve kayıplarımız nedir diye baktığımızda, ülkemizde cezaevlerinde yaratan bir gencelik vardı. İnsanlar 60'ı aşkın gününde ölüme gitti. Biz bunu dışarıya taşıyarak yeni bir gencelik yarattık.

Biz ölmek ve ölmeyeceğiz. Direnişimiz daha neler yapabileceğimizi göstereceğiz. Üretimden gelen gücümüzü kullanmadığımız için eksik kaldık.

Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve SHP İstanbul İl Başkanı Yüksel Çengel bizim direnişimize üzerine aynalı pıkar hesaplarını bağışlamışlardır. Taferollatırma ve özelleştirmeye karşı çıkıyor. Sınıf bilinciyle hareket ederek, sistemi taşıyor ederek onların yüzündeki maskeleri aşağı indireceğiz. Belediye başkanının görevden alınmasını istiyoruz. ○

Ümraniye Çöplüğü'ndeki cesetlerin üzerine asfalt fabrikası yapılıyor

28 Nisan'da 39 kişiye mezar olan Ümraniye Çöplüğü'nde 13 ceset hala kalmamış, üstlerine üzerine asfalt fabrikası yapılıyor.

Cesetlerin çıkartılması çalışmalarının yapıldığı sırada "Bundan daha fazla kazamayız, patlama olur. Çalışanlar için de hayatı tehlike var" şeklinde açıklanalarla bulunan yetkililer, 13 cesedin üzerine asfalt fabrikasını teminlerini yapıyor. Tüm yetkililere bayrammasın rağmen hiçbir sonuç alamayan ve patlamada yakınlarda kaybeden Ahmet Çınar, iktidarı bu dayanışmazlık kınamak ve yaymaları protesto etmek için açlık grevine başvuracağını söylüyor.

Ahmet Çınar patlamayı en yakından izleyenlerden biri. Kendisi patlamadan yaralı olarak kurtulurken, eşi İpek ve çocukları 7 yaşındaki Berrin ve 10 aylık Şirvan'ı kaybetmiş.

Patlamadan bu yana üç aydır belediye başkanından, milletvekillerinden kadar herkesi bayraman Ahmet Çınar şöyle diyor: "Kastılmamış olduğu gün burayı etrafı bölgeyi ilan edenler, emellerden gelen her şeyi yapıpaktıkları açıklıyor yetkililer şimdi bizi tanımlıyor. Bugüne kadar yaptığımız her bayramı cevapsız kaldı. Ümraniye Belediye Başkanı Şinasi Ökten "Sizlerin işlerini yukarıdan çözümlerimiz" diyerek buziye nasıl ilgilendiklerini açıkladı. Bugüne kadar bizler için toplanan 10 milyara yakın paradan da sadece 19 milyon cezafe marafları için verildi. Geri kalan paraları ise çalışma esnasında arabaşları benzin ve çalışan işçilerin ücretleri karardı. Bizler için herhangi bir ekonomik yardımda bulunmayan yetkililer, Alibeyköy'de yaptıkları evler için buziye 40 milyon peşin olmak üzere toplam 125 milyon peşin yapıyorlar." Patlamadan olduğu gün yaralananak hastaneye kaldırılan Ahmet Çınarın hastane paralı da çalışılmamış.

30 Temmuz'da Tabirler Odası'nda Marmara ÖZGÜR-DE'İN çağrısıyla düzenlenen basın toplantısında süresiz açlık grevine başla-

Ahmet Çınar, Ümraniye çöplüğüne asfalt fabrikası yerine atırmaz yapılmasını istiyor.

yacağını açıklıyor Ahmet Çınar: "Bizler DYP'ni ne olduğuna çok iyi biliyoruz. Ya kendilerine sosyal demokratizm diyor SHP'lere ne diyor? Demokrat olarak insanları yanlarında olacaklarını açıklıyorlar, şimdi olan insanları üstlerine fabrika temelleri yapıyor. Şimdi sosyal demokratlar sevinirler. Cesetlerimizin üzerine atıkları temelleri ödemizin kalkması yolunda atıcı olumlu bir adım olarak görülmüyor." dedi. Süresiz açlık grevinin başlatılmasını cesetlerin çıkartılması olacağını söyleyen Ahmet Çınar, kaçınılmazlıkta takdirde buraya sent mezar yapılmasını istediğini vurguladı. ○

"Kağıthane işçisi Yalnız Değildir"

29 Temmuz günü sabah saatlerinde Belediye-İş Genel Merkezi işgal edildi. 7 işçili "Kağıthane işçisi Yalnız Değildir-Demirci işçi Birliği" ve "Zafer Direnen Emekçinin Olacak-Diren Hareketi" yazılı pankartlar altında, eylemi Kağıthane işçileriyle dayanışmak için yaptıkları açıkladılar.

Belediye-İş yöneticilerinin polis çağırmasıyla, binanın etrafı çelik yetekli polislerle doldu. Saldırıya sloganları yanı veren işçiler, daha sonra dövülerek gözaltına alındılar. ○

TURBO'da devrimci inisiyatif kazandı

Devrimcilerin önderlik ettiği ve başarıyla ulaştırdıkları Turbo direnişi, bir taraftan işvereni dışa getirirken, sınıfa yeni mevziler, gelenekler, coşku ve güven kazandırdı, öte yandan oportünizmi teşhir etti. İşte bu yüzden 'dize getirilenler' olduğu kadar teşhir olanları da bir rahatsızlık bağladı. İşveren işçilere boyun eğdiği için hayıflanırken, kimi 'komünistler'de kendilerini rağmen bu direnişin zafere sonuçlanmasına kızıp sağı solu eleştirmeye başladılar. Dergilerde koca puntolarla 'uzlaşma' başlığı atarak, altın Turbo işçilerine ve direnişe önderlik eden devrimcilerle saldıran satırlarla doluyordu. Devrimci Proletarya dergisinin 30. sayısında 'Turbo Fitre'de uzlaşma' başlığıyla yayınlanan yazı, halkımızın coşku kullandığı su deyimi doğrudur: 'Kedi erimeydi çigire munda demdi' Devrimci Proletarya'nın 'bir okunu' Turbo direnişine yönelik eleştirilerin sıraladıkları sonra soruyor: 'Neler kazandırdı?', 'Sendika talebinin kabul edildi mi?' Herhalde hariciyen gazet okumak buna deni-

yor. Çünkü bu 'okurun' Turbo gerçeğini ve göremediği kazanımları bugün Toros gübre işçileri görüyor ve direniş kendilerine örnek alıyorlar.

Şüphesiz direnişin kazanımları sadece ekonomik kazanımlar olmadı. Ancak direnme ve mücadele geleneği yaratmak DP için fazla bir önem taşıyor. O ekonomik taleplere takılmıy, soruyor, 'Ne kazandırdı?' Ve kahkane ekliyor 'hiçbir şey'. Hadi siyasi kazanımlar onlar için bir şey ifade etmiyor; diğer kazanımları nasıl oluyor da gözmedin geliyorlar. Direniş sonrası atılan tüm işçiler geri alındı, dirençteki işçilerin ekonomik ve sosyal hakları ile tedvi masrafları işveren tarafından ödenecek, çalışma koşulları düzeltilecek, fazla mesai ücretleri ödenecek, vb. Tüm bunlara rağmen DP hala 'hiçbir şey kazanılmadı' diyor. Çünkü DP okurları ne kadar Turbo direnişini sahiplenmeye çalışsa da bunu baranarmamış, işçiler Devrimci İşçi Hareketi'nin inisiyatifini tanıtmış, saldırganlıktan bundandı.

DP iktidarına devam ediyor ve soru-

Turbo direnişi hafızlara zafere birlikte işlendi. Hiç kimse bu direnişi karartmayacak.

'Sendika talebinin kabul edildi mi?' Turbo Fitre işçilerinin işverenden sendika talebi hiçbir zaman olmadı. Kaldı ki işverenin işçilere 'isterseniz size sendika getirebiliriz' teklifi olmuştur. Ancak işçiler bunu kabul etmemişler. DP 'okurları' istiyorlarsa Türk Metal-İş Sendikası'na gidip kabul edebilirler. Anlaşıyor ki DP'ye ve okurlarına bir şey beğendirmiyoruz. Devrimci Sofun devrimci şiddet eylemlerini beğenmiyor, demokratik mücadele biçimleri olan DKÖ, siyasi parti, sendika, vali görüşmelerini 'yasalcılığa' hapsediyor. Onların dertleri Turbo direnişini değersizlerken, ondan dersler çıkarmak değil, direnişi ifade eden 'İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız' şiarını, Mücadele gazete-

sidir, Liman-İş'tir, Devrimci İşçi Hareketi'ndir. DP subjektivizmi diyle bir boyuta vardiıyor ki, bir tek işçinin hazırladığı ve kimseye dağılmayarak devrimci harekete yönelik çirkin saldırıları işveren basın açıklamasına Liman-İş'e mal ediyor ve saldırıya geçiyor. Bunu DP'nin ayıba sayıyor. DP'nin çamur atı zı kalsın mantığına diyebilir bir şeyimiz yok. Liman-İş Sendikası'na ve yöneticilerine sadece Turbo işçileri değil tüm Mersin halkı biliyor. Newroz'dan, 1 Mayıs'tan, taniyor. 'Haklıydık Direndik, Kazandık' kuru, soyut bir söylem değildir. İşçi sınıfına mal olan bir mücadele şiarıdır. Bunu rehber edinen Turbo işçilerini bir kaz daha selemiyoruz. ♦

Taşeron işçiler mücadeleyi öğreniyor

Adana (Mücadele)- Kendilerini sosyal demokrat sıfatıyla yakıştıran ve "emek en yüce değerdir" diyen SHP'li belediye başkanları belediyelerdeki taşeronlaşma başı çekiyorlar.

Belediye kuruluşlarının yönetimine "demokrat" dostlarını getiren Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Selahattin Çolak, belediyem tıbbi, mersane, emek fabrikası ve ASKİ'ye bağlı Endeks okuma birimini taşeronlaştırdı.

Yaklaşık 5 yıldır Endeks okuma biriminde çalışan taşeron işçiler çalışma koşullarını düzeltilemez işi eylemlere başladılar. ELSAN TE. AŞ sınıksız taşeron firmaya bağlı olarak çalışan işçiler, 28 Temmuz'da DİSK 1. Bölge Temsilcilikliği yaptıkları basın açıklamasında çalışma koşullarının düzeltilmesi, ücretlerine haklarına mütahadele edilmemesi, taşeronluk uyuşmasın kaldırılmasını talep ederek "Hakkımızda alıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz." dediler. İşçiler 12 madde den oluşan taleplerini ASKİ ve ELSAN şirketlerine bildirdiler, yerine getirilmemesi eylemlere başlayacakları açıkladılar.

28 Temmuz'da belediyeli basın işçiler Selahattin Çolak'ı yerinde bulamamaya taleplerini kâğıtın kâğıtını yazıyı Genel Sekreter

Hallî Keleş, Yardımcı Fevzi Aveziz, Zahita Midürrü Ali Önal'a verdiler. 28 Temmuz'da tekrar belediye gelen işçiler başkan bulamamış, Fevzi Aveziz'e başkanla görüşünceye kadar oturma eylemi yapacaklarını söylediler. Selahattin Çolak'ın telefonları arayarak görüşmeyi reddetmesine tepki gösteren işçiler, 27 Temmuz'da çıkartılan ASKİ önünde oturma eylemine başlayarak "İşçi Memur El Ele Genel Greve", "Hak Verilmez Alınır", "Sadaka Değil Akılların İstiyorum" sloganlarını attılar.

İşçilerin kararlı tutumuna karşın ELSAN şirketli sahiplerinden Mustafa Bilgen, önce işçilere görüşlerini kabul ederek daha sonra polise çağırıldı. Polislin tüm tedbirlerine rağmen eylem yerini terk etmeyen işçiler eylemlerine devam ettiler. 28 Temmuz'da iş ASKİ'nin Büyükşehir Belediyesi'ne kadar yürüten işçiler buraya bir süre oturma eylemi yaptılar. Dövizler açarak yaptıkları oturma eyleminde işçiler Belediye Başkanı Selahattin Çolak'la görüşmek istiyorlar. Ancak Çolak'ın "Benim onlarla görüşecek hiçbir şeyim yok. Muhatapları ELSAN şirketidir." şeklindeki cevabı üzerine işçiler oturma eylemlerini ASKİ önüne taşıyarak bir süre de burada sürdürdüler. ♦

Berke baraj işçileri yeniden direnişte

Adana (Mücadele)- Düzünci 22 km uzaklıkta bulunan ve Ceyhan Irmağı üzerinde yapımı süren Berke Barajı'nda çalışan işçiler iş bırakma eylemine başladılar.

Yapımı İstisade ŞPŞA altında bir İtalyan şirketine üstlendiği Berke Barajı inşaatında çalışan ve Tes-İş Sendikası'nı üye 1150 işçi, işverenin mızılamanı toplu sözleşmeye vıymaması üzerine 20 Temmuz günü yemekhaneyi işgal ettiler. Eylemlerini 28 Temmuz'da da sürdürdiren işçilerin baskısıyla sendika 24 Temmuz günü iş bırakma kararı aldı.

Daha önce Çatalan Barajı'ndaki işten atılmalarda işçileri oyalayan ve işçilerin sendikası'yı basması üzerine sendikadan kaçan başkan Veysel Kocakaplan, aynı kişiyizlişli Berke işçilerine karşı da gösterdi. 24 Temmuz'da işverene görüşen Veysel Kocakaplan, görüşme sonrası işçilere yaptığı açıklamada işverenin

7 gün süre istediğini ve İtalyalı görüntüştükten sonra karar verdiğini açıkladı. Kocakaplan taleplerinin kabul edilmemesi halinde 26 Temmuz günü vizite eylemi yapacaklarını belirtti. Ancak 26 Temmuz günü yapılaşık vizite eylemini 'Merkezden haber bekliyoruz, ondan sonra vizite eylemine çıkacağız.' diyerek iptal eden Kocakaplan uzlaşmacı bir tavırla işçileri oyalamaya devam etti.

Tes-İş Sendikası'nın işçileri oyalayıcı ve uzlaşmacı tavrı, işçilerde sendikaya karşı güvensizlik yarattı. Eylemlerin pasif geçmesinde de neden oldu. Eylemlerin pasif geçmesinin diğer bir nedeni ise işçilerin Düzünci'den oturma, toprağa bağlama, baraj işini ekle bir geril olarak yaptığı Kürt emekçilerin oluyumaması ve bunlar arasında bir güven ortamının yaratılamaması. Örgütüstü olmaları iş bir araya gelmelerini engellemektedir. ♦

Toros Gübre işçileri: "Bizler Turbo direnişini örnek alıyoruz"

Adana (Mücadele)- Toros Gübre işçileri şimdi de pelek bırakma eylemiyle direnişlerini sürdürüyorlar. 28 Temmuz'da oturma eylemine saldıran jandarma 11 işçiyi gözaltına almıştı. Aynı gün aşkım işçileri serbest bırakılan işçiler, 28 Temmuz günü savcılığa ifade verdiler. Savcı ve jandarma bölük komutanı işçilere 'Yaptığınız eylem yasal, ancak bizim elimizde bir şey yok, işveren çıkartıyor oluyur bir de görüşümü yapayınız.' diyerek saldırdıkları paylaştırmaları üzerine örnek istediler.

28 Temmuz günü desteğe gelenlerle birlikte 25 Toros Gübre işçileri Liman-İş Sendikası'ndan otobüsle fabrika önüne pelekler üzerinde "Bizler işimizi istiyoruz-Toros Gübre işçileri" yazısı olan siyah pelengi baktılar. Yaptıkları açıklamada "Bizlerden gasp edilen haklarımızı almak için meşru olan direnme hakkımızı kullanıyoruz." dediler.

Toros direnişçilerinin Recep Şavk "İşveren jandarmayı üzerine meşru gönderiyor. Bizler Turbo Fitre işçilerinin yarattığı direniş geleneğini örnek alıyoruz. Doğru politikalr ve doğru bir önderlik

alınacak kararlarla ve bu kararların hayata geçirilmesi sonucunda direnişimizi zafere sonuçlanacağına inanıyoruz." diyor. 28 Temmuz'da fabrika önünde toplanan işçilerle jandarma saldırdı. 6 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan işçiler aşkım serbest bırakıldılar.

26 Temmuz'da saat 22.00 sıralarında eski otogar yakınında bulunan Hidroloji Ticaret bombalandı. Gazetemizin Mersin Bürosuna arayan bir kişi, Toros Gübre Fabrikası'nda direnişte olan işçilerin haki ve meşru eylemlerini desteklemek amacıyla Toros Gübre'nin ürettiği mamulleri satan Hidr Ticaret Devrimci Sol adına bombalandığını belirtti.

27 Temmuz günü Emek Mahallesi Sanat Okulu yanında MEYBE ait kamyonet ve 28 Temmuz'da Adana Yürecik Kadastro Müdürlüğü arşivi Devrimci Sol tarafından molotoflanırken, 28 Temmuz günü Devrimci Sol Halk Misesi Ziyapaşa Bulvarı'ndaki Opel Arpel bayisini bombaladı. Gazetemizi arayan işçiler, bu eylemleri Toros ve genelde işçi eylemlerini desteklemek amacıyla gerçekleştirdiklerini söylediler. ♦

Toros Gübre'de işçiler oturma eylemi, pelek bırakma eylemleriyle direnişini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Kırıkkale'de polis-savcı engeli ÖZGÜR-DER'in çalışmaları engellenmeye çalışılıyor

Cengiz
AYDIN

Kırıkkale, bugüne kadar örgüt-sözleşme hakim olduğu, küçük bir tagra kentti. Halkı sorunlarına karşı duyuları hale getirmeye amaçlayan kurulan Kırıkkale ÖZGÜR-DER, açıldığı günden bu yana polis ve savcılığın bu hedefi oldu. Emekçilerin mücadelesine onlara omuz veren, Sivas ve 12-14 Temmuz katliamlarına tepkileri halkla buluşmalarına ortaya çıkan Kırıkkale ÖZGÜR-DER'in çalışanları üzerinde son dönemde meydana gelen saldırılar sürüyor. 16 Temmuz günü ölümlü kurucularından Ayşel Bölücek gözaltına alınmış, işkenceli sorgularından geçirildikten sonra tutuldu.

19 Temmuz günü de Kırıkkale ÖZGÜR-DER Sekreteri Cengiz Aydın evine giderken gözaltına alındı. Gözaltı sürecinde Cengiz Aydın, işkence altında devrimciğin vazgeçilmezliği çağrıldı ve kendisine muhbirlik teklifi edildi. Kabul etmediğine ise Cengiz Aydın: "Sana öyle suçlar yükleyeceğim ki, cezaevlerinde süünecek" sözleriyle tehdit etti.

Çıkarıldığı savcılığa ise Cengiz Aydın bu sefer savcının muhbirlik teklifiyle karşılaştı. Bugüne kadar polise iştirak yapmaktan çekinmeyen savcı, bu tavrını yine sürdürdü.

Tutulanlar Ankara Merkez Kapalı Cezaevine gönderilen Cengiz Aydın 16 Temmuz'da bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında yaşadıkları şu şekilde anlattı: "Kırıkkale ÖZGÜR-DER Sekreteri olanı kadar hij gözaltına alındım. Kırıkkale ÖZGÜR-DER Sekreteri olduğumdan sonra tarafımdan sürekli rahatsız edilmeye başladım. Baskı ve saldırılardan Cengiz Aydın'ın ilerici, demokrat kimliğine yönelik olduğu polis karakolunda, çıkarıldığı savcılığa yağıdım, gördüm. 23 Temmuz 1993 tarihinde çıkarıldığım savcılığa polisin yarın beni açtığı teklifi, muhbirlik teklifiyle karşılaştım. Savcının 'Polis ahabillerin sözlerini dinlemeden, tekliflerini kabul etmeden, seni tutuklamak zorunda kalmayız.' sözlerini duyduktan sonra savcının kim, polisim kim olduğumu karıştırmaya başladım.

"Muhbirlik teklifi kabul etmedim çim onursuzluk, ağılağık teklifi sahtelerine, onur bana kaldı, tutuklandım. En güzel yaşam onurlu yaşam."

İşte terör, işte katliam, işte baskı Gazetemiz hakkında da kapatma davası açıldı

Çiller iktidarı halklarımızı ve devrimcileri bütün kinini kusuyor. Devrimci-demokrat tüm kişi ve kurumlar gibi sosyalist basın da bu kinden nasibini alıyor.

Son dönemde örne Devrimci Emek, daha sonra da Özgür Gündem yazı işleri müdürlerinin tutuklanmalarıyla başlayan saldırı furcasına Özgür Gündem ve gazetemiz Mücadele'nin kapatılması için açılan davalar da eklendi. Gazetemizin 15 günlük periyotta yayınlandığı dönemde Yazı İşleri Müdürlüğü yapan Erdoğan Yaşar Kopan'ı daha önce tutuklayan mahkemeler, bu kez de 1992 yılında açılan bir davada em mütalaa ile gazetemizi kapatmaya uğraşıyorlar. 11 Mayıs 1992 tarihinde açılan davada Yazı İşleri Müdürümüz E. Yaşar Kopan ve gazetemiz sahibi Gülten Şeşen çim 3713-772'ne (yasadışı) terör örgütünü propagandasını yapmak) ceza istendi. DGM savcılığı bununla da yetinmemiş alacaklar ki MGK'nın komutasında başlatılan topyekûn saldırıda em mütalaa'lar yerlerini almış istedikler. Aradan 14 ay geçtikten sonra 26 Temmuz 1993 günü, sanıkların bulunmadığı duruşmada DGM Savcısı

İŞTE "DEMOKRASİ" İŞTE "BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ" İŞTE "İNSAN HAKLARI" MASALLARI

Korkuyorlar; hem de hücrelerine kadar. Sonlarını görüyorlar çünkü. Yürüyen yüz binlerin öfkesini, çalmışın çaklarını sessizliğine, zafere bir adım daha yaklaşan silah tataraklarını ve tüm bunların sesi, soluğu, yüreği, öfkesi olan gazetemizin varlığını duydukları korkuları artıyor. Baskısıya, toplatmalara, cezalarına, işkencelerine yok edemeyeceğini anlayan iktidar, gazetemizi kapatmakla korkusunu hafifletmeye çalışıyor. Bir kez daha alınıyor.

MÜCADELE BİLİNCİTİ, YÜREKTİR, İNANÇTIR, KAVGADIR

Mücadele içinin alimlerinde, memurun yürüyüşünde, köylünün trıpanında, Dört köhkin yürüyüşünde.

Kapımız kilit vurabilirsin ama Mücadele'ye asla.

Mustafa Ayaz ek mütalaa vererek gazetemizin kapatılmasını istedi. Hem de yaklaşık 50 yıldır uygulananı ceza yasağını dayanarak göstererek. Bu kez 5980 sayılı yasanın ek 2. maddesi "Milli güvenliğe ve genel ahlaka saygı davranışları," gazetemizin kapatılması için gerekçe gösterildi.

Bir kez daha tekrarıyor. Bizim kökümüz halktır. Biz susturulamaz için halkı ve mücadeleyi susturmak gerekir. Biz bu ülkede onurlu, namuslu ve

halkın mücadelesini omuzlayan dava insanları olacağız. Mücadele, emperyalizme ve oligarşiyi karşı olan, yok eden, sömürden tüm halkların; işçilerin, yoksul köylülerin, emekçilerin ve devrimci gençliğin sesidir. Biz emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, sömürsüz karşı sosyalizm çim savgalarını onurlu sesiziz. Bizim sesimiz kavganın sesidir. Halkların kurtuluş mücadelesini durduramazlar, bizi susturamazlar. ☐

Polis Trabzon'da mücadeleyi engelleyemeyecek

Trabzon (Mücadele) 18 Temmuz Sivas katliamı protesto etmek için Devrimci Sol Güçlerin gerçekleştirdiği bir karsan gösterisi bahane eden polis aralarında Trabzon büro temsilcisi Sadı Şahinle birlikte 9 kişiyi gözaltına aldı. 23 Temmuz günü savcılığın çıkardığı kararlarda ise 6 kişi daha tutuldu.

Gözaltına alınanlar Emniyet Müdürüğüne tutuldukları süre içinde yoğun işkence gördüler ve infazla tehdit edildiler.

Temsilcimiz Sadı Şahin, gözaltına yadıkları şöyle anlattı: "Emniyet Müdürüğüne getirildikten sonra önce sırası pube y çıkartıldı. Gecce saat 01.00 sıralarında bodrum kata indirildi. Kaba dayaktan sonra hücreye konuldu. Pazartesi günü yoğun işkenceler başladı. İşkence sürdürüldü. Trabzon'dan gitmeyi, burala olduğum sürece her zaman gözaltına alınacağım, öldürmeme göstermeye kalmadığı mı ancak olayları bildiğimi, katliamların

isimlerini vermem gerektiğini, istenilerini vermeden gözaltından çıkmayacağını söylüyorlardı. Korumayınca da asıya alırdılar ve elektrik verimene bağladılar, soğuk suya tutuldu ve ayak beton üzerine çığırıldı. Bu kez hazzırladıkları bir fişdeyi imzalatmak istiyorlardı. Arkadaşların hepsi aynı işkenceleri gördüler."

23 Temmuz günü basına çıkartıldıklarında ise Sivas katliamına ilişkin çıkardığı özel sayımların, gazetemizin 54. sayısından 1 tane, yerli yabancı müzik kasetleri ve polisin nerden bulduğu belli olmayan birkaç pankart onların konulmuştu. Selami Kumaz basına gösterildikten sırada yaptığı konuşmadan dolayı dövüldü.

23 Temmuz günü savcılığa çıkartılanlar Savcı Cavit Sümer ile tartışım zorunda kaldılar. Çünkü işkenceli sorgularda polisin kabul ettiremedikleri, Savcı Cavit Sümer zorla kabul ettirmeye çalışıyor.

Temsilcimiz üzerine oynanan oyunlar

savcılığa da sürdü. Poliste ifade vermediği halde, imzası taklit edilerek sahte bir ifade hazırlanmıştı. Temsilcimizin bu düzmece ifadesi reddetmesine üzerine savcı "İmzan var, ben yakın mı söylüyorum. İfade senin" gibilerinden ifade etmeye başladı. "Bunun üzerine temsilcimiz "Ben ifade vermedim. İmza benim değil. İmzanın incelenmesi, benim ölümümün anlaşılmaz" dedi. Siyasi polis nezaretinde ifade alan savcı herkeşe aynı tarzda davrandı.

Mahkemeyi izlemeye gelen Özgür Karadeniz gazetesi muhabiri Elif Yıldırım da Adliye önünden gözaltına alınıp mahkemeye çıkartıldı. 18 Temmuz günü Arhavi Festivalini izlemeye gittiğine bakılmadan kurulan gösteriyi kahlığı gerekeşiyeli tutuldu. 18 Temmuz günü başka yerlerde olduklarını kanıtlayacak tanık gösterebilecek olan Kadir Kaya, Bircan Alsık, Selami Kumaz, Kazım Kum ve Namık Atakan Aydoğan da tutuklandılar. ☐

Kaçınıp infazla tehdit edilen işçi temsilcisi Cemal Taşkın:

"Hasmım bütün deri işverenleridir"

Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'ndeki Oposon Deri'de işçi temsilcisi yapan Cemal Taşkın 18 Temmuz günü Sendikalar Platformu'nun düzenlediği toplantıda yargısı infazlan ve Kürdistan'daki katliamları dile getirdi. Bir hafta geçmeden 23 Temmuz'da kendisi de infazla tehdit edildi. Cemal Taşkın, kendisini kontrorele olarak tanıtan kişilere kaçırıldığını şöyle anlattı: "Saat 12.00'de yemeye gitmeye hazırlanırken Jandarma Karakolu'ndan telefonla arandım. Astsubay Kurtlay Fişek Zeytinburnu'ndan nüfus kağıdı suretini istendiğini söylediler 'Gel burada çıkartalım.' dedi. Karakolda Kurtlay Fişek tarafından karışıldım ve üzerimde nüfus kağıdı

olmaksızın bana nüfus sureti çıkartıldı. Karada çıkar çıkmaz beyaz Ford marka bir minibüsün içine zora bindirildim. Gözlerim bağlanarak ormanlık bir yere götürüldüm. Kufürleri yanı sıra 'Arvukatını çağır istersen, biz kurtarıyoruz' diyerek tehdit ettiler. Kalamla silah dayatılarak mezaara atacaklarını söylediler. Burada ki saat süren fiziki ve psikolojik işkenceden sonra tekrar işyerime getirir baktılar. Kaçadığını olay jandarma, işveren derneği ve MİT tarafından hazırlanan kompodur. Bu olayda birinci derceden sorumlu olarak Jandarma Karakolu ve işvereni görüyorum, hasmım bütün deri işverenleridir."

Deri-İş Sendikası üyesi yaklaşı 300 iş

çil 27 Temmuz'da Deri-İş Tuzla Şubesi önünde bir basın açıklaması yaparak Taşkın'ın yapılan bu söylemi kınadılar. Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya üyelerine yapılan saldırılara sandıklari harekati durduramayacaklarını vurguladı. "Yargısı infazlanma Son", "Birlik, Mücadele, Zafar" yazılı dövizlerin açıldığı, sloganların atıldığı basın açıklaması Tuzla Şubesi Başkanı Musa Serinin konuşmasıyla bitirdi. ☐

Acaba hangi taraftan?

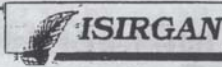
12. yy. başlarında Pierre L'Ermite adında bir papaz bir epeğin üzerinde aylarca durmadan, dinlenmeden köy köy dokunarak Hristiyan halkını başlı seferlerine çağırdı. Elinde bastonu, sırtında kalın keçi kılından cübbesiyle tanrının buyruklarını Hristiyan Avrupa'nın dört bir yanına taşıdı. Büyük bir fedakarlıkla ve inanamıyıp bir insanın yapması gerekeni yap Hristiyanlık dünyasının kutsal Kudüs kentini Müslümanlar'ın elinden kurtarmak için doğuya dümenlediği saldırılarda Papaz Pierre L'Ermite gibi yüzlerce isimsiz "inanmışın" katkısı vardır. Papaz L'Ermite "kutsal bir dava"nın, yüce bir amacın peşinden koştuğunu sanıyordu. Oysa kutsal bir davanın peşinde tanrı için, öbür dünya için çalışıp cabalaadığını sanan Papaz L'Ermite dünyevi, parasal bir davanın adamıydı. Belki hayatı boyunca bunu anlamak şansına da sahip olmadı. Doğru sandığı bir yanlış peşinde idi. Ortacağ karandığına kendini doğru yapıtiren Avrupa, careyi kutsal Kudüs adına zengin doğuyu yağmalamakta bulunmuş. Çoğu zaman bu kural geçerlidir. İnsanlar bir ömür boyu savunduklarını, doğru sandı arkasından yürüttüklerini, değer yargılarının bir anda ikisimböden şaollar gibi yıkıldıklarını görüyor ya da Papaz L'Ermite gibi bu şansları bile olmaz.

Özellikle devrimci hareketin içindeki darbe olayından sonra sol basını ve bazı sosyalist bileyler Papaz L'Ermite'nin yanlışını yapmaları. Sapla samanı bir birine karıştırıp, sonra da bu ne biçim saman diye dudak bükken müşteriye benziliyorlar.

Bu yanlışla diğün sosyalist "birey"lerden biri de bir dönem devrimcilik yapıp iyice kırıldıkları sonra gazetecilik yapmaya başlayan Ertuğrul Kürkçü...

Kürkçü, 27 Temmuz tarihli Özgür Gündem gazetesindeki "Arkadaşsın Dokunma" başlıklı köşe yazısında bu konuya değiniyor. Ve şöyle diyor: "Eskiden bu soruyu hiç sormazdık. Biliirdik ki, iki taraf vardı. Düzen ve devrim! Öldürülen her devrimci 'bizden'di. Onu öldürsene 'onlar'dan... Ne kadar çabuk alştık, devrimcilerin üçüncü 'taraf'larca da öldürülebileceğini..."

Kuşkun olmasın... Devrimci hareketi vereceği zararları Türkiye halklarının devrim yürütüşüne zarar veren köşgerillann çocukları darbeciler hala "onlar'dan. Düğünümüz "bizim çocuklar" dediği, sevinç kaynağı olan bu gürhün katlettikleri devrimciler ise hala "bizden". Halkı ve devrimci değerleri için ölümlü göze alan devrimciler yıllardır hep "bizden" taraftalar. Onları yıllardır çok iyi tanıyoruz. Pekli ya siz sayın Kürkçü, İlerici, devrimci olma iddiasından vazgeçmeyen, ama ilk fırsatta devrimcilere alkı hocalığı yapmaya çalışan siz hangi taraftasınız? Eğer hala "benden geçmedi" diyorsanız biraz nostalji, biraz hüznün kokan, bol gözyaşı, duygusal tablolar çizmek yerine Rifat Ilgaz'ın deyimliyle "korkuluk" olun yere. Yok hala "sol içi şiddet" deyip utangaçça darbecilik yapınlar, darbecilerin sevindiriip, kucak açınlar, her saldırılarında alkış tutanları görmek istemiyorsanız sana söyleyeceğimiz tek şey var. Biliinen bir halk deyişiyse "Bana arkadaşımın şöyle sana çok olduğunu söyleyeyim."

Ye kürküüm ye!

Sosyalist Türkiye Partisi'nin kapatılmasına ilişkin Anayasa Mahkemesi'nde görülen davaya savunma yapmak için gelen parti yöneticileri, Mahkeme Başkanı cektetsiz oldukları gerekçeyle duruşmaya almayarak savunma haklarını engelledi. Parti Genel Merkezi tarafından yapılan açıklamada ise "STP'nin 1982 Anayasası'nın engizisyoncularına kıyafet beğendirmesi gibi bir yökümlülüğü bulunmamaktadır." denildi.

Olur mu hiç böyle şey. Hadi siz bu ülkede devrim cumhurbaşkanının "Ben zenginini severim" dediğini unuttunuz. Pekli Nasrettin Hoca'nın "Ye Kürküüm Ye" fıkrasını da mı unuttunuz? Siz iyisi mi bir dahaki sefere Beymen'den birer taksim elbise alıverin. Hatta eğer birer postal ve asker elbisesi bulabilirsiz sizi kapıda karşılayıp karınızda el pençe divan bile durabilirler. Ne de olsa "İlerici" Yekta Güngör Özden'in bu konuda 12 Eylül sonrasında iyi deneyimleri var. Neden olmazın, belki iye bile olmak isteyebilir.

Kurt köpeğine suikast

Geçtiğimiz günlerde Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş ve ailesini izniütiye boğan bir olay yaşandı. Doğan Güreş'in magazin başınının gödesi oğlu Serdar Güreş'in kurt köpeği zehirlenerek ölmüş. Sakın ne var bunda, alt tarafı bir köpek ölmüş demeyin. Gazeteler haberi aynen şöyle veriyordu:

"SERDARIN KURDUNA SUİKAST"

"Doğuya ve hayvanlara büyük sevgisi olduğu belirtilen Serdar Güreş'in evinde beslediği beyaz kurt köpeği zehirlenerek öldü. İstanbul Fenerbahçe Otelinde bulunan kurt köpeğinin zehirlenerek ölmesi üzerine sarımsımsı başlatıldı. Olayla ilgili olarak verilen bilgileri göre, Oduv'inde köpeğin zehirlenerek ölmesinde ihmalî bulundugu ileri sürülen 3 kişi açığa alındı. Açığa alınan kişilerin rütbe ve kimlikleri hakkında herhangi bir bilgi verilmedi."

Gerekten de hiç küçümsemek bir olay değil. Ölümin "suikast sonucu" olduğu kansızna nasıl vardıkları belli olmasa da, üzerinde titizlikle durulması gerekir. Savcılar olayı emine boyuna araştırıp önlem almalı. Eğer gerçekten birileri köpekleri zehirlenmeye başladığı yaın sorunı kim geleceği hiç belli olmaz. Şimdiden önlem alınmazsa, sonradan cenazelere "Hayvan hakları savunucuları nerede", "Kahrolsun hayvan hakları" diye slogan atmanın hiç bir faydası olmaz.

Bir ihbar üzerine

Konya Büromuzdaki bir arkadaşımız telefon eden kur kardeşi İzmir'den yola çıkıp Konya'ya geleceğini ve kendisini otogarda karışılmasını isten. Akşam saatlerinde otogara giden arkadaşımızın etrafı yoğun polisin bulunması dikkatini çekti. Bir anlan vermedeği için olağan bir kontrol olduğunu düşünür. Otobüsten inen kadeşi ile beraber bir minibüs binlerce yola çıkar. Minibüs Feride Karakolu online geldiğinde 42 EN 653 plakalı polis otosu tarafından yola kesilir.

Kalakabık bir polis grubu tarafından minibüsün etrafı sarıldığında sonra, poliser arkadaşlarımızdan aşırı inemeleri isten. İnnemeyi reddeden iki bayan, valizleri ile birlikte kargutulan karakolu götürüldü. Ancak polisler için önemli bir sorun vardı. Valizin açılması gerekmeğildi, fakat açma cesaretini görsençek polis bulunmamıştır. Arkadaşlarımız ise neden gözaltına alındıklarını bile bilmedikleri için, cantayı açmayı kabul etmezler. Artık iş başa düşmüştür, bir polis tüm cesareti toplayarak cantayı açar. O da ne, cantadan sadece giyecekler çıkıyor. Bunun üzerine tutanak yazılmasına başlan ve polisin de konuşmasını nedeni ortaya çıkar.

Aynı gün İzmir'de bir polis öldürülmüştür. Büromuzun telefonunu dinleyen polis hem senaryoyu yazıyor. İzmir'den yola çıkan bayan sılaban Mücadele gazetesine aracıyla ile Konya'ya sevk edecektir. Polis ise sılabanla beraber yakalayacaktır. Kahramanlar senaryo yapıp halkı kandırmaya çalışıyorlar. İyisi kötüsi halkı kandırmaya bocomediklerini gibi kendi senaryolarını kendileri inanyorlar.

Emeklilikte güvence

Trabzon'da fuhuşu protesto edenlerden aralarından temsilkisi Sadı Şahin'in de bulundugu dokuz kişi gözaltına alındı. Büyük bir iş başaran Trabzon Emniyet Müdürlüğü Aydın Genç, icraatlarını anlatarak tehlikeli eylemleri önlediklerini açıkladı. Gazetelere göre "yakalanan militanlar" "Fuhuşla mücadele altında otellere eylem yapacakları bir sırada" ele geçirilmişler. Kahraman emniyet müdürü ise yaptığı açıklamada "Bu kişiler yasaaların zaafırlarından yararlanıyorlar. Cezalar yetersiz ve yadrsızdır yok. Hukuk tedbirleri alınmalıdır bir yerde demokrasisi olmaz. Biz bu kişilerle almayaçık otellere eylem koyacakları. Yılanın başını kırkileken ceeceksin. Ama ben yarıp siteme ne olursa olsun bunların kafasına ezirim." dedi. Bravo emniyet müdürüne, yapasın hukukun üstünlüğüne, ne iyi ki demokras var.

Manukyan'ın korumalıgı poliserin yaptığını biliyoruz. Ama bu kadar cızıp bir iş olduğunu biliyorduk. Baksanzda, daha emekli olmanın bonservi bulmaya çalışıyorlar. Çünkü emekli olunca devlet yüzüne bakmayacak, bütün kahramanların unutulacak, en iyisi gımdinden emekliliği güvence altına almak. Hadi kolsun gelsin...

Bamteli

Grup Yorum'a SHP Engeli

23 Temmuz günü Edirne'nin Enez ilçesinde düzenlenen "Av ve Balık Festivali"ne davet edilen Grup Yorum'un konseri SHP'li Belediye Başkanı Abdullah Ezoanici tarafından engellendi.

Konser öncesinde grup elemanları arıya giren SHP'li Başkan "Polis tarafından tehdit edildiğine" konusunda olay çıkmasını istemediğini, bu nedenle ancak Kürtçe söylemlerle programlarını gerçekleştirebileceklerini" söylüyorlardı. Grup Yorum'un repertuarlarına müdahaleyi kabul etmeyeceklerini belirtmesi üzerine, "Burası Kürtleri sevmeyen bir yer, gerginlik çıkabilir. Bilyorumuz, seçmiş otonom yolumuz. Açıkçası oyu kaybetmek istemiyoruz." sözlerini sıralı ederken de gerçekçi niyetini açıklamışlardı. Bu sırada tartışılmasına tanık olan komiser bile belediye başkanının şu sözleriyle yalanlıyordu: "Başkan İbey, biz Grup Yorum Kürtçe söylemlerini demedik. Kürtçe yasa. Çık. Sahneye çıkabiliriz." Fakat buna rağmen başkanın ısrarı ortaya yeni bir yaktı. "Hayır efendim, çıkartmam. Grup Yorum'u geç sahneye çıkarmayacak." Koluğunu kaybetme kay-

Grup Yorum'un "Türküler Susmaz Halaylar Süzer" programı hiçbir baskı ve engelleme susturamadı. Onlar yine türkülerini söylemeye devam ediyorlar.

gısına düğün "sosyal demokrat" belediye başkanı polisten bile daha anti-demokrat ve göven bir kimeği bürünmüştü. Başkanın bu tavır konseri bekleyen dinleyiciler tarafından protesto edildi.

SHP'lerin Grup Yorum düğmanlığı işi değil. Bilindiği gibi Grup Yorum'un Konya SHP'li gençlik komisyonu tarafından düzenlenen konseri 6 bin bilet satılmasına rağmen SHP Genel Merkezi'ne yasaklanmıştı. Aynı

şekilde Sarıyer Çevre Festivali'ne bizzat kendileri çağırıldıkları halde polisin yasaklamasına sessiz kalmışlardı.

Grup Yorum olayla ilgili yaptığı açıklamada "İktidarın biçimlendirdiği halka yönelik savas, katliamlar, yok etme politikaları bugün sadece bu ülkenin asker-polis-jandarma-özel tim ve kontrorollarında değil, ne yazık ki iller başbakanlarında da kendini buluyor." diyor. ②

Grup Ekin'in Arhavi konseri

Grup Ekin, coşku dolu türkülerini marşıyla bu kez de Arhavi halkıyla birleştirdi. Arhavi Belediyesi'nin organize ettiği festival kapsamında 18 Temmuz'da sahneye çıkan Grup Ekin yine zorluklarla, engelleme çabalarıyla, tehditlerle karşı karşıya kaldı. Arhavi Apk Hava Kültür Merkezi'ndeki konser polisin yoğun engelleme çabalarıyla geçiyenlerine dek sarıktı. Buna karşın, Kültür Merkezi'nde geç saatlere kadar olsa da, coşkuyla tezahüratlarla beklemeyi tercih

eden halk, Grup Ekin'in sahneye çıkıp türkülerini marşları, türkülerini her bir ağızdan söylemenin, omuz omuza halay çekmenin coşkusunu yagadı.

Grup Ekin'e yoğun ilgi yalnızca halktan gelmiyordu. Emriyet gıcıkta de çok yakından ilgileniyordu Grup Ekin'e. Polisler önce standıdaki dergi ve kitapları incelemeye üzere aldılar. Ardından bir komiser Grup Ekin elemanlarının yarısına gelecek "Aman Dağlara Gel gibi parşarlar söylemeyin, terfisi falan engel-

lersiniz" biçiminde uyarılarda bulundu. Bu uyarıların dikkate alınmadığı görülen komiser, bu kez "Barı mesele kumayın" diye taviz koparmaya çalıştı. Ancak karşısındaki tavir tavirizdi. "Biz halat istekleri doğrultusunda hareket ediyoruz."

Halkın isteği, öksesi, sevinçini, acısını, umudunu türkülerle dile gettikleri. Konser, Grup Ekin'in "Şehirlere selamın Karadeniz dağlarına bir kez daha getirmek" mesajıyla sona erdi. ②

GÜN İZİ

Aydınların yeni sınavı

Elif Sumru GÜREL

Birkaç sayı önce aydınlar için "Halkı daha güzel bir dünyaya layık görür ve bunun için yetenekleriyle, sanatıyla, örgütü mücadelesile, kısaca her şeyiyle mücadele eder." demiştik. Yıllardır bu sütunlarda, birebir kendileriyle görüşerek, ya da mektupla, telefona her türlü yolu deneyerek onlara ulaşmaya çalıştık ve aydın olmanın gerektirdiği bir mücadeleye çıktık. İçinde bulundukları sınımsız, toplumsal gelişmelerden uzak düşme noktasında onlardan eleştirilerimizi esdirmedik. Bir yarıya artık yabancı oldukları ve gözardı ettikleri ama kendilerine bu sınıfta kazandıran emekçi halklar nezdinde teşbir ettik. Bir yarıya da her şeyi rağmen tüm hoşgörümüzle asıl yerlerinin halkın safı olduğunu, proleter aydın olmak gerektiğini hatırlatarak olmaları gereken tarafa davet ettik. Her davet, her çağrı bir sınavdı onlar için. Küçük burjuva aydın olmakla, proleter aydın olma arasında bir tercihtir. Tartışmak istediğimiz, bu sınavlarda başarılı olup olmadıkları değil. Ama bu noktayı bir kez daha ve ısrarla hatırlatmak istiyoruz. Devletin baskısı ve katliamlar politikalarına her gün bir yenisi bin keldiği, insanın yavaş haklarını kullandığı ve artık sokakları insan bile tehdit ettiği günümüzde, özgür ve yasa dışı bir dünya için mücadele etmek, kanla örülmüş devlet politikalarına karşı çıkmak ve buna dur demek aydın olmanın gereğidir.

Ve şimdi bir kez daha aydınları böylesi bir tercihe çağırıyoruz. Yani önümüzde yeni bir sınav daha var; 30 Nisan'da iki üniversite öğrencisi Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın katledildiği olaydan sağ olarak kurtulan ve bugüne kadar saklanan Ergül Üzüm, 2 Ağustos günü DGM'de suç duyurusunda bulunacak ve aynı gün görülen davada tanıklık edecek. O gün Ergül'ün yanında DKÖ'lerden, insan hakları kurum ve kuruluşlarından ve pek çok çevreden ilericiler, demokratlar, devrimci insanlar olacak; onlar korumak, sahiplenmek için. Bu sahiplenmenin içinde aydın-sancılar da olmalı. Çünkü bir katliamın canlı tanığı sahiplenmek, aynı zamanda devlet politikalarına dur demek, insanlık onurunu korumak ve bugüne kadar bir köşeye sınımsız, suçsuz aydınların kabuklarını kırılmaları için önemli bir adımdır.

Artık "Karşı çıkıyoruz", "Kınıyoruz", "İnfazla onaylamıyoruz" demek de yetmiyor. Aydınlarımız defalarca hatırlattığımız bir gerçekçi görülmüştür. 30 Nisan'da iki öğrencinin katledilmesi ve hatta Sivas'ta 37 ileri aydın-sancının devlet eliyle katledilmesi devrimcilerden başlayıp, kendilerine doğru yaklaşan ayak seslerinin habercisidir. Sivas'a giden insanlar böylesi bir olayla karşılaşıp kaçacakmış gibi miydi? Ve bugün de benzeri bir olay ya da sonuçla karşılaşılmayacağımız garantisi var mı? Herhangi birimizin gecenin bir yarısı kapısını çalıp, binimlerin bir yere götürülmeyeceğini ve kaybedilmeyeceğini, ya da anşız evimizden basılıp, hemen orada infaz edilmeyeceğini kim garanti edebilir? Bunun tek bir garantisi vardır: Susmamak! Yaşanılacak güç yummamak, infazları, katliamların acısını yüreğimizde, beynimizde hissetmek, bunu romanlarımızda, şiirlerimizde, müziklerimizde, resimlerimizde ürüne dönüştürmek ve aydın olmanın, insan olmanın sorumluluğuna aktif tavır almak...

Unutmayalım, ne kadar suskun olursak, toplumsal gerçeklerden ne kadar uzaklaşırsak, başkının ve zulmün o derece onaylayıcısı oluruz. Ve ne kendimizi, ne de halkımızı "acı son"lardan kurtarmayız. Sonradan da üç-beş günlük yaslara girip, lanetler okumak fazla anlam taşımıyor.

Bir aydın; "Bundan ötesi benim sorunum değil" demeye hakkı yoktur.

Bir aydın; "Bana ne" deyip, arkasını dönmeye hakkı yoktur.

Bir aydın; "Yapacak fazla bir şey yok, elden ne gelir" demeye hakkı yoktur.

Bugün sözünü ettiğimiz sorumluluk, 2 Ağustos'ta Ergül Üzüm'dün yanında olmakta, umudumuzda katliemeye çalışanları Ergül'e birlikte teşbir etmekle somutlaşır. Bunun yolu da etrafımıza kendi ellerimizle örgütümüzü duvarları yitir kendi ellerimizle yıkmaktan geçiyor. ②

Özgürlük Türküsü'nün basın toplantısı

4 Temmuz 1993'te Grup Yorumla birlikte çıktığı Gemik Konseri sonrası tutuklanan Özgürlük Türküsü elemanı Yusuf Karadağ'ın tutuklanmasından protesto eden grup üyeleri bir basın toplantısı düzenlediler. Tabirler Odası'nda gerçekleştirilen basın toplantısına Grup Yorum, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, FÖSEM (Fotograf ve Sinema Emekçileri), Tavr dergisi, Ortaköz Kültür Merkezi, İHD Kültür Komisyonu, İHD İlgileni İzleme Komisyonu, karikatüristler Tarık Tolunay, Ahmet Erkanlı katıldılar.

Yapılan konuşmalarda halitain yana şenat yapmamın bedellerinin ağır olduğunu, ilericilerimiz sanatçıların baskıları, yasaklamaları karşı karşıya kaldığı, gözaltılar, tutuklamalar ve hatta katliamlar sürdürülmesi çağıldığını vurgulandı. Yusuf Karadağ'ın tutuklanması protesto edilerek kamuoyu duyurulu olmasına çağrıldı.

Toplantıda, Sirkeci Postanesi'nde tutuklama kararını protesto etmek için Adalet Bakanlığı'na telgraf çeken Özgürlük Türküsü'nün görünürlük Özgürlük Türküsü'nün ilk elemanlarıyla birlikte gözaltına alınan FÖSEM elemanı Sadık Çelik, 24

Özgürlük Türküsü elemanları ve OKM çalışanları Yusuf Karadağ'ın tutuklanmasından protesto ettikleri ve serbest bırakılmasını istediler.

saat kaldıkları Eminönü Karakolu'nda görüldükleri işçileri anladılar. Basın toplantısı Özgürlük Türküsü'nün Yusuf için söylediği "Devransa" isimli türküsü sona erdi. ②

sinde olanlar var. Örnek olarak ele almak gerekirse, DY bu örgütsüzlüğe ve şekilsizliğe en iyi örnektir. 12 Eylül öncesi DY böyle bir oluşumdur. Kimin DY'li olup olmadığını belli olmadığı, herkesin kendine DY'li dediği, pratikte do-ğru bildiğini yaptığı ve alabildiğine legalize olmuş bir durumdur. Legalizm, güncel yakalama ve kadrolardan kendi başına hareketi, kısa vade-de yaygın fakat kafir bir gelişme yaratmaktadır. Ama uzun vadede örgüt olamama, hareket edeme-me, zayıflar, özerk eğilimler ve zor karşın-da tamamen dağılmayı beraberinde getirmektedir.

Çok az sayıda insanın oluşmuş, ama gizliliği olan örgütleri örnek ise TIKK, DK gibi örgütler verilebilir. Bunlar, devrimci anlayışlarının sonucu olarak, kitlelerden soyutlanmış, güncel-den uzak, illegalitenin dehlizlerinde boğulmuş yapılar olmuşlardır. Ne geniş bir kitleye sahip, ne de yeterli kadroya sahip olamamışlardır. Sonuçta ilk uç örnekte de en ağır darbeleri yemekten ve çok oluşturan eşliğe gelmekten kurtulamamışlardır. Biz de en geniş kitleyle ilişkili hedeflemeye ama sürece uygun dar, profesyonel örgütlenme-lerimizi yaratamazsak, kitlelerden tecrit olup, kendiliğindencilik düşmeğe veya legalize olarak her gün biraz daha genişleyen ama kof, hantal, her alanın ikinci başına buyruk hareketleri-ni yoğun yaşadığı bir örgüt oluruz. Böylece bir örgütün sözünü ettirilmiş ruhi gelişimlerini ve davranış birliğini yaratarak partiye ulaşması herne herten olanaksızdır.

Çok amaçlı, kurallı bir örgüt olma-ktır. Ama kurallar ve illegalite fetişizmine kapılıp "örgütsüzlük" de oynama-yacaktır. Bu anlayışla, tüm soru-lu maddeler ve kadrolar düşmanın gücünün köküne dokunmadıkça, legal ve illegalitenin birleşimlerine üzerine yaratıcı bir şekilde düşümleri ve pratik perspektifimizi zenginleştirmelidir.

Yeraltı örgütlenmemiz, bölgelerle, kentlerle, çalışma alanlarında komi-teleler, hücreler, silahlı ekipler ve aske-ri komitenin sorumluluğunda SDB'ler tem elinde gelecektir.

Komitele

Bölge, birim ve çalışma alanların-daki faaliyetten sorumlu olacaktır. Komite elemanları, örgüt üyesi olup, asgari M-L teorisi kavramı, çeşitli alanlardan denemsi, hareketle ideo-lojik birliğin şüphe edilmeyen, gü-venilir, örgütcü ve kitlelerle bağ kur-ma yetenekleri gelişmiş kadrolardan oluşur.

* Komite üyeleri merkez tarafından atanır.

* Komite üyeleri, koşullara göre arıp eklenmekte birlikte, esas olarak örgüt içinden oluşmuş olup, içlerinden birli merkez tarafından siyasi so-murlu olarak atanır.

* Komite, kolektif karar alır ve kendi

içinde görev bölümünü yapar.

* Belirsizlik, tereddüt alanlarında, eylem içinde ve komitenin toplanma-sının olanaksız olduğu koşullarda, siyasi sorumlu belirleyicidir.

* Siyasi sorumlu, komiteyi toplama, hareketle bağ kurma, hareketin emir ve görüşlerini komiteye ilet-me durumundadır.

Komite, üyelerinin ve alt birimleri-nin öneri ve düşüncelerini, hareke-tin istemi halinde gerekli bilgileri iletmeğe yükümlüdür.

Siyasi sorumlu, aynı zamanda komi-terinin güvenlik sorumlusudur. Örgüte ajan, muhbir sızmasını ön-gelemeye, örgüt üyelerinin polis tak-bi, toplantı yerleri, ev, işyeri vb. ara-çlarını kullanmasını konusunda üyeleri eğitime ve denetleme du-rumundadır.

* Komite üyelerinden biri legal ala-na sorumludur. Legal alanla soru-mlu üyenin polis takibi konusunda profesyonelce sahip olması üze-rinde titizlikle durulmalıdır. Buna karşın, legal komite üyesiyle ortak toplantılar sık yapılmamalı, ama iletişim aksaması için kurye ile veya uygun haberleşme kana-ları bulunmalıdır.

* Legaliteden sorumlu komite üyesi de legal komite kuralıdır. Bu komi-te, yeraltı komitesi üyesi aracılı-ğıyla esas komiteye bağlı çalışır, emir ve düşüncelerini uygular.

* Komite üyelerine bağlı hücreler, silahlı ekipler ve alt komiteler ola-caktır.

* Komite içinde askeri olarak deneyimli olan üye, askeri sorumlu ol-malıdır.

* Üye alımı, ihraç etme veya geçici ihraç, üye adaylığına indirme, ölüm vb. cezalar, merkezin deneti-mindedir. Komite üyeleri ancak -en kısa sürede merkeze haber vermek kuralıyla- suç işleyen, ajan ve muhbir olan veya şüphele-nen kimseleri gözetim altına alma, iş-liklerini durdurma müeyyidelerini uygulayabilirler.

* Her türlü silahlı eylem, kampanya vb. çalışmalar, merkezin onayın-dan ve denetiminden geçmeden gerçekleştirilebilir.

* Merkezi gönderilen bildiriler dışın-daki illegal bildirilerde bölge komi-tesi imzası kullanılacaktır. Örne-ğin, Devrimci Sol Ege Bölge Komite-si gibi.

* Komite üyelerinden biri mali so-murluluğu üstlenen ve tüm harca-maların denetimini sağlayarak, is-tenildiğinde hesap verir.

* Komite üyeleri, birbirlerinin işkile-ri ayrıntı bilimeyecek, ancak ni-tel ve nicel sonuçlarıyla bilecektir. Siyasi sorumlu ise ayrıntıları bil-me zorundadır.

* Komite üyesi, alt birimlere veya hücrelere üye alımında üyenin açık kimliği, özgeçmişini, bulunduğu

faaliyetlerini açık haliyle siyasi so-murluysa sunar. Başka tanyanlar varsa, onları da belirtir. Siyasi so-murlu, üyelik talebini doğrudan merkeze sunar. Merkez onaylarsa, üye aday veya üye olarak görev-e başlar.

* Komitelerin yeniden oluşumu, fes-hedilmesi vb. yetkiler merkezin de-netimindedir.

Hücreler

Yeraltı örgütlenmemizde, kitlele-re bağımızı sağlayan, giderek yaygın-laşan ve her kuspıda kitle hareketi özelliği gösterebilmeyecek hücreler temelinde örgütlenmelidir.

* Hücreler, DKÖ'lerden fabrikalara, köylere, mahallelere, sokaklara, işyerlerine kadar tüm çalışma alanlarında oluşturulur.

* Hücreler, genel olarak üç kişiden oluşur ve her biri örgüt üyesidir.

* Her hücrenin siyasi sorumlusu vardır.

* Hücre elemanları, mümkün oldu-ğunda değişim olmaması, az değişim olmuş hücrelerden seçilir.

* Hücre elemanları polis mücadele yöntemlerini bilmek ve başka hücre elemanlarına öğretmek zorun-dadır.

* Hücre üyelerinin her biri, kendine bağlı hücreler oluşturur.

* Hücrelerin bulundukları alanlar na-sil çalışacakları, hangi işleri gö-recekleri komiteler tarafından pro-gramlanır. Hücreler, bulundukları birimde, devrimci propaganda yapma, yeni üyeler kazanma, hareketin yaygınlaştırma dağıtma, kendi iç eğitimlerini yapma vb. görevlerle yükümlüdür. Bu görevler, birime göre farklılık ve özgülükler gösterir.

* Özel görevlerle yüklü hücreler de olabilir.

* Hücreler, bağlı bulundukları komi-telerin verdikleri görevleri, siyasi sorumluluğu aracılığıyla alır ve yeri-ne getirir.

* Siyasi sorumlu aracılığıyla örgüte bağlanırlar.

* Hücreler bir-birini tanı-maz.

* Hücreler, legalitedeki sorumlula-rın sorumluluğunda üye iste-yerek şekillenmemeli-dir. Esas ola-rak legal so-murlulara dayanmadan bulunmalıdır. Hücre ele-manı legal de olabilir, ama ilişkileri gizlidir.

* Çalışmamız olduğu her alanda hücre oluşturmak, her üyenin gö-revidir.

Silahlı Ekipler

* Silahlı ekipler bölge, birim ve çalış-ma alanlarında olup, hücre sistemi ile çalışırlar.

* Bağlı oldukları komitenin siyasi so-murlusuna veya komite içindeki askeri sorumluya bağlıdır.

* Her bölge, birim ve çalışma alanla-rında faaliyet gösterir.

* Ekip üyeleri, örgüt üyesidir.

* Her türlü silahlı eylemleri örgüt-lük içerisinde gerçekleştirebilir. Bağır-mış eylem yapamazlar.

* Ekip üyeleri silahlı, patlayıcı, sabo-taj ve saldırılar konusunda uzman-laşmalıdır. Askeri faaliyet sıradan bir görev gibi değil, yaratıcı bir gö-rev olarak ele alınmalıdır.

* Ekip üyesi, silahından sorumludur.

Uyarılar

* Polis takibi getirme, operasyona ve deşifre etmeye neden olma,

* Polise açık veya gizli işbirliğine gi-rip ihanet etme,

* Örgüt kararlarını uygulamama,

* Örgütün mal varlığını ve prestijini kendi çıkarlarını işi kullanma,

* Örgütten ilişkileri gizleme,

* Hizipçilik, komploculuk, hareket aleyhine çalışma,

* Yetkilerini aşarak eylem kararları alma ve örgütü riske sokma,

* Kadın-erkek ilişkilerinde kuralı-sız ve zaaflı hareket etmek

ağır suçtur. Suçlar karşısında ölüm, ihraç, geçici ihraç, uyarı, üye aday-lığının düşürme vb. cezalar uy-gulanır.

✓ Gazetemize "yayını durdurma" davası açıldı

MÜCADELE SUSMAYACAK

Sosyalist basına, özeldi gazetemize yönelik saldırılara yeni bir halka daha eklendi. İstanbul DGM Savcısı 1 Mayıs '92'de yayınladığımız bir yazıdan dolayı gazetemiz hakkında "Yayın durdurulması" talebinde bulundu. Gözetlilerle, büro baskınlarıyla, toplantılarla sesimizi boğanayanlar, şimdi kendi kurallarını bile çiğneyerek yeni bir oyun daha deniyorlar. Mücadele ve Özgür Gündem, İktidarın, MGK'nın son dönemdeki politikası gereği, "kapatılma" tehdidi altında. Kamuoyunu dayanışmaya çağırıyoruz.

Bu politikaya karşı direneceğiz, susmayacağız. Dostlarımız ve düşmanlarımız emin olsun ki, yeni Mücadele'ler yaratabilecek güç ve kararlılığa sahibiz.

Yazısı sayfa 19'da

✓ Kemal Aygül 16 Temmuz'da Şirinevler'de katledildi

"KATİLLERİ HEPINİZDEN HESAP SORACAĞIZ"

Bu sözler 16 Temmuz günü İstanbul Şirinevler'de polis tarafından katledilen Kemal Aygül'ün son sözleriydi. Devrimci Sol Halk Milisleri üyesi olan Kemal Aygül, direnme ve çuşma geleceğini sürdürdü. Teslim olmadı. Polis tarafından ele geçirildiğinde, So-kakta insanların gözleri önünde infaz edildi. İnfaz politikası sürüyor. Savaşçılar, milisler "teslim olmama" tavırlarıyla bu politika karşısında barikat oluşturuyorlar. Devrimci-demokrat kamuoyu iktidarı infaz politikasının karşısına dikilecek bu barikat yükseltmelidir.

Yazısı sayfa 7'de

✓ EMPERYALİST HAYDUTLUĞUN YENİ HEDEFİ BEKAA

Emperyalizmin yıllardır hedef gösterdiği Bekaa Vadisi günlerdir bombalanıyor. Saldırgan; yeni dünya düzeninin Ortadoğu jandarması siyonist İsrail. Emperyalizmin yakıp yıkarak yok etmek istediği Bekaa Vadisi değil, halkların kurtuluş mücadelesi ve umududur. Emperyalizm kendi düzeninde direnen tüm odakları yıldırarak, yeryüzünden silmek istiyor. Dünya halkları her şeye rağmen emperyalizme, emperyalizmin bombalarına, füzelere direniyor. Direnecek ve dünya coğrafyasında yeni Bekaa'lar yaratacaklar.

Yazısı sayfa 11'de

Ergül Uzunluz tanıklık ediyor

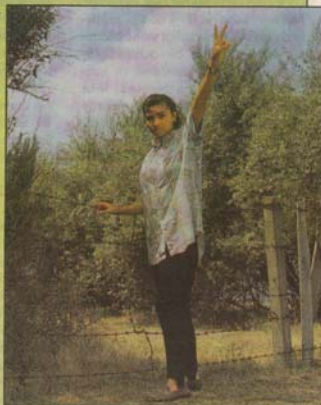
"Katliamı gördüm"

■ İYÖ-DER'li iki öğrenci Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın 30 Nisan'da katledilmesinin tek canlı tanığı Ergül Uzunluz 2 Ağustos'ta DGM'de.

■ İYÖ-DER'li öğrenciler, çeşitli demokratik kitle örgütleri ve sosyalist basın, bildiriyle, afişlerle, basın toplantılarıyla tüm kamuoyuna seslenen bir kampanya yürütüyorlar; "UMUDU KATLEDİMEZLER!... SUSMAZSAK ASLA!.."

■ Ergül'ün "Benim can güvenliğim hepinizin sorumluluğundadır. 2 Ağustos'ta yanımda olmalısınız." çağrısı karşılıksız kalmamalı. "Bana ne" diyerek sırtını dönmeye kimse-nin hakkı yok!..

Yazısı sayfa 7'de

Süreç ve devrimci irade

Süreç "zorunluluk"larla değil devrimci irademizle aşılabacaktır

■ Örgütsel ve manevi tahribatların yaşandığı sürecin bu niteliğinden ötürü, eksik, hatalı, yanlış pek çok ilişkinin, işleyişin gerekçesi "zorunluluk" olarak açıklanmaktadır. Ancak bu kimseye kuralıslıkları sürekilleştirme hakkını vermez.

■ Olanaklarımızı, yaratıcılığımızı zorladığımızda, "zorunluluk" dediğimiz şeylerin hiç de zorunluluk olmadığı ortaya çıkacaktır... Bu "zorunluluk"lar en kısa sürede asgariye indirilmelidir.

■ Atılım sürecinin başında "daha hızlı koşmalıyız" demiştik. Şimdi de küçük bir ekle aynı şeyi söylüyoruz: "Daha da Hızlı Koşmalıyız"

Yazısı sayfa 3'te